

letnik XIX - št. 2, februar 2012

Glasilo občine Trzin

odsev odseva

Ne vrag, le sosed bo mejak

Pust, pust, krivih ust!

Smučarji so se izkazali

Bojan Ogorelec: Tudi v kamnu je poezija

NEPREMICNINE.NET

95% vseh iskalcev nepremičnin obišče portal Nepremicnine.net

280.000 različnih obiskovalcev mesečno

več kot 40.000 nepremičnin, zbranih na enem mestu

4.000 oglaševalcev

OBLIKE OGLAŠEVANJA NA STRANI NEPREMICNINE.net

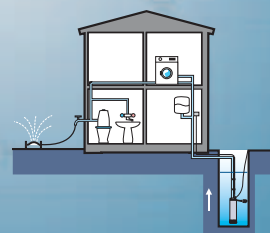
- grafični oglas 728 × 90 točk in 160 × 600 točk na vseh straneh
- grafični oglas 200 × 150 točk na vseh straneh
- grafični oglas 468 × 80 točk med izpisi oglasov

BE > THINK > INNOVATE >

SPO POTOPNA ČRPALKA ZA DOM IN VRT

- namakanje
- vodooskrba
- črpanje iz vodnjaka
- črpanje iz zbiralnika meteornih voda

GRUNDFOS SPO črpalke omogoča izvedbo idealnega namakalnega sistema na zasebnem vrtu.

GRUNDFOS

Računovodske in pravne storitve za javne zavode,
zavode, društva in podjetnike

Izvedba javnih naročil ter svetovanje

info@ipse.si

041 736 506 081 60 10 10

Pomlad mora priti

Zven kurentovih zvoncev spet pozvanja po Sloveniji, norčave in hrupne pustne šeme zabavajo sebe in druge ter napovedujejo, da bo v deželo le prišla vse bolj zaželjena pomlad. Zima, letos je pri nas skoparila s snegom, nas ni zaobšla, naši kraji pa so kot nekakšna oaza sredi drugače dobro zasnežene Evrope. Kraljica dolgih noči in severa je nad nas raje poslala svoje vetrove in nam kazala manj prijazno, mrzlo lice. Take zime verjetno ne mara nihče, zato so razposajene maskare tokrat še toliko bolj dobrodošle. Nekateri verjamejo, da res preganjajo zimo, drugim gre za ohranjanje starih običajev, večina pa pust pozdravlja zaradi priložnosti za smeh in zabavo. Skriti za maskami lahko razkrijemo svoj priteni jaz, izrazimo svoje sanje, pokažemo na napake drugih, še zlasti politikov, lahko pa si zgolj popestrimo sivi vsakdan in si privoščimo odklop od običajnih navad.

Mesec svečan je tudi drugače letos zelo pester. Že nekaj desetletij je za Slovence tudi mesec kulture, saj v spomin na našega največjega pesnika v tem mesecu praznujemo svoj kulturni praznik. Letos je bilo tudi to praznovanje živahno. Žal zaradi razprav o položaju naše kulture, saj so nekateri, še zlasti pa umetniki, prve poteze nove vlade razumeli kot napad na kulturo. Za zdaj je

težko reči, če je temu res tako. Zdi se mi zanimiva misel, ki mi jo je prav na Prešernov dan na proslavi, ki je bila posvečena tudi njemu, izrekel najbolj ploden slovenski pisatelj vseh časov, Ivan Sivec iz Mengša. Rekel je, da se mora kultura vedno boriti in da smo bili v še težjih časih, pa smo prav zaradi boja kulturnikov preživeli in obstali. Če se kultura ne bori, je to lahko tudi slabo. To verjetno drži, drži pa tudi, da se moramo vsi Slovenci boriti za našo kulturo, še zlasti naš jezik. Našo tradicijo, našo bit moramo ohraniti ter negovati. Tudi oživljanje starih pustnih običajev je boj za ohranjanje slovenske kulture.

Pred kratkim pa je februar popestril drug praznik, valentinovo. Navad, ki jih ob valentinovem ujavamo, naši predniki niso poznali. Zanje je bil sv. Valentin tisti svetnik, ki je imel ključke od korenin in je napovedoval, da se bo v rastline začelo vračati življenje, zdaj pa je to praznik zaljubljenec. Lepo je, da smo pozorni do drugih, da smo zaljubljeni in do se imamo radi. Čeprav ta praznik ni bil na ta način zasidran v slovenski kulturi, je prav, da ga zaradi njegovega pozitivnega sporočila sprejmemo in vključimo v naše kulturno bogastvo. V sedanjem brezglavem hitenju nehote zanemarjamo medsebojne človeške odnose. Prav je, da imamo izgovor, da se ustavimo in si posvetimo bežne trenutke pozornosti, mogoče tudi nežnosti. Naši predniki niso tako dirjali skozi svoja življenja in so drug drugemu namenjali več pozornosti, mi pa zdaj prav potrebujemo izgovore, takšne praznike in dneve, ki nas opominjajo na to. Prav zato je zelo lepo, da nas čaka še gregorjevo, ko se ptički ženijo, osmi marec – dan žena, materinski dan pa tudi štirideset mučencev. Iskoristimo jih in posvetimo vsaj malo pozornosti našim sopotnikom.

Več razumevanja in dobre volje pa bomo potrebovali tudi sicer, saj najrazličnejši ka-

zalci kažejo, da država pa tudi Evropa tone ta vse globlje v krizo. Zadnje obdobje je pri nas zaznamoval prihod nove vlade. Politiki niso mogli iz svoje kože in so svoje interese postavili pred voljo ljudi. Izigrali so sporočila nedavnih volitev in po svoje oblikovali oblast. Vse je bilo zakonito, zmagovalci so bili nerodni in niso znali, koalicija desnosredinskih strank pa se je bolje znašla. Zdaj imamo novo vodstvo, ki so si ga mnogi močno želeli in so naredili vse, da so prišli na oblast. Dajmo jim priložnost, da se izkažejo. Zdaj je čas, da ne glede na politične predznake in barve stopimo skupaj in rešujemo Slovenijo. Politični ocenjevalci se sprašujejo, kako trdna je vladna koalicija in ali bo imela posluš za opozicijo, zanima jih, ali bo opozicija po običaju svoje predhodnice skušala rušiti vse, kar bo predlagala nova vlada, vendar to ni tako pomembno. Pomembno je zavedanje resnosti položaja, v katerem smo. Ni več dosti časa za politična preigravanja. Izbranci volivcev bi morali pred strankarske in osebne koristi postaviti iskanje najboljših rešitev za izhod iz krize. Zakopati bi morali bojne sekire do naslednjih volitev in s pošteno igro pomagati oživljati gospodarstvo. Razmišljanje: »Čim slabše je, tem bolje za nas,« bi morali črtati iz politične miselnosti. V nasprotnem primeru bomo na novih izrednih volitvah, v še težjih pogojih, iskali novega odrešenika.

Parlament so obiskali kurenti, vendar predsednik parlamenta, ki jih je sicer veselo pozdravil, ni hotel skakati z njimi. Ali to pomeni, da bo v parlamentu zdaj manj norčij in cirkusa? To bi bilo res lepo. Ob dobrem delu državnega vodstva bi bili rezultati kmalu vidni tudi na lokalni ravni, v občinah. Dokler čakamo na prave poteze vlade, pa se, kljub črnim oblakom in še opletajočemu repu zime, smejmo z maskami, imejmo se radi in bodimo pozorni drug do drugega. Pomlad bo zagotovo prišla, upajmo pa, da ne bo preveč zamujala.

Urednik

ODSEV glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Brigita Crljenič, Primož Hieng, Zmago Knuplež, Zinka Kosmač, Matevž Kosterov, Miha Pavšek, Emil Pevec, Iztok Plevelj, Majda Šilar, Dunja Špendal in Jožica Valenčak

Foto: **Andrej Nemec**

Tehnično urejanje in tisk:

✱ **grafex** agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**
Reklamacije glede dostave Odseva:
Anton Osenar, tel. št.: 040/800-055

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408-4902

Gradivo za
marčno
številko
oddajte
najkasneje
do

5. marca
2012

Slika na naslovnici
Ta veseli pustni čas
Foto: Andrej Nemec

Pojasnilo

Januarja je Odsev začel raznašati nov raznašalec. Ker se je prvič srečal s Trzinom na ta način, Odsev ni bil razdeljen po gospodinjstvih tako, kot smo vajeni, zmanjkalo pa je tudi nekaj izvodov prejšnje številke. Na uredništvo, Občino in prejšnjega raznašalca se je zgrnilo kar veliko pritožb in pripomb.

Vsem, ki ste bili ob novem načinu raznosa kakor koli prizadeti, se opravičujemo.

Novi raznašalec zatrjuje, da bo tokrat že bolje in lažje. Vemo, da je vsak začetek težak, zato držimo pesti, da bi se g. Anton Osenar (tel. št.: 040/800-055) čim hitreje znašel in da bi že pri tej številki svoje delo opravil tako, kot pričakujemo.

Uredništvo Odseva

Županov kotiček

V teh dneh, ko nastaja to besedilo, se je oblikovala nova slovenska vlada in v javnost prihajajo napovedi, kakšno politiko namerava voditi. Med drugim bo skladno s sprejetimi Spremembami in dopolnitvami Zakona o Vladi RS ukinjena doslej samostojna Vladna služba za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, kar za občine gotovo ni dobro znamenje, saj z ukinitvijo te službe na ravni vlade izgubljajo sogovornike, ki so bili po eni strani neposredno zadolženi za urejanje vseh odprtih vprašanj med vlado in občinami, po drugi strani je bila služba zadolžena za to, da preveri vse predloge novih zakonov, ali bodo imeli kakršnekoli posledice za občine; povrh pa je ta služba vodila največ postopkov v zvezi z vlogami občin za sofinanciranje občinskih in regijskih projektov iz skladov EU. Poslej te enotne službe ne bo več, in bo najbrž najprej kar nekaj časa trajalo, da bodo postopki znova stekli in da bomo po občinah ugotovili, s kom se je poslej o čemerkoli sploh potrebno in mogoče pogovarjati. Hkrati pa nam ukinitve te službe

sporoča tudi to, da prihodnja vlada očitno občin ne priznava več kot partnerja, s katerim je smiselno imeti odprt dialog in zato imeti tudi pristojno službo, torej medij, v okviru katerega bi se tak dialog odvijal. Ne verjamem namreč, da bi se bil predsednik vlade ali kak minister pripravljen kaj bolj pogosto pogovarjati s predstavniki občin; tradicionalno letno srečanje z župani, ko predsednik vlade na začetku pozdravi zbrane župane, jim še kaj pove o politiki vlade in potem praviloma odide, seveda tovrstnega dialoga ne more nadomestiti. Nova vlada potemtakem ne želi več z občinami, torej s slovensko lokalno samoupravo, komunicirati na enak način, kot so to počele dosedanje vlade, ki so kljub vsem šumom v komunikaciji vseeno vsaj načeloma priznavale organizacijam slovenskih občin status partnerjev.

Vlada napoveduje tudi krčenje sredstev za občine, kar je najbrž razumeti kot napoved sprememb Zakona o financiranju občin, verjetno tudi zakona o dohodnini itd. To pomeni, da bodo občine prej ko slej prisiljene krčiti svoje izdatke tudi za zakonsko določene naloge in še bolj najbrž za investicije, kar bo imelo zelo slab vpliv na slovensko gradbeništvo, saj trenutno pravzaprav samo občine nudijo delo zlasti srednje velikim in manjšim gradbenim podjetjem in njihovim podizvajalcem. Kolikor se bo to res zgodilo, bodo vse obljube o oživljanju slovenskega gospodarstva še nekoliko težje uresničljive.

Pričakovati je, da bo vlada skušala na občine prevaliti še več novih bremen, ker bo skušala razbremeniti državni proračun, še posebej na področju socialne politike in verjetno tudi izobraževanja ter kulture. Kandidat za ministra, ki bo poslej vodil tudi resor za kulturo, napoveduje prepolovitev sredstev za subvencije kulturnim projektom na državni ravni, kar lahko pomeni samo to, da bodo poskušali občinam v še večji meri kot doslej predpisati financiranje pokrajinskih muzejev, knjižnic itd.

Ne želim biti črnogled, vendar je gotovo res, da se kriza pogloblja in da bo denarja v

prihodnje neizogibno manj tudi za občine. To pa pomeni, da bomo morali dobro premisliti svojo politiko tudi na občinski ravni in se nekaterim dobrinam, ki smo jih doslej jemali kot samoumevne, vsaj deloma odpovedati. Nesporno je, da se bodo cene določenih storitev, na primer cene storitev s področja gospodarskih javnih služb, ki se zaradi zamrznitve cen že vrsto let niso spremenile, stroški pa so realno naraščali, začele spreminjati, kar pomeni naraščati. Del razlogov za to je tudi v načeloma povsem upravičenih zahtevah EU, da Slovenija končno uredi področje ločevanja, zbiranja in odlaganja odpadkov v skladu z evropskimi standardi, da to naredi tudi na področju čiščenja odpadnih voda itn. Zato se bomo morali vsi še bolj potruditi in ravnati še bolj dosledno, kar zadeva ločevanje odpadkov, in hkrati bolj kot doslej razmišljati tudi o porabi pitne vode, ki jo zdaj v mnogih primerih še vedno uporabljamo za vse mogoče namene, od pranja avtomobilov do zalivanja vrtov.

Ne samo za nas v občini Trzin ali po drugih slovenskih občinah, za vso Slovenijo in za ves svet prihajajo leta in najbrž desetletja, ko bo potrebno tudi do neke mere spremeniti navade in omejiti svoje apetite, kajti dejstvo je, da je planet, na katerem živimo, še vedno enako velik, kot je bil pred sto, tisoč ali milijon leti, in da nas na tem planetu živi menda že kar precej preveč glede na naš slog življenja, glede na to, koliko porabimo in kaj vse zavržemo in tako onesnažujemo lastno okolje, predvsem pa poslabšujemo pogoje za življenje naših otrok, vnukov. Pomislimo samo na to, koliko hrane vedno znova konča v zabojnikih za biološke odpadke...

Ne želim moralizirati, ampak preprosto povabiti vse skupaj, spoštovane občanke in občani, k razmisleku in predvsem k temu, da vsi skupaj začnemo še bolj dosledno razmišljati o tem, kako ravnamo s svojim neposrednim okoljem, ali res potrebujemo vse, kar kupujemo, in ne nazadnje, kaj lahko storimo sami, ne da bi čakali na druge.

Tone Peršak

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50

Številka faksa:
01/ 564 17 72

Uradne ure:
ponedeljek 8. – 14.
sreda 8. – 13. in 14. – 18.
petek 8. – 13.

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki **01/ 564 47 30.**

Išče se ...

Uredništvo Odseva išče **manjkajoče izvide glasila, izdane do leta 1980.** Nekaj izvodov iz tega obdobja je sicer dostopnih na spletni povezavi <http://www.trzin.si/odsev.php>, vendar nam nekateri izvodi manjkajo. Cenjene občane in občanke, mogoče tudi koga od tedanjih članov uredništva in drugih sodelavcev takratnega Odseva, prosimo, da nam izročite ali pa posodite izvide iz prvega obdobja našega glasila, da jih bomo lahko skenirali in vam jih nato vrnili.

Iščemo tudi **pisno in slikovno gradivo**, ki se nanaša na delovanje nekdanje **Upravne občine Trzin (1850 – 1906)**. Potomce županov in takratnih odbornikov kot tudi vse ostale, ki imajo v zasebnem arhivu tovrstno dokumentacijo, prijazno prosimo, da nam jo posodijo, po skeniranju pa jo bomo vrnili.

Kontaktna oseba v obeh primerih: Vika Kreča, Občina Trzin (041/911-349 ali 01/5641-772)

Uredništvo Odseva

Marsikaj je odvisno od drugih

Za februar pravijo, da je še vedno čas mrtvila, zimskega spanja, vendar bi za Trzin težko rekli, da kdaj miruje. Prav zato smo se tokrat v pogovoru z g. županom dotaknili nekaterih vprašanj o projektih, ki že dlje časa čakajo na izvedbo, pa marsikje še več ali manj ostajamo pri napovedih ali pripravah. V letu 2009 so tako stekle priprave za gradnjo novega centra za ravnanje z odpadki na Ljubljanskem barju. Slavnostnemu podpisu pristopnih pogodb za začetek projekta se je udeležila tudi naša občina, saj naj bi na ta način najbolje rešili težave s komunalnimi odpadki na našem območju. Ob podpisu je bilo rečeno, da bo center na Barju zgrajen do konca leta 2015 in da bo kar 75% sredstev za to zagotovila Evropska skupnost, zdaj pa objavljajo podatke, da prihaja do zamud pri izbiri izvajalcev in da objekta po vsej verjetnosti ne bo mogoče dokončati do konca leta 2015. To bi ogrozilo tudi dotok sredstev iz EU, predvsem pa zamudnejše, dražje in okolju manj prijazno ravnanje z odpadki. Kaj bi zamuda pomenila za Trzin in kaj lahko Trzin stori za pospešitev projekta?

Najprej je pač treba poudariti, da ne gre samo za to, da se je Občina Trzin udeležila slavnostnega podpisa ob začetku projekta. Gre za to, da je Občina Trzin podpisala pogodbo, s katero se je zavezala k sofinanciranju tega projekta in si tako zagotovila dolgoročno rešitev za dokončno obravnavo preostanka odpadkov (po dosledni izločitvi vseh za reciklažo primernih frakcij), kar pomeni, da je naložba v RCERO na Ljubljanskem barju tudi naša naložba. Občina Trzin za to naložbo namenja sredstva, ki jih v ta namen pridobi iz naslova ekoloških taks za onesnaževanje okolja zaradi odlaganja odpadkov in Občina Trzin bo tako v sorazmernem deležu deležna sredstev iz kohezijskega sklada EU, saj bi drugače morala nameniti za to naložbo vsaj petkrat, šestkrat več lastnih sredstev. Zato je seveda to, kar se dogaja zdaj z izpodbijanjem izida javnega razpisa, tudi za Občino Trzin zelo neprijetno, kajti če se pravdanje zavleče, bomo na koncu zaplete plačali tudi mi, kakor tudi vse ostale občine, ki so soudeležene pri tej naložbi. Mi seveda zaplete spremljamo, vendar kaj dosti spremeniti ni mogoče; naša zakonodaja o javnih naročilih je žal tako polna lukenj in možnih stranpoti, kar izkušamo zdaj tudi pri gradnji novega vrtca, da omogoča zapletanje do onemoglosti, če se ravno kdo odloči za to, da bo zapletal. Žal je dejstvo, da naši zakonodajalci s svojimi nenehnimi popravki zakonodaje o javnih naročilih omogočajo vedno nove in nove zvižaje morebitnih izvajalcev, ki jih seveda s pridom izkoriščajo.

Kako pa kaže projektu posodabljanja Centralne čistilne naprave v Študi ter trzinskim načrtom za posodabljanje kanalizacijskega omrežja na območju Občine?

Vloga za sofinanciranje (s sredstvi iz državnega proračuna in iz kohezijskega sklada EU) je oddana. To investicijo v imenu vseh

sodelujočih občin vodi Občina Domžale s pomočjo zunanjih sodelavcev. Pred kratkim smo izvedeli, da ima vloga nekaj pomanjkljivosti (to je vedno tako) in mislim, da bo ravno v teh dneh (okrog 15. februarja) sestanek na zdaj že bivšem Ministrstvu za okolje in prosotor zaradi razčiščevanja odprtih vprašanj in nujnih dopolnitev vloge. Pričakujemo, da bi nekako v pol leta dobili odločbo o sofinanciranju, če se seveda ne bo vse podrlo zaradi krize, in nato bi se resna dela lahko počasi začela.

Kdaj bomo končno dobili urejeno, asfaltirano kolesarsko stezo med Mlakami in obrtno industrijsko cono?

Odgovor na to vprašanje ni takšne vrste, da bi lahko izrekel nek datum in bi se potem šli, ali ta datum bo držal ali ne. Odvisno od urejanja lastninskih razmerij, dedovanj in prometa z zemljišči na tem območju in potem seveda tudi od uskladitve stališč znotraj občinskih struktur, kaj v resnici hočemo.

Kaj lahko Občina naredi za izpolnitev želja občanov po večji, sodobnejši trgovini v Trzinu in za ponovno namestitev bankomata tudi v središču Trzina?

Občina Trzin si lahko prizadeva privabiti kakšnega trgovca oziroma se dogovarjati z družbo Mercator o povečanju zmogljivosti obstoječe trgovine. Oboje počnemo in trenutno je znano vsaj to, da Mercator načrtuje posodobitev in povečanje obstoječe trgovine v Mlakah. Za bankomat v središču Trzina si ponovno prizadevamo. Vendar so banke previdne, kajti enkrat je bankomat že bil nameščen na stavbi, v kateri je Center Ivana Hribarja, vendar je bila uporaba tako nizka, da ni opravičila stroškov z njim in zato ga je banka umaknila. Upajmo, da bo zdaj, če nam bo uspelo prepričati banko, da ga ponovno namesti, bolje.

Ali se Trzin namerava prijaviti na razpis družbe Helios za ponovno ureditev nekdanjih vaških vodnjakov? Že dolgo obstaja predlog, da naj bi obnovili vodnjak v Zarebri (nad Ulico Pod gozdom)?

Razmišljamo o tem.

Ali bo občina dala spomladi preplastiti katero od cest, ki so v njeni pristojnosti? Občani nam namreč poročajo, da so nekatere asfaltne prevleke že v slabem stanju?

Kot je znano, smo nekaj tega naredili že v preteklem letu in bomo seveda tudi v prihodnje.

Vprašanja sem zastavljal Miro Štebe

Poročilo s 13. redne seje Občinskega sveta Občine Trzin

Jedrnata in kratka februarska seja

Februarska seja oz. 13. redna seja Občinskega sveta Občine Trzin je bila na prvi dan tega meseca. Na dnevnem redu je bilo 10 točk, minila pa je v sorazmerno kratkem času, saj pravzaprav ni bilo dosti razprav o posameznih točkah dnevnega reda. Glede na to, da vse točke že prej obravnavajo posamezna delovna telesa občinskega sveta, svetniki pozicije, ki so razporejeni tudi po teh delovnih telesih, problematiko že dobro poznajo, in običajno ne razpravljajo prav dosti, saj so se uskladili že v delovnih telesih, predstavniki opozicijskih list, ki v delovnih telesih niso zastopani, pa so zato na sejah bolj dejavni. Postavljajo vprašanja, pobude in predloge za dopolnila, vendar so njihovi predlogi običajno preglasovani in na koncu le redko sprejeti. Tokrat opozicija ni zastavljala prav dosti vprašanj in predlogov, zato je seja tekla zelo umirjeno in je bila hitro končana.

Najprej so v prvi obravnavi potrdili predlog Odloka o Javnem komunalnem podjetju Prodnik. Gre pravzaprav za prilagoditev veljavnega odloka novi zakonodaji. Po novem bodo v sklopu podjetja, ki je v skupni lasti občin naslednic nekdanje Občine Domžale, ustanovili nov organ družbe – nadzorni odbor.

Pri drugi, redni točki vseh sej Občinskega sveta, Pobude in vprašanja, je bilo tokrat sorazmerno malo vprašanj. Roka Florjančiča (SDS) je zanimalo, kako poteka gradnja novega vrtca v Trzinu. Župan g. Anton Peršak je pojasnil, da imajo težave, ker je prejšnji izvajalec prišel do posla tako, da je ponujal najnižjo ceno za izgradnjo, verjetno pa je računal, da jo bo z različnimi podpogodbami oziroma aneksi zvišal. Ker mu to ni uspelo, so sporazumno prekinili pogodbo, delo pa je prevzel dotedanji glavni podizvajalec. Zanj naj bi bile cene, ki so bile določene s pogodbo, prenizke, vendar občina ni pripravljena kar tako popuščati, saj imajo pogodbo sklenjeno »na ključ«, se pravi, za dokončan objekt. Zdaj pogajanja in zapleti terjajo veliko energije, vendar upajo, da bo vrtec le zgrajen v doglednem času.

G. Franci Pavlič (Lista za trajnostni razvoj Trzina) se je zavzel, da bi občina ob Ljubljanski cesti, nekje med mostom preko Pšate in trgovino Merkator, postavila klop, na kateri bi lahko počivali starejši občani, ki se od doma starostnikov podajo v trgovino. Župan je obljubil, da bodo pobudo preučili. Občinsko svetnico Ireno Habat (lista Trzin je naš dom) je zanimalo, če ima Občina podrobnejšo informacijo o tem, kako naj bi posodobili in povečali trgovino Merkator. Zavzela se je za to, da bi Občina

pri posodabljanju trgovine igrala pomembnejšo vlogo, ob tem pa je še opozorila, da je trgovina še vedno prekrita s salonitkami, ki bi jih bilo treba pri obnovi vsekakor odstraniti. Župan je dejal, da so jih obvestili, da nameravajo trgovino posodobljati, s podrobnostmi pa jih niso seznanjali, vendar se bo skušala Občina z Merkatorjem bolje uskladiti. Ireno Habat je tudi zanimalo, kako Občina izvaja nadzor nad čistočo javnih površin, npr. pločnikov.

Svetnik Romeo Podlogar (lista Za zeleni Trzin) je ponovno predlagal, da bi občinsko vodstvo za vsako sejo občinskega sveta pripravilo poročila o stanju investicij v občini.

Sledilo je poročilo o izvajanju Zakona o dostopu do informacij javnega značaja v občini v preteklem letu. Poročala je višja svetovalka župana za zaščito in reševanje, obrambo, varnost in druge zadeve, Vika Kreča. Lani je Občina prejela sorazmerno malo zahtevkov za posredovanje informacij s področja njenih izvirnih pristojnosti. Občinski svet je poročilo sprejel brez razprave, prav tako so brez posebne razprave potrdili tudi letno poročilo o izvajanju lokalnega energetskega koncepta v občini. Občina si dokaj prizadeva za učinkovito rabo energije, za uporabo obnovljivih virov energije ter za izboljšanje oskrbe z energijo, saj skuša postati energetska varčna občina. Prav v ta namen je med drugim ustanovila posebno delovno skupino, ki naj bi spodbujala in pomagala pri izvajanju ukrepov za učinkovitejšo rabo energije. Med drugim je iz gradiva, ki so ga prejeli občinski svetniki, razvidno, da naj bi v tem letu na območju občine postavili tudi polnilnico za avtomobile na električni pogon.

Pri naslednji točki je župan g. Anton Peršak predstavil letni načrt dela Občinskega sveta za letos. Člani Občinskega sveta so se s predlogom v glavnem strinjali, le g. Podlogar je ponovno predlagal, da naj bi na dnevni red vsake od sej uvrstili tudi poročila o tekočem izvajanju naložb v občini, vendar se večina drugih svetnikov s tem ni strinjala po tem, ko je g. župan pojasnil, da se Občinski svet zelo pogosto ukvarja s finančnim poslovanjem Občine, saj poleg tega, da obravnavajo letne proračune občine in njihove rebalanse, tudi na sejah delovnih teles Občinskega sveta zelo pogosto podrobneje obravnavajo posamezna finančna vprašanja, tam pa lahko dobijo tudi vse potrebne informacije. Ob razlagi predloga delovnega načrta najpomembnejšega delovnega organa Občine pa je g. župan izpostavil, da pripravo načrta otežujejo pogoste spremembe zakonodaje.

Pri naslednjih treh točkah je imel glavno besedo predstavnik Nadzornega odbora Občine Mitja Kovaljev, ki je podal poročilo Nadzornega odbora za minulo leto, predstavil delovni program tega odbora za letos in seznanil Občinski svet s končnim poročilom Nadzornega odbora o nadzoru nad ravnanjem z določenimi parcelami. Nadzorni svet je bil v preteklem obdobju kar dejaven, večjih nepravilnosti pa ni odkril, zato so občinski svetniki brez posebne razprave potrdili vse tri predlagane sklepe o delu Nadzornega odbora.

Sledili sta dve točki s kadrovsko vsebino. Najprej so za novega člana Sveta Območne izpostave Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti imenovali Petra Ložarja, nato pa še soglašali k imenovanju dosedanje direktorice Knjižnice Domžale Barbare Zupanc Oberwalder na ta položaj še za en mandat.

Miro Štebe

Odgovor NO občine Trzin na pisanje v občinskem glasilu »ODSEV«

Spoštovani g. župan!

V našem občinskem glasilu ODSEV (januarska številka) ste na strani 5 v Pogovoru z županom izrazili tudi svoje razumevanje in prepričanje o tem, da bi naj nekdo: »... z nenehnimi zahtevami NO, da nadzoruje vsak vaš korak v zvezi s to naložbo (gradnja vrtca – op. D.K.), in pričakovanji, da NO preprosto mora nekaj odkriti,...« s čimer ste tudi izpostavili velik dvom v objektivnost, strokovnost in neodvisnost dela članov NO Občine Trzin. Kot sami še predobro veste, da ste ob prvih zelo resnih težavah s pričetkom gradnje vrtca sami izpostavili ta problem in ga na široko pojasnili članom NO na redni seji. Ob tem vam je celo NO v svojem sklepu izrazil polno podporo prizadevanjem, da se takoj prekine pogodba z izbranim izvajalcem in poišče novega resnejšega izvajalca v prid čim hitrejši in pravočasni izgradnji vrtca, tudi za ceno morebitnim kasnejšim pravnim postopkom.

V nadaljevanju in glede na to, da je tekoče spremljanje problematike izgradnje vrtca glede na finančne posledice (ker je to v bistvu največja samostojna investicija občine v zadnjih letih) redna naloga posebne delovne skupine NO v okviru njegovega letnega plana dela, ki ga je potrdil tudi Občinski svet v začetku leta 2011, smo tudi še naprej spremljali to problematiko na svojih sejah NO.

Zgolj enkrat, in torej nikakor ne »z nenehnimi zahtevami NO«, kot vi trdite v svojem pogovoru, smo dne 14.9.2011 prejeli povsem legitimno pisno zahtevo treh svetniških skupin o izrednem pregledu nad finančnim delom izvajanja te investicije zaradi pojavljanja določenih težav v zvezi z izgradnjo in finančnimi posledicami, kar smo storili povsem strokovno, objektivno in transparentno in o tem poročali tudi na seji občinskega sveta.

Tako bomo ravnali tudi v bodoče. Sklep zadnje seje NO je bil, da bomo svoje spremljanje v okviru redne naloge tudi v letu 2012 še ažurirali, saj se zopet pojavlja vrsta težav v zvezi s financiranjem izgradnje vrtca v smislu zahtev drugega izvajalca

po podpisovanju dodatnih aneksov z večjimi finančnimi posledicami. Te najnovejše težave ne terjajo zgolj odgovorov na naša strokovna vprašanja, ampak tudi pravočasno reagiranje NO Občine Trzin.

V ta namen smo tudi po sklepu NO sklicali izredno razširjeno sejo NO v torek, 31.1.2012, da bi z vsemi odgovornimi korektno in objektivno, predvsem pa tudi pravočasno razrešili vsa vprašanja v zvezi s finančnimi posledicami pri izgradnji vrtca.

In ne nazadnje, spoštovani g. župan, smo se člani NO ob razpravi glede vašega razumevanja vloge in delovanja NO v zvezi z izgradnjo vrtca tudi vsak posebej izrekli, da **nihče nad nami ne izvaja** »nenehnih zahtev, v povezavi s pričakovanji, da nekaj odkrijemo« pri vašem rednem delu.

S spoštovanjem

**Nadzorni odbor občine Trzin
Predsednik Darko Končan l.r.**

Pismo bralca

Obljubljam in zagotavljam uresničljivo!

Evforija ob zaključku starega in nastopu novega leta je za nami in verjamem, da je vsak pri sebi že opravil obračun preteklega leta. Pred malce več kot letom dni smo v Odsevu (10/2010) zapisali županove predvolilne obljube, z namenom, da se ne pozabijo, da bomo po vzoru Pahorjevega semaforja spremljali, kaj je bilo realizirano in kaj ne. Sedaj, po novem letu, pa je čas, da preverimo realizacijo za minulo leto.

Vrtec, obljubljen za leto 2011, že stoji, žal ga pa še vedno zasedajo delavci, otroci pa se še kar stiskajo v starem vrtcu. Po prvotnem planu in obljubah bi se že morali igrati v večjih in udobnejših igralnicah. To lahko ponazorimo z rumeno lučjo na semaforju, z upanjem, da bomo naslednje leto že lahko prižgali zeleno. Z enoletno zamudo.

Žal pri obljubljeni razširitvi izhoda iz OIC Trzin ne moremo prižgati niti rumene luči. Dela se še niti pričela niso, in če prav vem, niti za letos niso predvidena. Žal enako velja tudi za nadaljnji razvod optičnega kabla, ki bi se ga marsikdo razveselil, ne le zaradi hitrosti takšne povezave, temveč tudi zaradi nižje cene.

Primerna najemniška stanovanja - delno v letu 2011 delno pa v 2012 - tudi svetijo rdeče.

Leto 2012 bo za župana prav gotovo naporno. Poleg projektov, prenesenih iz leta 2011, je v tem letu obljubljen tudi Jefačn'kova domačija, potrebno pa bo pripraviti tudi vse potrebno za večnamensko športno dvorano, ki bo zaključena prihodnje leto, nova stavba KUD-a pa leto za tem. Za leti 2012/13 pa je obljubljen tudi nov vodovod z vključitvijo dolomitskih vrtin in posodobitev centralne čistilne naprave.

Župan je na svojem letaku zapisal »Obljubljam in zagotavljam uresničljivo!«. Želel bi si, da bi v tem letu bilo več uresničljivosti in manj obrazložitev, zakaj nečesa ni moč realizirati.

Verjamem in vem, da je namesto obljubljenega župan realiziral kaj drugega. O tem nas nenazadnje neprestano obvešča. Ampak dano besedo je potrebno spoštovati. Upam, da bom naslednje leto lahko uporabil več zelene barve. V dobro vseh prebivalcev naše občine tudi upam, da mi bo župan to veselje omogočil.

Marko Pavlišič

Lista Trzin je naš dom na LPP-ju

Boljša avtobusna povezava Trzina z Ljubljano

Ker je ena od velikih želja večjega števila Trzincev povezava Trzina in Ljubljane z mestnim avtobusom LPP, smo se proti koncu lanskega leta predstavniki liste Trzin je naš dom – Valentin Kolenc, Barbara Sršen, Irena Habat in Peter Pelan ml. – sestali s predstavniki javnega podjetja LPP /Ljubljanski potniški promet/, da bi se pogovorili o možnostih vključitve Trzina v mrežo LPP-ja. Naš sogovornik na strani LPP-ja je bil g. Jošt Šmajdek, vodja prometno-komercialne službe, in ga. Tamara Dev, ki skrbi za stike z javnostjo v njihovem podjetju.

Gospodu Šmajdku smo predstavili veliko željo Trzincev po boljši avtobusni povezavi (beri: cenejši in bolj pogosti) Trzina in Ljubljane in ga vprašali, kakšne so realne možnosti, da bi vključili Trzin v mrežo njihovih prog LPP.

G. Šmajdek je povedal, da glede na obstoječa pravila in zakonodajo ne morejo vpeljati nove proge LPP do Trzina.

Ampak obstaja drugačna rešitev, ki bi jo bilo možno izpeljati, ob pristanku vseh akterjev, še v letošnjem letu.

V tem času se dokončuje projekt prometne conske razdelitve Ljubljane z okolico in Maribora, ki ga izvaja javno podjetje LPP. Projekt naj bi bil končan v začetku marca. To bi pomenilo, da bi bila Ljubljana z okolico razdeljena v več con. V vsaki coni bi bila določena cena karte do Ljubljane, tako kot je to tudi v večjih tujih mestih: London, Barcelona... Na primer: po centru Ljubljane bi se vozili z avtobusi LPP za najnižjo ceno, v prvi coni (kamor bi spadal tudi Trzin) bi bila cena vozovnice višja in tako naprej. Te cene bi veljale za vse prevoznike, ne glede na to, kako se imenuje – pomembno je le, iz katere cone vozi do Ljubljane. S consko razdelitvijo bi poenotili cene prevozov. Naslednji korak pa je uvedba enotne karte – avtobusne vozovnice. Le-ta bi veljala za vse prevoznike in za vse relacije po Sloveniji. To bi bila Urbana, ker je ta karta sedaj edina v Sloveniji, ki je tehnološko pripravljena tako, da bi jo lahko uporabljali vsi avtobusni prevozniki po Sloveniji. **Za potnike bi to pomenilo, da bi se z Urbano iz Trzina do Ljubljane lahko peljali s katerim koli prevoznikom (Kambus, Izletnik Celje, Alpetur, Bus....) in vsak od teh prevoznikov bi zaračunal enako ceno vozovnice do Ljubljane, potem pa naprej po Ljubljani zopet z Urbano. To bi potnikom zelo poenostavilo življenje.**

S to rešitvijo, ki jo vidimo kot zelo dobro, bi se pogostnost prevozov iz Trzina do Ljubljane povečala, ker bi se lahko peljali s katerimkoli avtobusom, vsak od prevoznikov pa bi nam zaračunal enako ceno vozovnice.

Občina Trzin (torej njeni občani) pa mora izraziti svojo podporo pri udeležanju opisanega projekta enotne vozovnice Urbane za vse avtobusne prevoze po Sloveniji – kar bo projekt pospešilo.

B.S.

Pismo svetnice

Naj ostane - in postane Mercator res naš najboljši sosed!

Od občinskih volitev je preteklo že precej časa. V predvolilnem obdobju smo bili člani list in strank do občanov še posebno pozorni. Izpostavili smo mnoge probleme in težave, ki jih imamo v občini. Še več: imeli smo tudi konkretne rešitve, ki bi nam izboljšale in olajšale naš vsakdan.

Lista Trzin je naš dom je v svojem predvolilnem programu zapisala, da bo med drugim skušala v občini rešiti problem trgovske ponudbe. V celem kraju je namreč le ena trgovina in še ta zelo častitljive starosti! Potrebno bi jo bilo obnoviti in razširiti, saj takšna kot je, ne more več dobro služiti kupcem.

Na eni od zadnjih sej občinskega sveta smo predstavniki liste Trzin je naš dom zato dali pobudo, da se kar najhitreje začnejo vse potrebne aktivnosti, da bi kraj dobil primeren trgovski objekt. Mercator d.d. v letu 2012 načrtuje prenovalo obstoječe trgovine. Občinski svet, še posebno pa župan, ki ga predstavlja, bi moral čim hitreje navezati stik z odgovornimi v podjetju Mercator, saj bi tako vsa zadeva gotovo hitreje stekla.

Gospodarskim težavam še kar ni videti konca in bati se je, da leta suhih krav še tudi ne bodo hitro minila. Prav zato se nam zdi zelo pomembno, da v občini podpremo prizadevanja našega najboljšega sosesa. Bolj malo je namreč takšnih podjetij, ki so v teh težkih časih pripravljena investirati!

V naši listi se nam ne zdi pomembno, kateri stranki ali listi pripadajo svetniki, ki bodo dvignili roke za to, da občina vzpostavi stike z Mercatorjem in se aktivno vključi v obnovo in širitev trgovine.

Sosedi Meti, stricu Albinu in gospe Podpečan je res vseeno, komu politično pripadamo svetniki. Bodo pa zagotovo zadovoljni, če bo trgovina večja, sodobnejša in bolj založena. In delati dobro za občane smo se zavezali vsi, ki na Občini soustvarjamo lažji in boljši jutri za naše občane! Naj torej Mercator ostane in postane naš najboljši sosed!

Lista Trzin je naš dom, Irena Habat

Ne vrag, le sosed bo mejak

Prešernov dan je osrednji slovenski kulturni in državni praznik - dela prost dan, ki ga praznujemo vsako leto 8. februarja, na obletnico smrti našega največjega pesnika Franceta Prešerna. Čeprav naj bi bil to naš edini praznik, ki naj ne bi iskal razlik med Slovenci, smo po naši slabi navadi tudi tokrat ostali nekako razdvojeni ob odločitvi novega mandatarja vlade, da v novi vladi ne bomo imeli več samostojnega ministrstva za kulturo.

Kakor koli že, v Trzinu te razklanosti ni bilo čutiti, ko se je, kljub izredno hladnemu in vetrovnemu vremenu, v ponedeljek zvečer, 6. februarja, v dvorani KUD-a na proslavi v počastitev praznika zbralo kar precej obiskovalcev. Prireditve, ki so jo že po običaju z našo himno, Prešernovo Zdravljico, začeli pevci mešanega pevskega zbora Žerjavčki, je tokrat pripravilo Društvo upokojencev pod vodstvom Mirana Šinigoja. Organizatorji so se odločili, da se bodo s tokratno akademijo predvsem poklonili spominu na še enega velikana slovenskega pesniškega ustvarjanja, ki je umrl v preteklem letu, Tonetu Pavčku.

V uvodnem govoru je povezovalc prireditve, Miran Šinigoj, orisal veličino preminulega pesnika, esejista, prevajalca in urednika, ravnatelja Mladinskega gledališča, predsednika Društva slovenskih pisateljev, ambasadorja UNICEFA in člana Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Spomnil je, da je bil prav Tone Pavček tisti, ki je zdaj že daljnega maja leta 1989 na Kongresnem trgu prebral Majniško deklaracijo, ki je vsemu svetu orisala zgodovinska prizadevanja slovenskega naroda za politično in kulturno samostojnost,

za spoštovanje človekovih pravic in svoboščin in - naj citiram, "za družbeno ureditev, ki bo zagotavljala duhovno in gmotno blaginjo v skladu s človeškimi zmognostmi državljanov Slovenije." Ob tem je Miran Šinigoj še dejal: "Vprašajmo se po 20-tih letih svobodne Slovenije: 'Ali smo tam?' Ob razdeljenosti Slovencev, neokusnem boju za oblast, padcu moralnih vrednot, izgubi medsebojnega spoštovanja, recesiji, siromaštvu, tajkunstvu..."

Ker je kultura vseeno tista vrednota in dejavnost, ki nas ohranja pri zdravem razumu in nam zagotavlja preživetje na tem prostoru, smo se v predprazničnem večeru poklonili vsem kulturnikom ob poslušanju pevskega zbora Žerjavčki pod vodstvom gospe Ksenije Kozjek. Naj mimogrede omenim, da so se nam pevci na proslavi predstavili v novih oblekah, v barvi žerjavčkov, rož, katerih ime ponosno nosijo. Med izvajanjem posameznih pesmi pa so nam recitatorji Društva upokojencev - Olga Stopar, Ada Lovše Mušič, Vera Maglica, Franc Banko, Milan Kuferšin in seveda Miran Šinigoj - predstavili pestrost Pavčkovega pesniškega ustvarjanja, saj je pisal pesmi z najrazličnejšo tematiko, od lirčnih, razmišljujočih pesmi, do otožnih in kritičnih pa vse do pristrčnih otroških pesmic, od katerih so nekatere skoraj že ponarodele.

Prireditve je bila pristrčna in lepo izpeljana, že po tradiciji pa sta piko na i na koncu pridala druženje in dobra volja ob tradicionalni pogostitvi, ki je po svoje prispevala k lepemu zaključku kulturnega večera.

Dunja Špendal

Dan odprtih vrat v domu starostnikov

Tudi Občina Trzin se je priključila drugim občinam članicam Skupnosti občin Slovenije, ki so 20. obletnico te skupnosti obeležile z akcijo Odprta vrata. V številnih občinah po Sloveniji so tako v torek, 14. t.m., na različne načine poskušali prikazati očiten napredek, ki smo mu priča po reformi lokalne samouprave v številnih lokalnih okoljih. Z odpiranjem vrat uspešnih ustanov, ki delujejo v občinah, so tako opozorili na primere dobre prakse in pokazali, da vse le ni tako črno, kot ljudje dobijo občutek, ko zasledujejo vsebine množičnih medijev.

Trzinska Občina se je odločila, da bo kot primer uspešnega delovanja na svojem območju prikazala z dnevom odprtih vrat v Domu starostnikov v Trzinu. Na obisk v dom je prišlo kar nekaj obiskovalcev. Župan g. Anton Peršak je v pozdravnem govoru pojasnil namen akcije ter poudaril, da je Dom starostnikov ena

najuspešnejših naložb v občini. Opozoril je, da je bil trzinski dom prvi, katerega izgradnjo je financirala občina, saj drugje za take domove da denar država ali pa država krije precejšen del stroškov gradnje. Izrazil je zadovoljstvo nad standardom in bogato ponudbo, ki jo oskrbovancem nudi dom, izpostavil pa je tudi dobro delovanje Centra aktivnosti, ki z bogato dejavnostjo priteguje vse več občanov, ki sicer niso oskrbovanci doma. Dom starostnikov postaja vse pomembnejši dejavnik v trzinskem družabnem življenju, in trzinski starostnikom ponuja dobre možnosti za kakovostno preživetje tretjega življenjskega obdobja. Tudi direktorica mengeškega doma počitka, v sklopu katerega deluje trzinski dom starostnikov, je izrazila zadovoljstvo nad kakovostjo uslug, ki jih dom nudi starostnikom, poudarila je tudi dobro sodelovanje z Občino, izpostavila pa je tudi dobro delovanje Centra aktivnosti, ki so ga ustanovili med prvimi v Sloveniji.

MŠ

Nova zloženka Plečnik v Srcu Slovenije

Tik pred sejmom Alpe Adria Turizem in prosti čas je izšla nova zloženka z naslovom Plečnik v Srcu Slovenije. Gre za del projekta Promocija turističnega območja Srce Slovenije, ki ga vodi Zavod za turizem in šport Kamnik in ga delno financira Evropski sklad za regionalni razvoj. V njem sodeluje 7 občin: Dol pri Ljubljani, Domžale, Kamnik, Litija, Lukovica, Mengeš in Trzin.

Gre za enega od osmih turističnih produktov, ki nastajajo v okviru projekta.

Jože Plečnik je eden izmed najbolj priznanih slovenskih arhitektov (23. januarja je minilo 140 let od njegovega rojstva). Največ je ustvarjal v Ljubljani in Pragi, veliko število njegovih del pa najdemo tudi drugod po Sloveniji ter nekdanji Jugoslaviji. Na njegova dela smo Slovenci še posebej ponosni, saj je arhitekt uporabljal materiale iz lokalnega okolja in sodeloval z domačini, njegove stvaritve so polne simbolike. Poleg Ljubljane, ki se zaradi Plečnika uvršča med najpomembnejše celostne umetnine 20. stoletja, je veliko ustvarjal tudi v okoliških krajih ter zasnoval številne cerkve, dvorce, spomenike, drobne predmete itd. Po njegovih skicah in zabeležkah še danes oblikujejo svečnike, kapele, krstilnice...

Osnova za zgibanko je lanskoletni vodnik Plečnik na Domžalskem in Kamniškem, ki smo ga izdali v okviru zbirke Kulturni in naravni spomeniki Slovenije, ki jih izdaja Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije.

PLEČNIK V SRCU SLOVENIJE

PLEČNIKOVİ SPOMINKI
Jože Plečnik je pri mnogih arhitektih, ustvarjalcih in umetnikih pustil velik pečat. Po njegovih skicah in zabeležkah še danes izdelujejo razne okrasne predmete, spomenike. Tudi na našem območju se lahko pohvalimo s čudovitimi izdelki, ki jih je mogoče kupiti.

Plečnikove sveče
Posebne sveče z odlični voski iz modelov za lečove krstilnic ter okrašene sveče z barvitimi vzorci in napisi. Gre za identno znanovo krašnja sveč, ki jo je Jože Plečnik dal pravitelj, Janez Stokletu, lastniku Svečarni Stok.

Plečnikovi spomeniki avtorja Petra Krušnika
V mizarstvo delavnico Bindu v Mengšu je zaživel mojster Plečnik, kjer ga je spoznal mladi Peter Krušnik, ki se je prejšnjem letu tam učil mizarstva obrti. Plečnikova dela so ga tako navdušila (posebno manjši izdelki iz lesa), da jih je začel sam izdelovati in so danes dokaz močnega ideja in izdelave.

Spomnike je mogoče kupiti:

- TIC Kamnik, Glavni trg 2, 1240 Kamnik
- TD Mengeš, Slovenska 30, 1234 Mengeš
- Župnijski dom, Trdinov trg 9, 1234 Mengeš

Ostikovanje: DCC/Lab

Zavod za turizem in šport v občini Kamnik
Glavni trg 2, 1241 Kamnik
Tel: 01/831 42 50
Fax: 01/831 41 42
www.kamnik-turizam.si

Vsebinska nove zgibanke je tržno naravnana in vsebuje tri konkretne predloge za enodnevne izlete po Plečnikovih spomenikih na območju Srca Slovenije. Dodali smo tabelo njegovih spomenikov, ki si jih lahko vsak ogleda individualno ali v sklopu vodenih ogledov, na koncu pa še ponudbo spominkov, ki so nastali po Plečnikovih idejah.

V kratkem bomo zloženko izdali tudi v angleškem jeziku. Nadaljevanje projekta bo kratek film o izdelovanju posebnih drobnih predmetov/spominkov, ki jih po načrtih Jožeta Plečnika izdeluje g. Peter Krušnik iz Mengša.

Alenka Hribar
Zavod za turizem in šport v občini Kamnik

Pogovor ob kulturnem prazniku

Marjanca Ipavec, profesorica slovenščine: Že od mladih let zaljubljena v slovenščino

Vsako leto v februarju Slovenci praznujemo slovenski kulturni praznik, s katerim počastimo spomin na enega od velikanov vezane besede v Evropi. Naš pesnik dr. France Prešeren je namreč s svojimi stihmi presegel običajne okvire pesništva do te mere, da lepota njegove besede skoraj boli. Ob tem je bil tudi izredno zaveden Slovenec, kar je povedal v prenekateri svoji pesmi. Saj poznate ta njegov verz:

Zemlja Kranjska, draga mati,
kdaj bo utihnil najin jok?
Al' kdaj bova vid'la vstati,
bratov jaz, ti čast otrok?

Zaradi domoljubja brez primere in zaradi takšnih pesmi tudi ni dobil službe, saj na dunajskem dvoru niso marali slovenskih domoljubov. Danes pa ne potrebujemo Dunajčanov, saj lastna država kulturi reže zelo tanke kose kruha. Prav bi bilo, če bi prisluhnili opozorilom razumnikov, da bo to imelo daljnosežne posledice in bo prizadelo še prihodnje rodove. Na srečo pa so med nami ljudje, ki se še trudijo za lepoto in ohranjanje naše materinščine – slovenščine, da bo slovenski narod sploh obstal. Ena takih ljudi je zagotovo gospa Marjanca Ipavec, učiteljica slovenskega jezika na OŠ Trzin, in z njo smo spregovorili nekaj besed o kulturi, o šoli in učencih.

Kaj vas je spodbudilo za študij slovenskega jezika?

Človek ima že v svoji rani mladosti kaj preprosto rad. Bila sem otrok, ki ga starši niso vodili v knjižnice, pač pa sem se s knjigami seznanjala sama. Doma smo imeli knjige shranjene v preprosti omari, saj smo naročali le zbirko knjig Mohorjeve družbe. Knjig ni bilo na pretek, a tiste, ki smo jih imeli, sem že zelo zgodaj prenesla v svojo sobico. Čeprav še nisem znala brati, sem jih listala in občudovala. Z vstopom v osnovno šolo se je ljubezen do materinščine stopnjevala. Skrbne učiteljice na razredni in predmetni stopnji so kmalu opazile to mojo ljubezen. Slovenščina je postala moj priljubljen predmet. Povabili so me v recitatorski krožek, svoje spise sem morala večkrat prebrati tudi sošolcem, zato odločitev za nadaljnje šolanje ni bila težka. Po uspešno opravljeni pedagoški gimnaziji sem se vpisala na Pedagoško akademijo v Ljubljani – smer književnost in knjižničarstvo.

Slovenščina je živ jezik; kako se seznanjate z novitetami?

Zavedam se, da je slovenščina živ jezik, in tega smo lahko veseli. Učenci si lahko bogatijo svoj besedni zaklad s Slovarjem slovenskega knjižnega jezika. Ker pa je jezik živ, si pomagamo s Slovenskim pravopisom in jezikovnimi kotički po medijih.

Koliko časa ste že v OŠ Trzin?

V OŠ Trzin sem že od leta 1985, pred tem pa sem bila že nekaj časa učiteljica podaljšanega bivanja na podružnici šoli v Trzinu. Moji nekdanji učenci, ki me srečujejo, me začudeno sprašujejo, če še kar učim. Seveda, saj je OŠ Trzin moj drugi dom in na njej bom poučevala še dolgih ...

Kako vas sprejemajo vaši učenci?

O tem bi najbrž vedeli povedati največ sami. Vem, da nisem vsem po volji, vendar se trudim za prijateljski stik, saj z njimi

nisem le pri urah slovenščine, ampak se udeležujem različnih tematskih dni, pripravljam kulturni program za proslave in se znam z njimi tudi pošaliti. Zelo pomembno je tudi sodelovanje s starši, saj se tako lažje najde pot do učencev.

Na kakšen način pritegnete učence, da ohranjajo slovenski jezik in pravilno govorijo?

Nekako je znano, da slovenščina ni preveč priljubljen predmet. Vdor tujk in popačenk je precejšen, zato poskušam svoje učence poučiti, da je slovenski jezik zelo pomemben za obstoj slovenskega naroda. Če bomo materinščino spoštovali in vedeli, kdaj govorimo v knjižnem ali splošno pogovornem jeziku, nam bo vsem lažje. Sleng, ki ga učenci uporabljajo v svojem govoru, je prisoten, vendar se jih večina zaveda, da brez slovenščine in svoje kulture narod ne bo preživel.

Sodelujete tudi z drugimi profesorji in s katerimi najbolje?

Nikoli nisem imela težav pri sodelovanju z drugimi profesorji, saj sem že kot mlada učiteljica rada sodelovala s starejšimi kolegi. Kot mentorica šolskega kulturnega društva sem sodelovala z vsemi na šoli, še posebej dobro sem sodelovala z gospo Marijo Lukan, ki mi je bila v pomoč in obenem za vzgled. Danes jaz pomagam mlajšim učiteljicam, ki prihajajo, zato med nami vlada strpnost in prijaznost. Največ sodelujem s slavistkama gospo Andrejo Rotar in gospodično Ireno Capuder, ki v tem šolskem letu nadomešča gospo Marjano Anžič Galjot. Povedati moram, da je bila gospa Marjana moja učenka. Moji sodelavci se lahko kadar koli obrnejo name, če potrebujejo strokovno pomoč, sama pa se pogosto zatečem po pomoč k računalničarki gospe Jani Klopčič.

Kakšne krožke imate, da približate predmet učencem?

Imamo dodatni pouk slovenščine, na katerem se pripravljamo na tekmovanje za Cankarjevo priznanje. Sem mentorica recitatorskega krožka, z učenci sodelujemo na raznih kulturnih prireditvah.

Vaši učenci dosegajo na tekmovanjih dobre rezultate. Kakšne in kateri je najboljši dosežek?

Učenci sodelujejo na raznih natečajih, najpomembnejši dosežek pa je dobiti zlato priznanje na tekmovanju materinščine za Can-karjevem priznanje. Dobili smo jih že kar nekaj, tudi lani.

Ta mesec je slovenski kulturni praznik; kako ga boste obeležili?

Vsako leto smo pripravili proslavo, letos pa smo se odločili, da si ogledamo predstavo Snežna kraljica v izvedbi KUD-a Trzin. Večina igralcev in režiser so zdajšnji ali bivši učenci naše šole. Predstavo so si ogledali učenci višjih razredov, ki bodo lepoto predstave ustno predstavili učencem nižjih razredov. Tako bodo pridobili vsi, starejši učenci pa se bodo naučili tudi retorike.

Kaj menite o tem, da imamo praznik na dan Prešernove smrti in ne na dan njegovega rojstva?

S tem si pravzaprav ne belim glave. Pomembno je le, da se zavedamo, kako pomembna je kultura za obstoj slovenskega naroda, da jo znamo častiti in ob takih dnevih tudi praznovati.

Kaj vam pomeni Prešeren in kateri slovenski pisatelj in pesnik sta vam najbolj pri srcu?

Prešeren je sinonim za kakovostno pesništvo. Zaradi njega se nam ni treba sramovati, češ da nismo kos svetovnemu, zlasti evropskemu pesništvu. Prešeren je jezik 19. stoletja posodobil, vdihnil mu je živost in živahnost. Kljub pritiskom je vztrajal, nič ga ni ustavilo. Slovenci mu moramo vedno znova izražati spoštovanje in občudovanje.

Kako razlagate slovnico, da je zanimiva za učence?

Pouk slovenščine se sestoji iz jezika in književnosti. Res je, da imajo učenci književnost raje, vendar moramo tudi slovnico obdelati, da učenci lažje razumejo, kaj berejo. Moja naloga je, da učencem z različnimi metodami na enostavnih primerih razložim snov, da jo razumejo in jo z veseljem uporabljajo v pisni in ustni obliki.

Kateri literaturi posvečate največ pozornosti (tuji - domači; prozi - poeziji)?

Ljubi sta mi obe, tako domača kot tuja, pomembno je, da prebra-

no delo pušča sled. Lahko povem, da več časa posvetim prozi, poezija pa boža mojo dušo.

Kako gredo skupaj šola, družina in obšolske dejavnosti?

Ko se človek v življenju odloči za poklic in družino, se mora znati dobro organizirati. Kot učiteljica imam veliko dela še v popoldanskem času. Na začetku je bilo to kar hudo breme, nikdar pa se na račun družine nisem izgovarjala, da česa ne morem storiti. Z dobro organizacijo lahko opraviš vse, nameniš čas svojim otrokom, zvečer pa še postoriš nedokončane šolske obveznosti. Seveda je pomembno, da te pri delu podpira tudi partner.

Kako naprej in do kdaj?

Pred menoj je še nekaj let poučevanja. Glede na to, da se delovna doba podaljšuje, bo potrebno še kar nekaj časa poučevati. Kot sem že neke omenila, je delo z otroki zanimivo, a tudi naporno. Ker sem se pred nekaj leti spopadala s hudo boleznijo in jo uspešno premagala, bi morala še posebej paziti na svoje zdravje. Poučevanje ni nekaj lagodnega, delo z otroki zahteva celega človeka. Upam, da bom svoje delo zmoгла v popolnosti opravljati do upokojitve.

Učenci so o svoji učiteljici povedali, da je prijazna, veliko nauči, je zelo točna, drži besedo. Zelo poudarja pomen domačih nalog, rada govori o Prešernu, imenitno razlaga o njegovi Turjaški Rozamundi in Povodnem možu. Brali so več slovenskih kot tujih del. Zelo je žalostna, če nimajo domačih nalog ali če slabo pišejo teste. Rada ima estetsko narejene seminarske naloge in ni ji všeč, če učenci dajejo imena profesorjem. To sta mi zaupali Maša in Monika, ostali pa so vneto prikimavali.

Zavedati se moramo, da je šola zibelka kulture, saj iz nje izhajajo ljudje, ki delujejo v raznih dramskih in kulturnih društvih in svoje znanje posredujejo tudi drugim, predstavijo naš kraj in našo kulturo po vsej Sloveniji in še preko meje. Na srečo je v občini Trzin precej več posluha za kulturo kot marsikje drugje, in se nam za zdaj ni treba bati zanjo. Vsekakor pa smo Trzinci lahko ponosni na našo šolo.

Tekst in foto:
Zmagor Knuplež – ZMAK

Občina Trzin razpisuje

JAVNO DRAŽBO **za oddajo poslovnega prostora v najem**

Občina Trzin, Mengeška 22, 1236 Trzin, oddaja v najem poslovni prostor v PT na Ljubljanski 85, Domžale za dobo 5 let, in sicer poslovni prostor, vpisan v k.o. Domžale, vl.št. 5065/5- nepremičnina 5.E z predhodno oznako E12/B6 št. 35 v pritličju, v izmeri 107,40 m².

Izključna cena za poslovni prostor znaša 12,57 EUR/m² (DDV ni vključen). Najnižji znesek višanja izključne cene za poslovni prostor je 0,25 EUR/m².

Dražba bo potekala **v ponedeljek, 05.03.2012, ob 12:00 uri**. Popolne prijave morajo prispeti na Občino Trzin, Mengeška cesta 22, 1236 Trzin, s pripisom »za dražbo-Ljubljanska 85« najkasneje 02.03.2012 do 13. ure. Zainteresirani dražitelji pa morajo do 05.03.2012 do 11. ure položiti varščino v višini 1.350,02 EUR + DDV na račun št.: 01386-0100001846, s pripisom »za dražbo-Ljubljanska 85«.

Razpis in razpisno dokumentacijo lahko vsi zainteresirani najemniki dobijo na vložišču in spletni strani Občine Trzin [<http://www.trzin.si>] od 16.02.2012. Dokumentacija je brezplačna.

Interesenti lahko dobijo dodatne informacije pri Valentini Hvala, po telefonu 01/564-45-44 ali 041-960-392.

Št. zadeve: 3528-1/2012

Datum: 02.02.2012

Dr. Bojan Ogorelec

Tudi v kamnu je poezija

Pravzaprav bi moral pogovor z našim sokrajanom prof. dr. Bojanom Ogorelcem opraviti že davno, najkasneje pa decembra lani, saj je bil zadnji lanski mesec zanj zelo pomemben in tudi slavnosten. Takrat je namreč prejel najvidnejše znanstveno priznanje za geologe, in sicer medaljo Marka V. Lipolda, poimenovano po prvem slovenskem šolanem montanistu (1816 -1883), s katero so mu na Geološkem zavodu Slovenije izkazali čast in zahvalo za življenjsko delo na področju geologije. Ampak veseli december nam je vzel kar preveč energije in časa, tako da šele zdaj počasi odpravljamo dolgove. Bojan pa se mi je, ko sem se mu opravičeval, le nasmehnil in rekel: »Saj imamo čas. Ko boš lahko, boš pač naredil, kar meniš, da je treba.«

V Trzinu živi kar nekaj zanimivih in pomembnih ljudi, ki si zaslužijo, da jih v Odsevu predstavimo tudi tistim, ki jih ne poznajo dobro. In dr. Ogorelec je zagotovo eden od teh Trzincev, ki si to predstavitev zaslužijo. Mirno lahko zapišem Trzincev, saj s svojo družino v Trzinu živi in tudi deluje že od novega leta 1975/76. Spominja se še, kako je takrat šele nastajalo naselje vrstnih hiš v Mlakah in kako so tisto zimo zaradi izrednega mraza popokale vodovodne cevi, ki še niso bile zakopane v zemljo.

Bojan prihaja z Bežigrada, kjer je preživel svoje otroštvo in mladost. Z veseljem se spominja tistih časov, ko je bil razpet med tamkajšnjim stadionom, šolo in domom. Šport ga je navduševal in nekaj časa se je intenzivneje ukvarjal tudi z atletiko, še zlasti s skoki s palico. Kariero mu je preprečila hujša poškodba, po svoje pa tudi šola, saj je kot Bežigrajčan obiskoval Bežigrajsko gimnazijo, ki še danes slovi kot zahtevna gimnazija. Tam se je tudi prvič srečal z geologijo, in to na prav poseben način. Ob polletju je bil ocenjen negativno, ko pa je popravil to oceno, se je tako temeljito zagrizel v snov, da ga je pritegnila in ostal ji je zvest do danes. Odprla mu je vpogled v davno zgodovino našega planeta. Bojan še danes z veseljem, kot nekakšen detektiv, prebira sledi preteklih milijonov let, zapisanih v kamninah, ki nas obdajajo. Ob tem rad reče: »Tudi v kamnu je poezija.«

Po gimnaziji se je vpisal na fakulteto za geologijo in iz tistih časov so mu še zlasti v prijetnem spominu ostale terenske raziskave, predvsem tiste, ko je v sklopu študijske izmenjave večkrat obiskal Skandinavijo. Tam je sodeloval pri kartiranju za geološke karte. Takoj po študiju se je zaposlil na Geološkem zavodu Slovenije, ki mu je zvest še zdaj, čeprav je že tretje leto upokojen. »Na Zavodu imam še vedno svojo pisarno in tja dokaj pogosto zahajam, občasno sodelujem tudi pri študijskih programih in kot mentor pri doktorskih nalogah na fakulteti. In tudi sicer sem med geologi še dokaj aktiven,« se nasmehne Bojan.

Res je še aktiven in lansko leto je predstavljalo kar nekakšen vrhunec njegove kariere. Decembra je namreč izdal svojo samostojno monografijo o mikroskopskih raziskavah apnencev v Sloveniji; nekaj prej, že spomladi, pa je izšla izjemno pomembna knjiga Geologija Slovenije, pri kateri je bil eden od sourednikov. Še zlasti Geologija Slovenije – knjiga velikega formata z več kot 600 stranmi in zelo bogatim slikovnim in grafičnim gradivom, je prav gotovo ena od temeljnih del slovenske geologije, saj kot prva te vrste celovito in podrobno obravnava geologijo slovenskega prostora. Ideje, da bi slovenski geologi v eni knjigi predstavili vse geološke značilnosti Slovenije in njen geološki razvoj kot celoto, so se pojavile že v preteklosti, zlasti pa po letu 1989, ko so, takrat še v okviru Jugoslavije, dokončali Osnovno geološko karto Slovenije. Pred tremi leti, ko se je upokojil, pa so se razmere spremenile in sprejel je pobudo za urednikovanje. »Po tehtnem premisleku in posvetih sem spre-

jel izziv. K sodelovanju sem povabil prof. dr. Maria Pleničarja, saj je ena najvidnejših avtoritet naše geologije, in mlajšega kolega dr. Matevža Novaka, ki je poleg avtorstva nekaterih poglavij poskrbel za tehnično in računalniško obdelavo knjige. Pri pisanju monografije je s svojimi prispevki sodelovalo kar 32 domačih strokovnjakov (med njimi pri več poglavjih tudi sam), in sicer iz vseh raziskovalnih ustanov, ki se v Sloveniji ukvarjajo z geologijo. Moram priznati, da je bilo potrebno res dosti usklajevanj, izbora fotografij, izdelave kart ter drugega uredniškega dela.«

Monografija je nastajala v počastitev Mednarodnega leta planeta Zemlje in šestdesetletnice Geološkega zavoda Slovenije. Avtorji so se zavedali, da v Sloveniji nujno potrebujemo celovit prikaz geološke zgradbe njenega ozemlja, saj so potrebe po teh podatkih v gradbeništvu, ob posegih v prostor, v kmetijstvu in gozdarstvu zelo velike; pomembni pa so tudi pri sodelovanju s sosednjimi državami. Knjiga naj bi bila tudi uporaben pripomoček za študente geologije. Bojan ob tem skromno pravi: »Zavedamo se, da glede na hiter razvoj znanosti o geologiji vsebina monografije ne more biti popolna in dokončna, vendar je lahko dobro izhodišče za prihodnja takšna dela in za nadaljnje raziskave ozemlja Slovenije.«

Tudi druga knjiga - o mikroskopskih raziskavah apnencev in določitov v Sloveniji - ki je izšla decembra lani, sodi med dela, brez katerih ne bodo mogli tisti, ki si želijo zdaj ali v prihodnosti resno ukvarjati z zgradbo slovenskih tal. Monografija na nek način tudi povzema avtorjevo dolgoletno ukvarjanje z mikroskopskimi raziskavami kamnin, ki jih je nabiral na terenu. Zato Slovenijo zelo dobro pozna. Pravi, da je naša domovina zelo zanimiva in pestra tudi v geološkem pomenu, saj leži na še vedno aktivnem stičišču Afriške in Evroazijske tektonske plošče. Na našem ozemlju se stikajo kar tri velike geotektonske enote: Alpe, Dinaridi in Panonski bazen. Prav zaradi tega je zgradba tal pri nas zelo pestra in zapletena. Čeprav gre za majhen košček sveta, geologi pri nas lahko najdejo kamnine zelo različnega izvora, sestave in starosti. Slovenija se uvršča med redke države, ki v kamninah in fosilnih ostankih hranijo več kot 500 milijonov let skoraj neprekinjenega geološkega zgodovinskega zapisa. Naše najstarejše kamnine so na območju Pohorja, in sicer so v večji meri vulkanskega izvora, medtem ko večji del

Podelitev Lipoldove plakete

slovenskega ozemlja sestavljajo kamnine, ki so nastajale iz usedlin na dnu nekdanjih morij, in tiste, ki so jih kasneje najrazličnejši dejavniki, kot siloviti pritiski in visoke temperature v zemljini globini, preobrazili. Prav gotovo je pestra kamninska sestava naše domovine vplivala na njeno pestro pokrajinsko raznolikost.

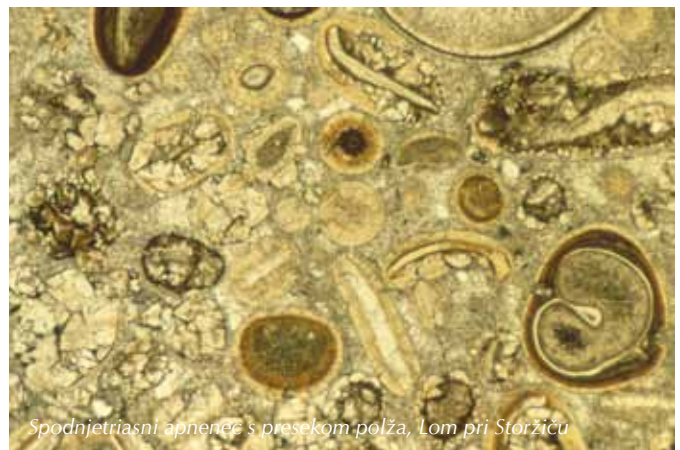
Bojan pa ni raziskoval le domačih kamnin. Eno leto je deloval v Alžiriji, kjer je raziskoval kamnine na območju pogorja Atlas, na strokovnem izpopolnjevanju pa je bil v Heidelbergu v Nemčiji, kjer je tudi doktoriral. Doma je poleg geoloških kart opravljal najrazličnejše študije in raziskave za različne naročnike, na primer za lendavsko Nafto, pa pri izgradnji karavanškega predora in vrtinah za termalno vodo. V Sloveniji je namreč mnogo termalnih virov. Posebno vrednost pa v zadnjem obdobju pridobiva pitna voda.

Nisem si mogel kaj, da ga ne bi vprašal tudi, kako je s kamninsko sestavo Trzina in okolice: »Na obrobju industrijske cone in proti Črnučam silijo na površje temni skrilavci karbonske starosti, ki so bolj kisle sestave, kar po svoje vpliva tudi na rastje. Tam na primer lepo uspevajo borovnice. Hrib Onger in pobočje proti Dobenu sestavljajo zgornjetriasni in jurski dolomiti in apnenci, na katerih je razvit kras. Ob stiku apnencev s skrilavci in peščenjaki prihajajo na plan vode in zato je v gozdu pod obronki dobenskega hribovja več studencev - od Gvajška do Rakovnika in Mrzlega studenca. Skrilavci preperevajo v glino, o čemer pričajo glinokopi, ki jih je bilo na širšem območju Trzina, še zlasti v Črnučah pa tudi v Mengšu, kar nekaj. Velike opekarne so bile tako v Črnučah in Mengšu; stari Trzinci pa se seveda še dobro spominjajo manjših lokalnih glinokopov, od katerih je ohranjen le še Frnihtov bajer. Trzinsko polje je v glavnem prekrito z naplavinami Kamniške Bistrice in Pšate, ki sta jih s svojimi pritoki prinašali z okoliških hribov in Kamniških planin«.

Ker se vse bolj zavedamo pomena pitne vode, pa Bojan pravi, da je pod površino Kamniško-Mengeškega polja kar precej proda, v katerem so še zaloge pitne vode. Zdaj vodovodni sistemi, ki črpajo to vodo za naše potrebe na območju od Homca do Domžal, vodo črpajo predvsem iz zgornjih delov tega bazena, ki ponekod sega tudi do 150 m pod površje. Zalog vode je za zdaj še zadosti, vseeno pa moramo z njimi ravnati zelo previdno in še zlasti bdeti nad tem, da ne bi prišlo do onesnaženja, predvsem z umetnimi gnojili in kemikalijami.

Bojan je vrsto let urejal tudi revijo Geologija, napisal celo vrsto znanstvenih člankov, sodeloval pri vrsti publikacij in knjig, šest let pa je bil tudi direktor Geološkega zavoda Slovenije.

Zdaj ko je upokojen, mu življenje teče bolj umirjeno, čeprav je precej dejaven na številnih področjih. Ker mu je geologija še vedno v krvi, se z njo še danes z veseljem ukvarja. A kljub vsemu zdaj lahko posveti več časa družini, vnuku Martinu in trzinskim

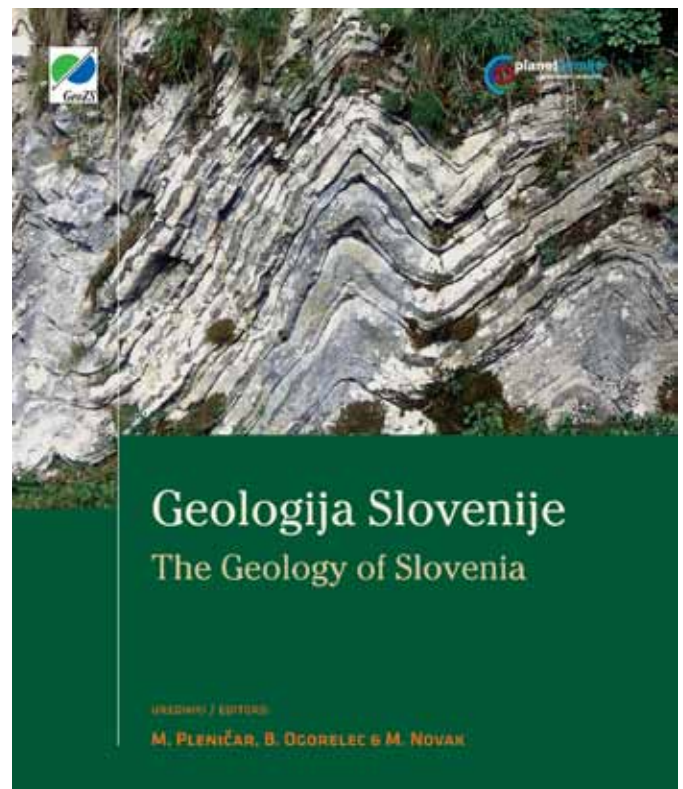
Spodnjetroasni apnence s presekom polža, Lom pri Storžiču

prijateljem. Pogosto spremlja ženo Heleno na literarnih večerih v okviru trzinskih žerjavčkov, kjer skrbi za glasbeno spremljavo recitalov. Z ženo sta aktivna med jutranjimi telovadci Šole zdravlja v Trzinu. Skupaj z drugimi trzinskimi člani sta spodbudila in pomagala pri ustanovitvi te šole tudi v Mengšu. Deluje tudi v župnijskem svetu in pri Karitasu. Meni, da so se pravilno odločili, ko so se pred desetletji kot mlada družinica priselili v Trzin. Za Trzin pravi, da se v zadnjem obdobju lepo razvija, obenem pa naravno okolje še ohranja. Sebi in ostalim Trzincem želi, da bi se naš kraj in seveda tudi občina še naprej lepo razvijala, da bi čim prej dobili tudi nov kulturni dom. Končno bi lahko uredili tudi povezovalno cesto med obrtno cono in ostalim delom naselja, lahko pa bi tudi v starem delu Trzina, ali vsaj v centru, dobili bankomat.

Bojanu za doseženo strokovno priznanje in izdani knjigi iskrene čestitke! Naj si ob sprehodih do bajerja, kamor rad zahaja, še naprej nabira novih moči za prijetno preživljanje jeseni življenja in njegov hoby - poezijo v kamnu.

Srečno, Bojan!

Miro Štebe

P.S.: Knjiga Geologija Slovenije je dosegljiva v trzinski knjižnici.

Vlado Žabot v Trzinu

Pisatelj s slovenskega roba

V Trzinu smo gostili že marsikaterega pesnika in pisatelja. Zato ima veliko zaslug župan občine gospod Tone Peršak, ki mu umetnost ni tuja in bi jo rad približal ljudem. Tako smo 19.1.2012 v dvorani Marjance Ručigaj gostili pisatelja Vlada Žabota – pisatelja. Doma je iz Razkrižja, kjer se je 1958. leta tudi rodil. V njegovih delih je poudarjeno vzdušje njegove rojstne pokrajine, ki je stičišče Prekmurja, Prlekije, Međimurja. Vse se tam zliva v trikotnik močvirij, megle in ljudi, ki so ujetniki tistega okolja. K takemu pisanju ga je v tretjem letniku srednje šole spodbudil Kafkov proces, ko mu je umrl brat,

pa je pričel verjeti v posmrtno življenje, in to tako, da verjame, da mu bo brat prišel povedat, kako je tam nekje. Ljudje morajo živeti v sozvočju z naravo, in tako lahko kljubujejo času in dogodkom in so močnejši, pravi Vlado Žabot. Vendar Žabotova prozna dela kljub vsemu prežemata strah, grozljivo vzdušje in okolje.

Danes se nam zdi, da lahko živimo brez sožitja z naravo, vendar ne vidimo, kako smo šibki in odvisni od nje. Moramo biti v sozvočju s samim seboj, naravo in okoljem in šele tedaj bomo v skladu z veseljno energijo, je še povedal.

Je predsednik Društva slovenskih pisateljev, samostojni književnik in predvsem romanopisec, čeprav je napisal tudi nekaj drugih krajših del. Je pobudnik in soustanovitelj sklada za nagrado za najboljši roman – Kresnik.

Napisal je kratko prozo Bukovska mati in otroške zgodbe Pikec in Puhec iščeta Mihca ter Skrivnost močvirja Vinidol. Zastopan je v antologijah, prevedel je kar nekaj del v tuje jezike. Njegovi romani so: Stari pil, Pastoral; Volčje noči, Nimfa, Sukub in najnovejši Ljudje Lunja. V njem opisuje prazgodovino na Prekmurskem v bakreni dobi. Zanimivo je, da ima za vse tudi resnično zgodovinsko podlago, saj so kasneje to potrdile izkopanine žarnih grobov iz bakrene dobe pri Murski Soboti. Roman je večplasten, opisuje mladega lovca Jelina, ki odrasča. Ljudstvo Lunja je družba brez družine in njihovo verovanje je pogansko. Pisatelj napoveduje, da bo napisal še več zgodovinskih romanov o obdobju naselitve v Prekmurju.

Pisatelj Vlado Žabot je prejel že več nagrad za svoja dela. 1996. leta je prejel nagrado Prešernovega sklada za roman Pastoral, leta 1997 pa nagrado Kresnik za najboljši roman leta – Volčje noči.

Lep januarski večer je bil v dvorani Marjance Ručigaj, vendar pa bi bilo lahko obiskovalcev ob tako eminentnem gostu precej več.

Tekst in foto:
Zmago Knuplež – ZMAK

Trzinska ustvarjalka Irena Brunec

Tébi tokrat razstavlja v Kliničnem centru

Po uspešni in zelo dobro obiskani pregledni mini retrospektivni razstavi z naslovom Oživljeni portreti se je razstava akademske kiparke in slikarke Irena Brunec – Tébi, ki živi in ustvarja v Trzinu, iz Galerije Loterije Slovenije najprej preselila v murskosoboski Klub PAC. Zdaj je na ogled v ljubljanskem Kliničnem centru. Razstavo so odprli v torek, 7. februarja 2012, pripravilo pa jo je Kulturno-umetniško društvo Kliničnega centra in Medicinske fakultete dr. Lojza Kraigherja ob letošnjem prazniku kulture.

Klub PAC – Pomurski akademski center nudi pomurskemu prostoru vrhunska kulturna in izobraževalna doživetja. Deluje od leta 2000, v njem so se od tedaj zvrstile številne razstave priznanih slovenskih likovnih umetnikov, literarna srečanja, glasbeni dogodki in vse vrste strokovnih predavanj, ki se jih udeležujejo mladi, strokovna javnost ter vsi ljubitelji glasbene, literarne in likovne umetnosti.

Razstavo v avli Kliničnega centra v Ljubljani je Irena Brunec – Tébi namenila bolnikom in drugim v tej največji zdravstveni ustanovi v Sloveniji. Tokrat jih je trzinska umetnica prijetno presenetila z zbirko več kot 40 portretov v tehniki risb, slik, kipov, reliefov in lutk marionet; izdelala jih je v obdobju med leti 1994 do 2011. Portreti so sicer nastajali kot spremljevalna dela med njenimi kiparskimi in slikarskimi serijami in opusi, skozi celotno obdobje njenega študija umetnosti in po njem vse do danes.

Razstavljena dela so izposojena iz javnih in zasebnih zbirk, večina njenih del pa je v seriji razstav prvič na ogled slovenski javnosti. Med portreti pomembnih svetovnih osebnosti najdemo tudi portreta Martina Luthra in Čeha Julija Plhka (ustanovitelja prve premogarske godbe v Zagorju ob Savi) ter slovenskih zgodovinskih osebnosti, usodnih za razvoj slovenskega naroda – Primoža Trubarja, Rudolfa Maistra in Franceta Prešerna. Poleg teh 'pomembnih' ljudi so na razstavi predstavljeni tudi portreti 'navadnih' ljudi, ki so dela naročili ali pa so bili umetnici blizu – prijatelji, sorodniki, otroci in tisti, ki so zanimive in iskrive osebnosti, kakršna sta seveda tudi državni svetnik in odvetnik Jože Ilc ter pokojni dr. Mirko Juteršek.

Za umetniške sladokusce je še posebej zanimiva slika Ladja norcev, ki je prejela najvišjo nagrado Grand-prix na XLI. mednarodnem Ex-temporu v Piranu leta 2006 in se odtlej nahaja v stalni zbirki Obalnih galerij Piran. Na njej najdemo sedem portretov znanih slovenskih umetnostnih akterjev, ki so s svojim delovanjem na različne načine zaznamovali zadnja leta. Umetnici je uspelo, da jih je satirični in kritično vključila v zgodbo, ki se dogaja na barki Slaba sol sredi Pi-ranskega zaliva.

Primož Hieng

Matevž je prvič razstavljal

Naš sodelavec, fotograf Matevž Kosterov, je 3. februarja odprl svojo prvo fotografsko razstavo. Svoj fotografski pogled na svet je predstavil v prostorih skate parka, to je v prostorih nekdanjega Roga v Ljubljani. Predstavil se je s črno-belimi fotografijami zanimivih detajlov iz narave in celo vrsto slik iz vsakdanjika mladih.

Pritegnil je predvsem mlade, ki so se, kljub mrazu, dobro vživeli v nenavadni razstavni prostor. Vsekakor Matevžu čestitamo: »Led je prebit!« Želimo mu še veliko uspešnih in odmevnih razstav, predvsem pa fotografskih užitkov.

MŠ

Slikarji so postavili podobe na ogled

Turistično društvo Kanja je v torek, 31. januarja, ob 18. uri v avli Centra Ivana Hribarja odprlo slikarsko razstavo, na kateri so razstavljene slike s slikarskih delavnic v gradu Jable, ki so potekale v letih 2010 in 2011.

Razstava so postavili pod strokovnim vodstvom akademskega slikarja g. Simona Jugovica Finka in ob pomoči nekaterih udeleženk delavnic.

Navzoče je pozdravila predsednica Turističnega društva Kanja ga. Joži Valenčak in pojasnila, da bi morala biti razstava že v lanskem letu, vendar zaradi velikosti skulptur, ki jih ustvarjajo rezbarji, in vezenin, ki jih naredijo vezilje, ni bilo mogoče postaviti skupne razstave. Pohvalila je prizadevnost slikarjev, jim čestitala in zaželela še veliko uspehov pri slikanju. Med otvoritvijo sta se izkazala učenca glasbene šole L'artko Erik Korač, na klavirju, in Klara Jurše, na flavti, ki sta nam pod vodstvom mentoric, ravnateljice ge. Monike Debelič in profesorice Romine Džafič, popestrila otvoritev razstave. Navzoči smo se jima oddolžili z aplavzom. Sledila je podelitev priznanj, ki so jih prejeli vsi udeleženci delavnic, ga. Valenčak pa je uradno odprla razstavo.

Po otvoritvi razstave je sledil ogled slik in druženje s pogostitvijo, ki se je zavleklo v pozen večer.

Slike so prispevali ljubiteljski slikarji, ki se vsako leto udeležijo slikarsko-rezbarske delavnice v gradu Jable, ki jo organizira Turistično društvo Kanja. V prijetni senci grajskega arkadnega dvorišča se v začetku junija vsakič z veseljem zberejo slikarji, rezbarji in vezilje. Delavnica poteka od 9. do 19. ure. Organizator vsako leto poskrbi za postavitev miz in klopi ter za pogostitev. Slikarske delavnice se udeležijo ljubiteljski slikarji iz Trzina, Mengša, Radomelj in Ljubljane. Rišejo različne motive, saj sta grad z okolico in sam Trzin izvrsten motiv in izziv za vsakega udeleženca. Iz razstavljenih slik je razvidno, kakšni motivi pritegnejo slikarjevo pozornost, da jih skuša s čopičem in barvo prenesti na papir ali na platno. Po koncu slikarske delavnice vsak udeleženec podari eno sliko Turističnemu društvu. Slike bodo strokovno ocenjene in dane v prodajo po končani razstavi.

Vse ljubitelje slikanja vabimo, da se nam pridružite na slikarsko-rezbarski delavnici, ki bo v začetku meseca junija v gradu Jable. Točen datum bo objavljen v Odsevu, prijavite se lahko v informativnem centru Ivana Hribarja na Ljubljanski cesti 12f oz. po telefonu 564 4730. Razstava bo na ogled do 20. februarja 2012.

Vabljeni.

Majda Šilar

Natečaj za najboljšo zgodbo našega kraja - Trzina

Naš kraj z okolico je prepoln zgodb, legend, anekdot in zanimivosti.

Z natečajem "Zgodba našega kraja" želimo spodbuditi spomine in domišljijo prav vseh, tako starejših kot mlajših. Zanimivi so pretekli dogodki in osebe, ki jih lahko po pripovedovanju dedkov in babic oblikujejo v zgodbe tudi mlajši. Najbolj zanimive zgodbe ali v njih izpostavljeno osebnost Trzina bomo vključili v turistično promocijsko gradivo in posebnost Trzina.

Dolžina zgodbe je omejena na do 2000 znakov, vključno s presledki. Obvezno pripis: ustno izročilo, resnična zgodba ali izmišljena zgodba.

Tri najboljše zgodbe po izboru strokovne žirije bomo simbolično nagradili, vsi avtorji, katerih prispevek bo objavljen oz. uporabljen v turistično promocijske namene, pa bodo ohranili moralne avtorske pravice.

Podeljene bodo nagrade:

- prva nagrada 70 EUR (bruto)

- druga nagrada kosilo za dve osebi v eni od trzinskih gostiln
- knjižna nagrada iz zbirke TD Kanja Trzin
- predstavitev vseh zgodb na kulturnem večeru

Vsak pisec naj pošlje svoj prispevek v zaprti kuverti z oznako "Natečaj za najboljšo zgodbo našega kraja Trzina po pošti na naslov: TD Kanja Trzin, Ljubljanska c. 12/f, 1236 Trzin.

Priloženi naj bodo podatki o avtorju /ime, priimek, naslov/

Rok za pošiljanje je 15. junij 2012.

Odpoved materialnim pravicam: udeleženci se s sodelovanjem na natečaju zavezujejo, da bodo dovolili Turističnemu društvu Kanja Trzin, da v celoti ali delno objavi njihov prispevek v promocijskih gradivih.

Več informacij v zvezi z natečajem na telefon 01 564 47 30.

Turistično društvo Kanja Trzin

RDO – povezovanje turizma osrednje slovenske regije

Letošnji sejem Alpe Adria – Turizem in prosti čas je prinesel svojevrstno novost v povezovanju turistične ponudbe občin osrednje slovenske regije. Gre za tako imenovano Regijsko destinacijsko organizacijo (RDO), ki zdaj povezuje 26 občin, med drugim tudi Občino Trzin.

Sicer so v RDO vključene naslednje občine: Kamnik, Komenda, Vodice, Medvode, Mengeš, Trzin, Domžale, Lukovica, Moravče, Dol pri Ljubljani, Litija, Ig, Borovnica, Logatec, Vrhnika, Log Dragomer, Brezovica, Horjul, Dobrova – Polhov Gradec, Škofljica, Grosuplje, Ivančna Gorica, Šmartno pri Litiji, Dobrepolje, Velike Lašče in Ljubljana. To so občine, ki imajo marsikatero turistično, kulturno ali zgodovinsko znamenitost, vse te stvari pa so bile do zdaj morda preveč skrite očem radovednih turistov, kolesarjev, pohodnikov in popotnikov, so pa vsekakor vredne ogleda. Prav z delovanjem RDO in njenimi aktivnostmi naj bi jih približali ljudem in pri njih vzbudili ustrezno zanimanje.

Nosilec vseh aktivnosti tega povezovanja je javni zavod Turizem Ljubljana, celotni stroški za delovanje RDO v obdobju od 26. maja 2011 do 25. oktobra 2013 pa znašajo 580.000 evrov brez DDV; od tega 300.000 evrov zagotavlja Ministrstvo za gospodarstvo. V okviru dodeljenih nepovratnih javnih sredstev je delež Evropskega sklada za regionalni razvoj 85-odstoten oziroma znaša 255.000 evrov, delež državnega proračuna pa 15-odstoten oziroma gre za prispevek v vrednosti 45.000 evrov. Turizem Ljubljana v imenu Mestne občine Ljubljana zagotavlja 197.500 evrov, 82.500 evrov pa ostalih 25 občin v osrednjeslovenski regiji.

Med prve aktivnosti RDO sodi izdaja brošure Veliki objem – vodnik po Osrednjeslovenski regiji, v kateri je predstavljen tudi Trzin. S sliko so v vodniku predstavljeni Fnihtov bajer, gostilna Narobe in fontana pred Centrom Ivana Hribarja, besedilo pa na kratko predstavlja vse posebnosti Trzina in celo tudi gostinsko ponudbo.

Za delovanje RDO je bil zelo pomemben tudi skupni nastop občin na letošnjem sejmu Alpe Adria, saj so z atraktivno predstavitvijo v hali C Gospodarskega razstavišča v Ljubljani vzbudili veliko zanimanja. Med drugim je RDO na razstavnem prostoru pripeljala panoramski avtobus Veseli Janez, na katerem so prvi dan sejma igrali člani harmonikarskega orkestra Pustotnik, poleg tega pa je avtobus s svojo opremo in fotografijami predstavljal ponudbo teh 26 občin.

Na letošnjem turističnem sejmu v Ljubljani so se torej predstavile tudi občine severnoljubljanske regije. To so: Domžale, Kamnik, Komenda, Lukovica, Mengeš, Medvode, Moravče in Trzin. Pestro dogajanje skozi ves dan je popestrilo prizorišče ob turističnem

avtobusu Veseli Janez. Naslov skupne predstavitve občin je bil Nesnovna dediščina zelenega zaledja Ljubljane.

Posamezne občine so pripravile zelo različno ponudbo in s tem tudi svoje raznolike predstavitve. Občina Komenda je prikazala Pisane drobtinice iz njihove zgodovine, to je zbirko voščilnic in starih razglednic z njihovega območja. Veliko zanimanja sta požela pastir z Velike planine Peter Erjavšek in izdelovalec miniaturnih velikoplaninskih hiš.

Na sejmu smo lahko videli tudi predstavitev domačih obrti. Članice KUD-a Frana Maslja Podlimbarskega iz Krašnje v občini Lukovica so prikazale, kako so nekoč pletli slamnate kite, svojo ponudbo so prikazali lukovski čebelarji, iz občine Moravče pa so na sejmski prostor prišli kolarji in izdelovalci košar. Svojo ponudbo so predstavili tudi člani Turističnega društva Kamn'k z Budnarjevo muzejsko hišo, kjer so za letošnjo pomlad pripravili pester program prireditev in razstav. Med drugim so v nedeljo, 12. februarja, na svojevrsten način obeležili letošnjega pusta, teden dni kasneje so obiskovalcem pokazali, kako nastajajo kolone in jim jih tudi ponudili. V nedeljo, 4. marca, bodo pripravili delavnico o voženju v tehniki rišeljaja, domačini iz Zg. Palovč pa bodo v nedeljo, 25. marca, predstavili izdelovanje butaric za cvetno nedeljo ter butar iz bršljana in drugega zelenja, hkrati pa bodo še odprli razstavo starih velikonočnih voščilnic iz bogate zbirke Zmaga Tančiča.

Ob uradnem odprtju predstavitve občin severnoljubljanske regije so na miniaturne zvonove zaigrali smledniški pritrkovalci iz občine Medvode, zapeli so ljudski pevci iz Moravč, zaplesali pa člani Folklorne skupine Trzin.

Sledila je še predstavitev vse bolj priljubljenega wellness turizma s ponudbo Harmonije Mengeš (občina Mengeš), Term Snovik (občina Kamnik), Zdravilnega gaja Tunjice (občina Kamnik), Hotela Ambient (občina Domžale) in zeliščarske iz občine Moravče.

Ob domžalski predstavitvi smo lahko spoznali delovanje Menačenkove domačije, v popolni opremi so se pokazali starosvetni smučarji iz občine Kamnik, spoznali pa smo še, kako odmeva Mengeš kot glasbeno mesto s podjetjem Melodija Mengeš. Priscen nastopa so pokazali mladi člani in članice Otroške folklorne skupine Mengeš. Zapele so še Ljudske pevke KD Domžale.

Kar pet občin, med njimi tudi Trzin, je predstavilo oblačilno dediščino svojega območja, med njimi Folklorna skupina DU Komenda, Folklorna skupina KUD Otona Župančiča Sora iz občine Medvode, Grajski oktet iz občine Moravče, Rokarski vitezi TD

Žlebe-Marjeta v občini Medvode, moravsko občino so zastopale pletilja in izdelovalka prtov, videli pa smo tudi vezilje, ki pridno delujejo v Trzinu. Ob koncu skupne predstavitev smo lahko širše spoznali Veliko planino in tek Petra Levca v organizaciji Orient kluba v občini Trzin.

V okviru predstavitev društev v hali A, torej pod kupolo Gospodarskega razstavišča, smo srečali še neumornega rezbarja Marijana Vodnika iz Domžal, ki je na sejem Alpe Adria pripeljal rezbarje iz njegova trzinskega krožka, svoj razstaveni prostor pa so imele tudi trzinske vezilje. Na sejmu Alpe Adria smo ob predstavitvi RDO srečali tudi župana občine Trzin Toneta Peršaka in predsednico Turističnega društva Kanja Jožico Valenčak, ki sta bila z nastopom vseh občin in tudi Trzina še posebej zadovoljna.

Ocena sejma: Zdi se, da se že skoraj v vsaki slovenski vasi želijo turistično razvijati, ugotavljajo, da se od turizma lahko tudi živi

ali pa vsaj lahko nekoliko zakrpa kakšen družinski proračun. Kot vse kaže, je v Sloveniji že močno razvita turistična društvena dejavnost. Zato je bila zelo posrečena skupna predstavitev slovenskih turističnih društev v hali A (pod kupolo), tudi zaradi enotne sejemске ureditve z lesenimi zabojčki, ki jih ponavadi uporabljamo za shranjevanje jabolk in krompirja.

Skoraj edina moteča stvar je bila visoka vstopnina, za katero so morali obiskovalci odšteti kar sedem evrov. Letos so organizatorji sicer ponudili možnost nakupa vstopnic v predprodaji po znižani ceni štiri evre, kar je le nekoliko bolj sprejemljivo. Dejstvo pa je, in to je po svoje tudi čar sejma, da skoraj nihče ni odšel s sejma lačen ali žejen, saj so turistični ponudniki več kot lepo poskrbeli za različne degustacije hrane in pijače, predvsem vin z različnih slovenskih vinorodnih okolišev.

Primož Hieng

Trzin na sejmu turizem in prosti čas vse štiri dni

Občina Trzin se je na letošnjem sejmu Alpe Adria, ki je bil med 26. in 29. januarjem na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani, predstavljala med turističnimi ponudniki Osrednje slovenske regije oziroma Turistične zveze Slovenije na temo Nesnovna dediščina.

Trzinci smo na sejmu Alpe Adria - Turizem in prosti čas prisotni že desetletje. Sejem je v tem času spreminjal ime, vendar pa ne svojega osnovnega poslanstva - predstavitev in ponudbe domačih turističnih zanimivosti ter sosednjih držav. Za marsikakega obiskovalca je sejem privlačen tudi zaradi pestre kulinarične ponudbe tako vrhunskih mojstrov kot doma pripravljenih dobrot.

Letos je Turistično društvo Kanja Trzin vse štiri dni predstavljalo našo občino s prikazom rezbarstva in veziljstva ter vabili na letošnje trzinske prireditve. Nastopili so tudi člani folklorne skupine Trzinka. Občina je tako preko vezilj prikazala našo skrb za oblačilno dediščino, preko rezbarjev domačo obrt, dediščino ljudskega plesa pa preko folklorne skupine. Svoj način aktivnega preživljanja prostega časa so predstavili orientacisti; žal pa je bilo predvajanje posnetkov posebnosti vsake od občin na dokaj oddaljenem ekranu za obiskovalce manj zanimivo, tako da tudi naši posnetki o zeleni in ekološko usmerjeni občini niso pritegnili veliko pozornosti. Obiskovalci pa so radi posegali po predstavljenem gradivu in si z zanimanjem ogledovali razstavljene publikacije Občine Trzin. Kot vedno pa so se razveselili tudi trzinskih kulinaričnih dobrot.

Čeprav smo bili skromnejši pri ponudbi promocijskega gradiva, smo vseeno vzbudili zanimanje predvsem za obisk številnih letošnjih prireditev v Trzinu. Da je turizem ena pomembnejših panog, kaže tudi prisotnost županov in strokovnih sodelavcev občin na tem osrednjem turističnem sejmu v Sloveniji.

Jožica Valenčak

**Trženje oglasnega prostora
v glasilu Odsev:**

 grafex agencija

t: 041 617 927

Vedno bolje nam gre

Skupina Naše vezi Trzin

V decembru smo se v skupini zahvalili za uspešno leto. Predlani se je poslovilo kar nekaj članic, tudi zaradi drugih obveznosti, in skupina je izgledala kar malce oskubljen. Lani pa se je obrnilo na bolje. Prišlo je več novih članov, kot jih je odšlo. Upam, da bom med njimi dobila sovoditeljico, ki bo pomagala voditi skupino. Za vodenje skupine je potrebno izobraževanje, ki traja eno leto po tri ure na mesec.

Skupina Naše vezi je stara že devet let. Ustanovili sta jo Joži Kurent in Helena Ogorelec. Jaz sem prišla v skupino 2004 in sem zdaj tukaj že osem let. Leta 2005 sem se izobrazila za voditeljico skupine. Učim pa se še kar naprej voziti avto, pripraviti pogostitev in organizirati srečanja. Skoraj že vse obvladam. V tem času so je v skupini zamenjalo veliko članic. Zapustile so jo tudi štiri voditeljice. V času, ko vodim skupino, so umrle štiri članice.

Skupina se srečuje ob četrtkih dopoldan na Občini Trzin. Organiziramo krajše izlete, praznujemo rojstne dneve, ob posebnih priložnostih pa se dobimo v kakšni gostilni. Teme za pogovore

nam narekuje življenje, izogibamo pa se tistim, ki nas razdvajajo. Društvo Jesenski cvet vsako leto organizira medgeneracijski tabor, ki se ga vsi veselimo.

Začeli smo dobro, želim pa, da bi uresničili vse načrte in da bi nam zdravje služilo.

Skupina Rožmarin, Dom starejših občanov Trzin

Skupina, ki je februarja upihnila prvo svečko, je velika. Glavna tema v njej sta petje in pogovor. V skupini je nekaj cerkvenih pevk in tako lepo prepevamo, da je veselje. Tudi v domu praznujemo rojstne dneve, da je bolj pestro. Srečanja imamo ob ponedeljkih dopoldan na oddelku v II.nadstropju.

V novembru 2011 se mi je pridružila sovoditeljica Sonja, ki je delala v Kanadi v domu starejših občanov in ima veliko izkušenj. Sonja je domačinka in pozna veliko Trzinčev. Midve se lepo dopolnjujemo. Hvaležna sem zanj.

DRUŠTVO JESENSKI CVET DOMŽALE
Skupine starih ljudi za samopomoč
voditeljica Jožica Trstenjak

Karitasove delavnice: »Živi preprosto in solidarno - v smeri podnebne pravičnosti 2011/12«

Slovenski Karitas je v okviru 3-letnega mednarodnega projekta ozaveščanja o problematiki podnebnih sprememb v povezavi z revščino v Afriki pripravil didaktična gradiva za delavnice. K sodelovanju smo bile povabljene vse slovenske osnovne in srednje šole. Na vabilo za izvedbo delavnic pa se je odzvalo 172 šol, med njimi tudi naša.

Podnebne spremembe so pereč problem, eden pomembnejših, s katerimi se danes soočamo. Vplivajo na nas vse, vendar najbolj in najprej prizadenejo ljudi v državah v razvoju.

Skrb za naravo in globalno pravičnost lahko posredno najdemo v vseh učnih načrtih, temi pa postajata vse pomembnejši za naše preživetje, tako da je zelo pomembno učence ozaveščati o teh temah.

Namen in cilji omenjenih delavnic so: učence voditi k odkrivanju, ocenjevanju in premišljevanju o skrbi za okolje, vplivu in odnosu ljudi do okolja, zmanjšanju lastnega negativnega vpliva na okolje,

seznanjati jih o vzrokih in učinkih podnebnih sprememb, odnosu ljudi do podnebnih sprememb, posledicah podnebnih sprememb za najrevnejše prebivalstvo držav v razvoju, odkrivati ideje, kako se lahko na problematiko odzovemo, ideje, kako lahko spremenimo svet na bolje ali slabše, kako naj se spopadamo s podnebnimi spremembami in kje se nam ponujajo možnosti za delovanje.

V okviru omenjenih delavnic smo si ogledali animirano-dokumentarni film »Prihodnost je v naših rokah« ter dokumentarni film »Živi preprosto - smeri podnebne pravičnosti«.

Svojo ustvarjalnost in domiselnost v zvezi z omenjenimi temami pa so učenci pokazali tudi na likovnem področju, ko so ustvarjali z odpadnimi materiali na omenjeno problematiko.

Naše delo in izdelke si lahko ogledate na karitasovi spletni strani www.karitas.si/podnebne.

Nancy Vake - koordinatorica delavnic na OŠ Trzin

Februar – mesec pustnih norčij

Čeprav starka zima, že škrbasta in z vse bolj težko sapo še žuga in se še oklepa svojega zimskega obdobja, se noč vse bolj umika dnevu, narava se počasi prebuja in napoveduje prijetnejše čase. Tudi pust, čeprav je muhast in ne goduje vsako leto na isti dan, predstavlja prvega znanilca pomladi, konec temnih dni in dolgih noči ter začetek prebujanja narave, zato ni čudno, da se ga kljub vsemu vsako leto znova razveselimo. Ko zadiši po krofih in flancatih, težko najdemo koga, ki ne bi užival v pustnem rajanju ter preganjanju zime in si ni vsaj enkrat v življenju nadel pustne maske. Otroci se veselijo, da se za kratek čas prelevijo v nekaj drugega, dečki še najraje v junake, ki jih poznajo iz pravljic in televizijskih ekranov, deklice pa v princeske in druge lepoticice iz sanj, odrasli pa se zavedamo, da je pust del naše kulturne dediščine in da so imele pustne maske nekoč drugačen pomen. Pozornost nam vzbujajo izvirne, tradicionalne maske, ter zgodbe, kako se je včasih pustovalo. Pustni običaji izvirajo še iz davnine, še iz predkrščanske dobe, ko so častili mogočne naravne sile, prednike in se na ta način poslavljali od zime. Maske so poznali že Praslovani, Kelti pa so k nam prinesli kulturo, čigar sestavni del so bili tudi pohodi v maskah. Značilnost teh pohodov so bile živalske maske, tisti, ki so nosili takšne maske, pa so želeli pridobiti dostojanstvo in lepoto živali, v katere so se našemili. Starodavna verovanja in prepričanja so pozabljena, maska pa tudi zdaj ljudem omogoča, da pokažejo svoj pravi obraz ali izrazijo del svojega sanjskega sveta.

Evropska tradicija pustnih karnevalov, ki izhaja iz poganskih časov, se je v Sloveniji razvijala na edinstven način. Kot je v svoji znameniti knjigi *Maske slovenskih pokrajin* zapisal slovenski etnolog dr. Niko Kuret, je "Slovenija Evropa v malem". Marsikje so pustni obhodi, sprevodi in drugi običaji še ostali zasidrani v spominu nekaterih mest in vasi. V zadnjem obdobju jih spet vse bolj oživljamo in skušamo rešiti pred pozabo tisto, kar se še da. Takšni pustni običaji so se še ohranili na primer v Markovcih, brkinskih vaseh, Kostanjevici na Krki... Tako rekoč vsaka slovenska pokrajina, vsako območje je ohranilo svojevrstne stare pustne like, kot so lavfarji, škoromati, košute... Po izročilu velja, da obisk šem prinaša srečo in zato jih je treba obdarovati. Prav tako staro je pravilo, da se smejo našemiti samo moški, kar na srečo ne velja več.

V Sloveniji sta najbolj prepoznavna karnevala v Ptuj in v Cerknici.

Na svečnico je fotograf in publicist Primož Hieng, občasni sodelavec Odseva, Trzincem pa znan tudi kot urednik Kamniških novic, na Jakopičevem sprehajališču v Tivoliju v Ljubljani odprl fotografsko razstavo na prostem: Ta norčavi pustni čas, na temo

pustnih običajev. Na velikih panojih je razstavil svoje fotografije, ki so nastajale kar deset let, ko je načrtno raziskoval in odkrival pustne šeme in običaje na celotnem slovenskem ozemlju – tudi v zamejstvu. Nastal je res zanimiv kolaž, prikaz izvirnosti in domišljije naših prednikov v šemljenju v pustnem času. Razstava bo na ogled še vse do 1. aprila, Primož pa je svoje posnetke in spoznanja objavil tudi v knjigi, ki nosi enak naslov kot razstava. Knjigo so predstavili nedeljo pred pustom v Budnarjevi muzejski hiši v Palovčah, kjer so odprli tudi fotografsko razstavo članov Fotokino kluba Ljubljana o pustu.

V naši neposredni okolici pa so na Viru pri Domžalah pripravili nam najbližji pustni karneval. Virska pustna mafija, ki uradno deluje tudi pod imenom Pustna sekcija Striček, je letos pripravila že 22. pustni karneval, na katerem že nekaj let sodelujejo tudi maskare iz Trzina. Na Viru so tudi letos ob svečnici, pravzaprav v soboto, 2. februarja, ko je Pustna mafija prevzela oblast, začeli veljati pustni zakoni. Mafijci so med drugim zapovedali, da so morali biti gostinski lokali odprti ves predpustni čas, da so morale biti "kelnarce" pomanjkljivo oblečene in so morale točiti čez rob. Za vse, ki na Viru niso bili za pusta, pa so ukazali, naj se odselijo do avgusta. Pustno dogajanje na Viru je tudi letos pritegnilo kar nekaj Trzinčev, precej pa se jih je udeležilo ali ogledalo tudi drugih pustnih prireditev po Sloveniji pa tudi v tujini.

Že po tradiciji je bil naš največji pustni festival Kurentovanje na Ptuj, kjer so nastopale naše najslavnejše šeme, kurenti ali koranti z obdravskih ravnic. Korenti so svojevrstne in skrivnostne šeme, ki v trumah z oglušujočim žvenketom zvoncev poskakujejo po Ptujskem polju in zbudijo pošastne predstave. Oblečeni so v narobe obrnjene ovčje kožuhe, bele ali črne, prepasani pa so z usnjenimi pasovi, na katerih visi vrsta velikih kravjih zvoncev, krasijo pa jih lepo vezeni robci, ki jih kurenti dobijo od deklet. V rokah držijo palice – ježevke, na glavah pa imajo strašanske kosmate kape z rogovi in puranovim perjem, in največja sramota je, če korantu kdo sname kapo.

Na debeli četrtek je bilo letos spet živahno v Cerknici, ki so jo Butalci spremenili v Butale in kjer se bo njihova vlada končala na pepelnično sredo. Na pustno nedeljo pa so na ulicah Cerknice zavladali hudiči, povodni mož in vsa rodbina slivniških coprnice.

Eden najbolj prepoznavnih, čeprav ne največji, vendar se dogaja čisto blizu nas, je bil že po tradiciji karneval v Benetkah. Posebnost mesta na vodi niso le gondole in golobi, tam vsako leto priredijo pustni karneval, ki slovi po značilnih elegantnih maskah. Nošnja mask pa tam v preteklosti ni bila rezervirana le za pustni

čas. Ljudje so z njimi pogosto prikrili identiteto in pod krinko počeli tudi razne neuglednosti. Prav zato so z zakonom prepovedali moškimi, preoblečenim v ženske, vstopo v samostane, nošenje mask v igralnicah in na verskih prireditvah. Po drugi strani pa so vsem ženskam prepovedali obiske gledališč brez mask.

V Rio de Janeiru je najbolj znan svetovni karneval, ki se odvija štiri dni in se konča na pustni torek. Največja značilnost karnevala je parada sambe. Kostumi so pernati, barviti, predvsem pa več odkrijejo kot skrijejo, miganje z boki pa je obvezno.

Obstaja posebna šola, kjer se dekleta pripravljajo za nastop na karnevalu, in največja sreča je, če je katera izvoljena za kraljico parade sambe.

S pustnim torkom se po ljudskem izročilu končuje pustno obdobje z obilico težkih, mastnih in ocvrtih jedi. Po pepelnični sredi, ki je 46 dni pred veliko nočjo, pa naj bi vstopili v postni čas, čas spokornosti, očiščenja in vzdržnosti tako pri jedi kot zabavi.

Dunja Špendal

Poslikava naredi super maškaro

Teden dni pred pustom, na valentinovo, so se otroci s starši in mentoricama Klavdijo in Ajdo zbrali v jedilnici naše osnovne šole. Na Turističnem društvu Kanja Trzin smo se namreč dogovorili, da letos ne bomo pripravili že klasične delavnice izdelovanja maškaradnih klobučkov in mask, ampak bomo pred prihajajočim pustom izkoristili znanje in spretnost obeh mentoric - članic društva, ki sta tudi odlični vizažistki. Staršem in otrokom naj bi pokazali, kako se poleg obleke lahko tudi s poslikavo obraza ustvari prelepe maškare. Zato smo na društvu nabavili barvice in pripomočke za poslikave obrazov, Klavdija in Ajda pa sta udeležencem delavnice poslikali obraze in jim ponudili možnost, da se tudi sami preizkusijo v veščinah slikanja pustnih motivov na obra-

ze. Vendar so se otroci raje prepustili spretnim rokam mentoric pa tudi starši so raje opazovali in se učili. Letos so si otroci zaželeli predvsem motivov, kot so: metuljček, muca, človek pajek, kuščar, Miki miška itd.

Med poslikavo so komentirali in primerjali, kdo je lepši, ob tem pa pridno »zobali« bonbončke in se imeli lepo...

Ko vidiš nasmejane in zadovoljne poslikane obrazke otrok, pa se vseeno zamisliš in potihoma vprašaš, zakaj je bila ponovno slaba udeležba. Ali je bila obveščenost staršev prepozna in preslaba ali je bil valentinov dan namenjen staršem in ni bilo časa za obisk delavnice ali pa kaj tretjega. Škoda, res škoda, ker so otroci uživali in so si bili zelo všeč.

Dunja Špendal

Budnarjeva muzejska hiša – pester program do velike noči

V Budnarjevi muzejski hiši, s katero že peto leto uspešno upravljajo člani Turističnega društva Kamn'k, so za prve letošnje mesece pripravili pester program prireditev in razstav. Medtem ko so se že spomnili pusta in kolin, jih čaka še nekaj zanimivih dogodkov, ki so povezani s cvetno nedeljo oziroma veliko nočjo.

V nedeljo, 12. februarja 2012, so dogajanje v Budnarjevi muzejski hiši namenili pustu. Najprej je o šemljenju in pustnem dogajanju na Slovenskem spregovoril novinar in fotograf Primož Hieng, dobitnik lanske Murkove listine, ki je predstavil svojo najnovejšo monografijo *Ta norčavi pustni čas*. Knjiga je nastajala več kot deset let, avtor pa v njej predstavlja več kot dvajset pustnih skupin, ki zvesto ohranjajo pustno tradicijo na Slovenskem, poleg tega pa še tri največje karnevale: ptujsko kurentovanje, fašenk v Markovcih in pustni karneval na Viru pri Domžalah, ki poteka v organizaciji Pustne sekcije Striček. Hieng je kot fotograf obiskovalcem povedal, kje vse letos potekajo pustovanja in kje najti zanimive pustne fotografske motive. Za tem so v galerijskem prostoru Budnarjeve domačije odprli še fotografsko razstavo članov priznanega Fotokluba Ljubljana, ki so se predstavili s pustnimi fotografijami. Ob odprtju sta zaigrala člana orgličarske zasedbe Kosci iz Mengša, sin Rok na harmoniko in oče Marijan Urbanija na orglice.

V Budnarjevo muzejsko hišo so nas povabili tudi na pustno nedeljo, 19. februarja, ko so pokazali, kako na podeželju nastajajo kolone. Še danes je to velik kmečki praznik, s katerim si pripravijo zalogo svežega mesa, klobas in suhomesnatih izdelkov – vse do velike noči, ko so skuhal ali v testu spekli slastne šunke. Med prve dobrote vsakoletnega praznika kolin štejemo seveda krvavice in pečenice, s katerimi gospodinje največkrat postrežejo klavce in mesarje ter druge goste tega praznika. Ponekod, na primer v okolici Šenčurja na Gorenjskem, iz prašičje krvi skuhamo še godlo.

V Budnarjevi muzejski hiši negujejo tudi rokodelsko tradicijo. Za nedeljo, 4. marca, ob 14. uri napovedujejo delavnico, na kateri bo vezilja Mojca Hieng predstavila vezenje v tehniki rišeljeja in vse povabila na tečaj, ki ga pripravlja v Kamniku.

Že naslednjo nedeljo, 11. marca, od 14. ure dalje vas vabijo na delavnico izdelovanja nakita, ki jo bosta vodili Branka in Tina Rozman.

Marec bo minil v znamenju priprav na veliko noč. Tako bodo v nedeljo, 25. marca, ob 14. uri domačini iz Spodnjih in Zgornjih Palovč pokazali, kako nastajajo butarice, izdelane iz obarvanih oblancev, in cvetnonedeljske butare iz bršljana in drugega zelenja. Obiskovalci Budnarjeve domačije se bodo lahko tudi sami preizkusili v izdelovanju butaric, ki bodo za manj spretnke roke

tudi naprodaj. Butarice in butare bomo nosili k blagoslovu na sobotno popoldne pred cvetno nedeljo, ki bo letos 1. aprila.

Napovedujejo še zanimivo razstavo velikonočnih in drugih prazničnih voščilnic zbiralcev, Zmaga Tančiča, ki ima zagotovo eno največjih zbirk starih razglednic in voščilnic v Sloveniji, in Janeza Lombergarja, sicer direktorja TV Slovenija. Odprtje razstave bo v nedeljo, 1. aprila, ob 16. uri.

Primož Hieng

Eni se kar ne dajo zimi

Čeprav je sneg pobelil športni park v Mlakah, se nekateri nadobudneži niso dali odvrniti od rekreacije in svojega priljubljenega konjička – igre nogometa s prijatelji. Kljub snežni odeji so ve-

selo zaigrali na en gol in uživali. Pri igranju nogometa v snegu je dobro to, da čim bolj si vztrajen, manj te sneg ovira. Težava je le v tem, da ko misliš, da je sneg premagan, lahko krepko padeš na zadnjo plat.

Ljubezen imamo v sebi

Sedim v topli sobi in gledam skozi okno, kjer lahno naletava sneg. Misli mi tavajo in pomislim, da je danes sobota in da v Dolgi dolini smučajo. Mraz je, ponoči je bil globok minus, zato se je treba z nekom stisniti in poveseliti.

Že v starih časih so se v mrzlem svečanu na valentinovo imeli radi, se ljubili in še kaj. Valentinovo ima tudi v Sloveniji že dolgo tradicijo, vendar se je drugače praznovalo. Starejši ljudje so vedno pravili, da ima »Valentin ključ od korenin«, in od takrat so lahko opravljali, če je vreme dopuščalo, razna dela v vinogradih in sadovnjakih. V severovzhodni Sloveniji so gospodinje nastavile potičke po grmovju za otroke, na Goriškem pa je to praznik štrukljev.

Kot praznik zaljubljenec je valentinovo prišlo k nam iz Nizozemske in se praznuje šele v novejšem času. Prav je tako, da lepe stvari vzamemo za svoje, saj ljubezni, razumevanja in sožitja ni nikoli preveč. Imejmo se radi, pa ne samo zaljubljeni med seboj, ampak tudi sosed naj sosedu namenimo nasmeh in toplo besedo, tudi če jo še tako težko najde, naj poišče v skritem kotičku srca dobroto, ki jo ima v sebi, in naj jo daruje sočloveku, ki je osamljen, ki mogoče nima nikogar, ki nima take sreče kot mi, in pri bogu - naj nekateri skrijejo svoj nakremženi obraz, ker iz njega sije črna duša, in naj se nasmejejo in objamejo svojega bližnjega in nepoznanemu naj namenijo nasmeh. Pa tudi drobna darilca niso odveč, seveda ne skomercializirana, ampak naša domača, izvirna, ki so plod ljubezni in ročnih spretnosti. Na Slovenskem so včasih podarjali lectova srca in razne kruhke, pa tudi kakšna rožica se je našla vmes, danes pa vrtnice in čokoladni srčki niso prav nič odveč.

Imejmo se radi, spoštujmo drug drugega, spoštujmo tudi drugače misleče in v tej mali lepi deželici nam bo vsem lepo in toplo pri srcu.

Tekst in foto: Zmagi Knuplež
Pesem Valentinček: ZMAK

VALENTINČEK

Valentinček spomladansko mlad
želi, da parček bi imel se rad.
Korenine nove je pognal,
da ljubezen novo bi razdal.

Ljubezen je za naju dva,
resnica večna ta velja.
Pomlad prinese nam najlepši čas,
ljubezni te prelepe čar tudi za vas.

Midva drživa se resnice te,
saj lepše živeti ni zame,
saj lepše živeti ni zate,
ko ljubezen nova se prične.

Takrat vzbrsti vse okrog tebe,
pomlad dotakne se še mene.
Po žilah se požene kri,
ljubezen vse nas poživlji.

Zato ljubiva se oba,
kot sva od nekdaj se midva.
Da sreča ostane tu doma
do konca življenja naj'nega.

Odprto prvenstvo občine Trzin v veleslalomu

Organizatorji so se spet izkazali

Zima je vendarle pokazala zobe in omogočila Smučarskemu društvu Trzin odlične pogoje za organizacijo že 9. odprtega prvenstva občine Trzin v veleslalomu v Dolgi dolini. Smučarji in smučarke so se v soboto, 11. februarja zjutraj, eno uro pred začetkom tekmovanja, ki je bil ob 10. uri, počasi pričeli zbirati na smučišču in vlagali svoje prijavnice za nastop na tekmi. Kakšne večje razlike v načinu tekmovanja od tistih, ki jih skozi vso zimo gledamo na televizijskih ekranih, ni bilo. Smučarke in smučarji so bili razdeljeni po skupinah, primernih starosti in spolu udeležencev. Vsak tekmovalci je opravil dva spusta po strmini, na koncu so sešteli čas obeh opravljenih tekov in tako določili zmagovalce skupin. Kljub pomanjkanju snega so se organizatorji izvrstno potrudili in smučarsko strmino z zasneževanjem zelo dobro pripravili. Zaradi nizkih temperatur je postavljena proga zdržala oba teka tekmovalcev, saj raznih grbin ob vratih, ki bi utežile spust po progi, tudi ob koncu tekmovanja ni bilo opaziti. Praktično so imeli vsi tekmovalci enake pogoje za doseg najboljšega rezultata.

REZULTATI - VELESLALOM - 9. ODPRTO PRVENSTVO OBČINE TRZIN

DEKLICE OD 1. - 4. RAZREDA

		1. TEK	2. TEK	SKUPAJ
1.	ŠPELA KOCJANC	12,06		12,06
2.	ŽIVA MESAR	13,01		13,01
3.	NEŽA NEMEC	14,58		14,58
4.	TINKARA KOCJANC	15,33		15,33
5.	ZALA TRETJAK	15,67		15,67
6.	BRINA PERKO	17,10		17,10
7.	PIJA LIKAR	28,75		28,75

DEČKI OD 1. - 4. RAZREDA

		1. TEK	2. TEK	SKUPAJ
1.	MATIC KOCJANČIČ	15,21		15,21
2.	ŽAN OGRIN	17,02		17,02
3.	MATIC KRAMBR	17,22		17,22
4.	ROK TRETJAK	17,40		17,40

DEKLICE OD 5. – 9. RAZREDA

		1. TEK	2. TEK	SKUPAJ
1.	LARA HABJAN	26,62	25,59	52,21
2.	NIKA GAŠPERŠIČ	28,52	27,26	55,78
3.	NINA VALENČAK	29,67	29,18	58,85
4.	KRISTINA VALENČAK	34,30	32,53	66,83

DEČKI OD 5. – 9. RAZREDA

		1. TEK	2. TEK	SKUPAJ
1.	TINE KOGOVŠEK	22,06	21,34	43,40
2.	MARTIN LAP	22,83	22,04	44,87
3.	JAKA HABJAN	24,07	22,74	46,81
4.	TIBOR ARH	23,95	23,46	47,41
5.	ALJAŽ VALENČAK	24,76	23,57	48,33
6.	MAJ ŽERDIN	28,06	27,57	55,63
7.	JAN TAVČAR	28,52	27,46	55,98
8.	ANEJ KMETIČ	27,87	29,08	56,95
9.	KRISTJAN TROJŠEK	29,91	30,60	60,51
10.	LUKA STRAJNAR	32,21	28,45	60,66
11.	KLEMEN PERKO	31,28	30,52	61,80

MLADINKE NAD 15 DO 20 LET - OD 1992 DO 1997

		1. TEK	2. TEK	SKUPAJ
1.	MARTINA MUŠIČ	24,33	23,59	47,92

MLADINCI NAD 15 DO 20 LET - OD 1992 DO 1997

		1. TEK	2. TEK	SKUPAJ
1.	JAN LAP	19,72	21,40	41,12
2.	ŽAN VALENČAK	22,73	22,42	45,15
3.	ROK MUŠIČ	28,20	19,98	48,18

ČLANI NAD 20 DO 35 LET - OD 1977 DO 1992

		1. TEK	2. TEK	SKUPAJ
1.	GAŠPER KOGOVŠEK	19,28	18,85	38,13
2.	ANŽE LAP	19,71	18,78	38,49
3.	DOMEN KOGOVŠEK	20,06	20,34	40,40
4.	DAVID PESTOTNIK	20,97	20,69	41,66
5.	JURE PESTOTNIK	20,86	20,85	41,71
6.	GREGA LAP	21,47	22,59	44,06
7.	ANDREJ MAROLT	22,16	22,09	44,25
8.	METOD ZOBAVNIK	23,87	22,93	46,80

ČLANICE NAD 35 DO 45 LET - OD 1967 DO 1977

		1. TEK	2. TEK	SKUPAJ
1.	MARJETA ZUPAN	22,09	22,09	44,18
2.	VALENČAK PAULA	31,27	28,22	59,49
3.	ANDREJA RAČIČ	33,57	31,09	64,66

ČLANI NAD 35 DO 45 LET - OD 1967 DO 1977

		1. TEK	2. TEK	SKUPAJ
1.	SIMON KOCJANC	19,36	19,73	39,09
2.	MITKO ARNUŠ	19,46	20,09	39,55
3.	ZORAN PERKO	19,79	20,24	40,03
4.	DAVID SKORNŠEK	20,63	20,57	41,20
5.	TINE PREVC	21,51	21,54	43,05
6.	TOMAŽ VALENČAK	22,12	21,56	43,68
7.	BOJAN PERKO	21,80	21,91	43,71
8.	TOMAŽ MESAR	22,12	22,54	44,66
9.	MARJAN HUČ	23,11	22,48	45,59
10.	PETER NEMEC	24,43	23,28	47,71
11.	MARJAN IZDA	24,73	24,93	49,66
12.	VINKO HABJAN	29,76	22,78	52,54
	MARKO KRAMBERGER	25,36	-----	

VETERANI NAD 45 DO 55 LET - OD 1957 DO 1967

		1. TEK	2. TEK	SKUPAJ
1.	ROMAN IGLIČ	21,38	21,51	42,89
2.	PRIMOŽ KOGOVŠEK	22,07	21,29	43,36
3.	ROBERT HABJAN	22,30	22,61	44,91
4.	ROMAN HABJAN	22,10	23,45	45,55
5.	EDI JERAK	23,19	23,25	46,44
6.	JANEZ RAKEF	25,90	25,70	51,60
7.	BRANE POZMAN	25,49	49,59	75,08

VETERANI NAD 55 LET - 1957 IN STAREJŠI

		1. TEK	2. TEK	SKUPAJ
1.	MARJAN KOZINA	23,07	22,33	45,40
2.	ANTON ZUPAN	25,31	24,69	50,00
3.	FRANC MUŠIČ	26,89	28,77	55,66
4.	MARKO RUČMAN	30,47	30,74	61,21

Ob bučni spodbudi zajetnega števila gledalcev so bili zmagovalci po prihodu zadnjega tekmovalca v ciljno ravnino znani.

Po seštevku časov obeh tekov je bil najhitrejši izmed vseh tekmovalcev Gašper Kogovšek, ki je tudi zmagal v starostni skupini nad 20 do 35 let. Sicer je najhitreje progo odpeljal Anže Lap (18,78 sekunde), ki pa je bil drugi po seštevku časov obeh tekov, torej za Kogovškom v isti starostni skupini. Med ženskami pa je najhitreje z obema tekoma opravila Marjeta Zupan. Povejmo še, da so najmlajši, od 1. do 4. razreda, opravili samo en tek na malem smučišču za otroke. V tej skupini sta se na prvo mesto uvrstila Špela Kocjanc in Matic Kocjančič. Celotne rezultate vseh skupin pa si lahko ogledate v razpredelnici.

Predvsem prijetno druženje, ki bi mu ga zavidali tudi profesionalni smučarji, a se žal trzinskega odprtega prvenstva v veleslalomu niso mogli udeležiti, ker so se preizkušali v Sočiju, prizorišču naslednjih olimpijskih iger, je zaznamovalo smučarski sobotni dan. Tudi nekateri tekmovalci so dejali, da je pomembno druženje s prijatelji in ne uvrstitev na tekmovanju, ki je drugotnega pomena. Kot vsako leto je bila izvedba tekmovanja na najvišjem možnem nivoju.

Sledilo je še zadnje uradno dejanje, razglasitev zmagovalcev, ki jo je vodil predsednik Smučarskega društva Trzin Roman Habjan. Pomoč pri razglasitvi zmagovalcev je g. Habjanu nudil tudi župan občine Trzin g. Peršak. Vsem tekmovalcem, ki so pristali na zmagovalnem odru, je župan stisnil roko in podelil medalje. Vse udeležence tekmovanja je pohvalil, da so kljub nizkim temperaturam zdržali skozi celotno tekmovanje in uspešno opravili svoje delo. Pohvalil je tudi organizatorje Odprtega prvenstva občine Trzin za izvedbo tekme in jim zaželel uspešno delo v letošnjem letu in ob prirejanju naslednjih tekmovanj. Organizatorji so bili s številom udeležencev in izvedbo tekmovanja zadovoljni in so zagotovili, da bo jubilejni, 10. veleslalom, naslednje leto nekaj posebnega in poln presenečenj. Po podelitvi medalj so udeleženci in gledalci uspešno izpeljani 9. veleslalom proslavili ob dobrotah domače kuhinje pri brunarici ob smučišču.

Ob koncu pa še vabili Smučarskega društva Trzin: »Preizkusite svoje smučarske vrline na smučišču v Dolgi dolini, ki bo, dokler bodo ugodne razmere, delovalo vse konce tednov in vse dni med šolskimi počitnicami, naslednjo zimo pa se udeležite našega jubilejnega smučarskega tekmovanja v veleslalomu. Vljudno vabljeni!«

Iztok Plevelj

Vse pohvale smučarjem

Že sedemnajst let, odkar sem se preselil v Trzin, hodim v hrib mimo gradu Jablje. Rekli boste, kaj je to takega, saj tudi mi hodi-mo. Ampak jaz hodim praktično vsak dan, tudi če je dež ali sneg ali velika vročina. Zato me vsaka sprememba, ki jo vidim na poti, prijetno ali celo neprijetno preseneti.

Prijetno presenečenje sem doživel v ponedeljek, 15. 01. 2012. Šel sem spet v hrib in zagledal v Dolgi dolini nekaj belega. Začelo me je zanimati, kaj to je. Ali so položili kakšno umetno maso za smučarske skakalce? Ne, bil je pravi sneg!!! Smučarji so očitno izkoristili nizke temperature in sami s snežnim topom zasnežili smučišče v Dolgi dolini.

Čez kak dan sem se zopet pogal mimo gradu Jable in kot vedno imel s seboj fotoaparatus. Prišel sem fotografirati, takrat sta k meni prišla dva mladeniča in zapletli smo se v pogovor. Bila sta Damjan Cerar in Simon Kocjančič. Damjan je povedal, da sta z veteranom trzinskega smučanja, smučarskim trenerjem in učiteljem Tonetom Zupanom, štiri dni zasneževala smučišče, tako da bodo najmlajši in tudi malo večji lahko uživali na sneženi površini.

Vse skupaj ni poceni, Smučarsko društvo pa tudi ni pridobitna organizacija, zato je društvu izdatno pomagal mladi trzinski podjetnik Edo Jerak, ki je pred nekaj leti omogočil društvu obročni nakup snežnega topa. Zadnje tri sezone pa društvu omogoča najem teptalca za utrjevanje snega. Gospod Jerak namreč s temi napravami oskrbuje tudi druga slovenska smučišča.

Pri temeljiti pripravi smučišča na zimsko sezono so nesebično pomagali tudi drugi prizadevni člani društva. Letos je na smučišču kar nekaj novosti, o čemer smo poročali tudi v prejšnji številki Odseva, pa tudi brunarica je lepo urejena.

Iz pogovora sem izvedel, da Simon vodi smučarsko šolo za najmlajše in je zato tudi pomagal pri zasneževanju in drugih delih. Smučišče zdaj obratuje ob koncih tednov, tam pa bo živahno tudi med šolskimi počitnicami, saj bosta obe vlečnici obratovali, mladim smučarjem pa bodo člani smučarskega društva priskrbeli tudi strokovno vodstvo in pomagali z nasveti.

Lepo je, da nekdo še kaj naredi za srečo drugih.

Zmag Knuplež – ZMAK

Spomin na stare čase

Trdovraten mraz je le imel tudi nekaj pozitivnih posledic. Ponudil je nekaj možnosti za prijetno rekreacijo. Takoj ko je zamrznil bajer do te mere, da je led držal človeka, so se na njem pojavili drsalci, kmalu pa tudi hokejisti. Včasih jih je bilo že toliko, da so malo spominjali na stare čase, ko je bil bajer skoraj vse zimske popoldneve in konce tednov dobro obiskan in se je na ledu in ob bajerju marsikaj dogajalo. Ker za bajer ne skrbi nihče več, tako kot je pred desetletji zanj skrbelo športno društvo, je spet vse bolj vidno, da ga sestavljajo tri jezerca. Podvodno rastlinje se je zarsodlo do te mere, da so prehodi iz enega bajerja v drugega vse bolj

možni le preko ozkih prehodov. Včasih so člani športnega društva vsako jesen zajezili iztok iz večjega bajerja, narasla voda pa je ustvarila veliko enotno površino, kjer se je res dalo dobro drsati. No, tudi letos so tisti, ki so želeli, lahko dobro drsali. Izkazalo se je, da so med nami še vedno tudi skriti hokejski talenti. Nekoliko bolj nerodno pa je bilo, da so morali drsalci pred sproščenim drsanjem iz ledu izsekavati veje in razne druge odpadke, ki so jih sprehajalci, preden je voda povsem zamrznila, metali v vodo, da bi ugotovili, kako trden je že led. Take na pol v led ujete palice so lahko za drsalce nevarne pasti, zato bi bilo prav, da firbci svoje radovednosti v prihodnje ne bi sproščali na ta način.

MŠ

foto: Špela Mušič

Spet zamrznjena Pšata

Že kar precej časa je minilo, odkar je bila Pšata tako močno zamrznjena, kot letos. Stari Trzinci se spominjajo, kako je bil potok včasih trdno zakovan v led skoraj vsako leto. Pogosto je Pšata tudi zaradi ledenega oklepa poplavljala, saj so se ponekod, še zlasti pod mostovi, zagostile ledene plošče, ki so jim Trzinci rekli »korek«. Te kore so potem pogumni možje sekali in potiskali naprej, da so sprostili tok vode. Nekateri se tudi spominjajo, kako so lahko po Pšati drsali vse do Mengša. Letos potok ni povsod zamrznil, ponekod led tudi ni bil preveč debel, vseeno pa to ni oviralo pogumnih mladcev, da ne bi izkoristili ponujene priložnosti za drsanje. Ponekod so Pšato spremenili tudi v hokejsko igrišče.

foto: Zinka Kosmač

Andreja Gorjup: Radi bi uredili strelišče z elektronskimi tarčami

Streljanje ima v Trzinu že dolgo brado. Vse skupaj se je začelo že leta 1933, vmes zamrlo, leta 1953 je gospod Matevž Štefe obudil zanimanje za ta šport, leta 1955 pa je bila strelska družina Trzin uradno ustanovljena. Večji razmah je doživela po letu 1974 in največjega po vojni za Slovenijo.

Pred kratkim so člani strelskega društva Trzin speljali tradicionalno mednarodno spominsko tekmovanje v streljanju, kar je že več let zapored največji športni dogodek v Trzinu. Tekmovanje je uspelo v najboljši možni obliki. Za to je zagotovo najbolj zaslužna nova predsednica društva gospa Andreja Gorjup. Vendar pa je takoj poudarila, da brez izrednih sodelavcev in prijateljev v klubu ne bi bilo možno s tako malo sredstvi uspeti in prvenstvo speljati na tako zavidljivo visoki kakovostni ravni. Takšna je Andreja in takšne ljudi v Trzinu potrebujemo in cenimo.

Čeprav vem, da vas, vsaj pravi Trzinci, dobro poznajo, vas prosim, da se nam za začetek vseeno nekoliko predstavite. Ste Trzinka?

Čistokrvna Trzinka. Oče in mama sta rojena Trzinca, in včasih se šalimo, da sem avtohtona prebivalka. Malo nas je še ostalo.

Ste predsednica strelskega društva Trzin?

Da, od februarja 2011.

Kateri poklic opravljate?

Sem profesorica razrednega pouka na OŠ Venclja Perka v Domžalah.

Po navadi so predsedniki starejši ljudje, vi ste zelo mladi za to funkcijo. Kaj je prevladalo med člani strelskega kluba, da so vas izbrali za predsednico?

Za naše društvo ta trditev ne velja, saj so že od nekdaj društvo vodili mladi ljudje. Pred mano je to delo odlično opravljal Damijan Klopčič, ki je mlajši od mene, še pred njim pa Franci Brečko, ki je bil takrat mojih let. Zakaj so me izbrali za predsednico, bi morali vprašati njih. Lahko pa vam povem, zakaj sem to funkcijo sprejela. Društvo je potrebovalo novega predsednika, ker ima Damijan trenutno druge obveznosti. In ker so mi člani obljubili vso pomoč, jaz pa jim verjamem, sem funkcijo sprejela.

Koliko časa ste v tem športu?

S tem športom živim praktično že celo svoje življenje. Najprej kot hči odličnega strelca, potem pa mi je oče pri mojih 12-ih letih potisnil v roke puško in od takrat je ta šport v mojem srcu. Kljub prekinitvam zaradi študijskih obveznosti in kasneje družine sem se vedno znova vračala. Zadnja leta ne več toliko kot tekmovalka, ampak bolj kot trenerka in sodnica.

Kakšne uspehe ste dosegli v tem športu?

Nikoli nisem posegala po kakih vidnejših uvrstitvah. Že kmalu sem ugotovila, da nisem iz testa za vrhunškega športnika, da pa mi tekmovalna vseeno po eni strani nudijo razburljivost in izziv, po drugi sprostitev in zabavo. Trenirala sem ravno toliko, da sem ohranjala položaj v ekipi in dosegala norme za državna prvenstva.

Ste še vedno aktivni v streljanju?

V letošnjem letu sem se res lotila novega izziva. Puško sem zamenjala za pištolo in v tej disciplini začenjam na novo. Vendar pa nimam kakih večjih ambicij, ker mi obveznosti, ki sem jih dobila skupaj s funkcijo predsednice in trenerja v klubu, teh ne dovoljujejo.

Strelec je bil že vaš oče. Koliko je prispeval vaši karieri v tem športu?

Moj oče je še vedno odličen strelec. Je moj vzornik že od malega. Najprej me je naučil streljati, potem mi je pokazal, kako si postaviti cilje, ki bodo realni in dosegljivi. Vedno je cenil moj trud, četudi so bili dosežki pod pričakovanimi. Zato nikoli nisem obupala. S svojim zgledom me je naučil samokritike, vztrajnosti in pozitivne samopodobe. Nikoli me ni primerjal s sestro, ki je po rezultatih boljša od mene, ampak me je naučil, da sem vedno tekmovala le z lastnimi dosežki. S sestro sva bili in sva še vedno druga drugi odlična motivacija in najboljša družba.

In ne nazadnje mi je pokazal, da lahko, ne glede na leta, ki so zapisana v tvojem rojstnem listu, počneš, kar rad počneš, če si to le želiš in upaš.

Kakšne uspehe je dosegel vaš oče in kaj je naredil za strelski šport v Trzinu?

V nacionalnem programu je dosegal izjemne uspehe. Ima več državnih rekordov, tako s serijsko puško kot z malim kalibrom. Zelo uspešen je bil tudi z vojaško puško. Bil je nenadomestljiv v ekipi in je ime strelskega društva Trzin ponesel širom po Sloveniji in tudi takratni Jugoslaviji. Strelsko društvo Trzin je bilo ravno zaradi njegovih uspehov zelo prepoznavno. V 80. letih je pomagal pri ureditvi strelišča v dvorani kulturnega doma, kasneje pa so v kletnih prostorih naši odlični strelci uredili avtomatsko strelišče. Na tem strelišču treniramo še danes. Poleg tega pa je vedno sodeloval tudi pri organizaciji različnih tekmovanj. Veseli me, da še ni zaključil svoje športne poti. Vsako leto znova nas preseneti z odličnimi dosežki v veteranski konkurenci, in verjamem, da bo tudi letos tako.

Ste žena in mama. Kako gledajo na vaše udejstvovanje otroci in mož?

Strelski šport je del mojega življenja in tako to jemlje tudi moja družina. Ker je del mene, me podpirajo in spoštujejo moje delo. Je pa res, da je včasih potrebno kar precej spretnosti in prilagajanja, da se uskladimo ter da ni nihče prikrajšan.

Kakšne načrte imate v strelskem društvu Trzin?

Naša največja želja je, da si uredimo strelišče z elektronskimi tarčami.

Imate dovolj sredstev ali je to težava?

Seveda nimamo sredstev, saj bi si sicer to željo že uresničili. Imamo problem tudi s prostorom. Pod KUD-om imamo 5-stezno avtomatsko strelišče, ki je dotrajano in premajhno za naše potrebe. V zaklonišču OŠ smo si uredili začasno 6-mestno strelišče, ki ga potrebujemo za treninge naših najmlajših. Tako sedaj treniramo na dveh različnih lokacijah, kar za društvo vsekakor ni dobro.

Kaj bi več sredstev pomenilo v tem dragem športu?

Boljši pogoji dela vsekakor privedejo do dviga kakovosti. Verjamem, da bi se na elektronskem strelišču rezultati hitro dvignili. Prav tako bi lahko organizirali turnirje, ki jih zdaj zaradi premalo strelskih mest ne moremo. Ne nazadnje pa mislim, da bi novo strelišče privabilo tudi nove člane, saj je streljanje na elektronske tarče dosti bolj zanimivo.

Recesija je. Kako sploh zberete kakršnakoli sredstva in kdo so največji sponzorji in donatorji in ali tudi Občina pomaga z določenimi sredstvi?

Seveda nam pri našem delu pomaga Občina. Brez teh sredstev društvo ne bi moglo obstajati. Sponzorji in donatorji nam prisluhnejo, ko organiziramo mednarodno tekmo, sicer pa je za naše strelski šport bolj ko ne nezanimiv, saj medijsko ni dovolj podprt. Večinoma nam pomagajo z materialnimi nagradami, le redki pa tudi denarno.

Imate v Trzinu dobre pogoje za treninge?

Boljši pogoji bi bili izredno dobrodošli, saj bi bilo več denarja, boljši pogoji za trening in s tem tudi več mladih članov.

Kaj lahko pričakujemo od trzinskih strelcev v bodoče?

Trzinski strelci se bodo tudi v bodoče maksimalno trudili za odlične rezultate. Tako v pionirskih, članskih in veteranskih vrstah.

Na 16. Skirci je bilo videti, da vas podpirajo in sodelujejo vsi člani kluba. Kako vam to uspeva?

Celotna ekipa, ki pripravlja in izvaja tekmovanje, ima isti cilj. In potem je to enostavno.

Kako vam je uspela tako dobra organizacija praktično dveh tekmovanj in kdo vse je zaslužen za ta uspeh, ki se sliši daleč čez meje naše države?

Letos smo izpeljali 16. Skirco po vrsti. V teh letih smo si nabrali ogromno izkušenj, in sicer kot organizatorji in kot tekmovalci na različnih mednarodnih tekmah, ki smo jih s pridom izkoristili, jih vgradili v našo organizacijo in jo vsako leto tudi nekoliko izboljšali.

Težko zdaj izpostavim le nekaj strelcev, vsekakor pa Damijan Klopčič in Jernej Adlešič poskrbita, da se na naši tekmi vedno zgodi kaj novega, zabavnega in samo našega, trzinskega. Prva sta si upala v teniškem šotoru postaviti 55-mestno elektronsko strelišče, ki sta si ga izposodila v Zagrebu. Prav tako sta uvedla dve novi disciplini, ki ju doslej v svetu niso poznali. Kombinacija, kjer se pomerijo v dveh disciplinah, seštevek obeh se šteje za končno uvrstitev, ter super finale, kjer se pomerijo najboljše štiri ženske in štiri najboljše moški iz vsake discipline. Onadva sta idejna vodja in mojstra elektronike. Seveda pa brez ostalih ne bi šlo. Utečena ekipa zdaj že v treh urah postavi in razstavi celotno strelišče, poskrbi za oglaševanje naših sponzorjev, skuha golaž za 350 ljudi, podeli nagrade, vmes pa celo odstrelja kak vrhunski rezultat.

Kaj menite o razvoju strelskega športa v Trzinu?

Strelci se trudimo, da ostajamo v koraku s časom. Izobražujemo svoje kadre, kar pomeni, da imamo svoje sodnike na državni in mednarodni ravni, inštruktorje in trenerje ter operaterje za elektronske tarče. Trudimo se za dvig rezultatov pri vseh disciplinah in starostnih skupinah, predvsem pa delamo na mladih, brez katerih bo naša dejavnost zamrla.

Kaj menite o razvoju strelskega športa v Sloveniji in kaj je treba narediti za vrhunske rezultate?

Za doseganje vrhunskih rezultatov je potrebno veliko dela, časa in denarja. Za vsakim tekmovalcem, ki ima željo po vrhunskih rezultatih, bi morala stati ekipa strokovnjakov, ki bi mu na tej poti pomagala. Tega pa v našem športu ni. Država za strelstvo namenja premalo sredstev, da bi si lahko privoščila različne strokovnjake, ki so pri takem delu nujno potrebni. Društva delujejo s pomočjo sredstev, ki jih dobijo od občin, ta pa komajda zadoštujejo za pokritje stroškov štartnin, streliva in osnovne opreme. Za nabavo boljšega orožja in opreme pa morajo poskrbeti kar strelci sami. Torej so prepuščeni lastni iznajdljivosti. Zato imamo v Sloveniji malo res vrhunskih strelcev.

Kaj pomenijo ženske v slovenskem strelskem športu in ali so vzpodbuda za širše udejstvovanje drugih ljudi in večje uspehe v tem športu?

Ženske so v tem športu enakopravne moškim, saj dosegajo primerljive rezultate, če ne še boljših. Nekje sem slišala, da so celo boljše, zato so moški, da so si zaščitili svoj ego, dodali svoji disciplini 20 strelcev več, ker bi jih sicer ženske s svojimi rezultati zasenčile. Se pa to lepo vidi na naši Skirci, kjer se pomerijo skupaj, in večkrat se zgodi, da jih ženske premagajo. Sicer pa mislim, da zaradi žensk strelski šport ni nič bolj popularen.

V pretežno moškem športu ste na visokem položaju. Kako z vami sodelujejo vaši moški kolegi?

Moja vloga v društvu je povezovanje ljudi in zastopanje njihovih interesov in zato sodelovanje ni odvisno od spola, ampak od načina komunikacije. Ker sem po naravi komunikativna, odprta in rada sodelujem, s tem nimamo problemov. No, tako vsaj mislim jaz.

Kako dolgo boste še v tem športu in kakšna presenečenja pripravljate?

Ne vem, o tem ne razmišljam. Ko bo prišel čas, bom z delom v društvu prenehala. Ne razmišljam pogosto o tem, kaj bom počela v prihodnosti, ker mi življenje samo vedno prinese nove in nove priložnosti. Opazujem jih in jih sprejemem. Včasih so dobre, včasih pa ne. Vselej pa me nekaj novega naučijo. In to so tista presenečenja. Zato jih ne morem napovedati. Ker jih danes še ne poznam.

Ženske nikoli ne povedo vsega. Ste nam kaj pomembnega pozbili povedati ali celo zamolčali?

Hmmm, kaj nismo ženske znane po tem, da preveč govorimo?

Spraševal: Zmago Knuplež – ZMAK

Foto: ZMAK

Strelnske novice

Področno prvenstvo osnovnih šol gorenjske regije v streljanju z zračno puško

V soboto, 21. januarja 2012, je bilo v Škofji Loki prvenstvo osnovnih šol gorenjske regije. Na omenjenem tekmovanju je sodelovalo kar 13 učencev in učenk iz OŠ Trzin. Tekmovanje je potekalo v treh starostnih kategorijah, tako ekipno kot posamezno.

V najmlajši kategoriji učencev, letnik 2001 in mlajših, je učenka 5.a razreda **Kaja Zorman** prejela bronasto kolajno za osvojeno 3. mesto s 167 krogi.

Bronasto kolajno je osvojila tudi njena sestra **Maša Zorman**, učenka 7.a razreda, ki je v kategoriji mlajših učenk, letnik 1999 in 2000, osvojila tretje mesto s 174 krogi. V tej kategoriji so se odlično izkazale tudi ostale sotekmovalke: **Eva Mušič** - 165 krogov, 4. mesto, **Taja Pezdir** - 156 krogov, 6. mesto, **Manca Rakun** - 156 krogov, 7. mesto, **Katja Kobal** - 150 krogov, 8. mesto, **Ana Slamič** - 145 krogov, 9. mesto; vse so učenke 6. b razreda. Ekipno pa so učenke osvojile tretje mesto, in to v enotni konkurenci učencev in učenk. Vse omenjene učenke so izpolnile predpisano normo za udeležbo na državnem prvenstvu, ki je bilo 12. februarja v Ljubljani.

Še uspešnejši pa so bili učenci in učenke v najstarejši kategoriji, letnik 1997 in 1998, saj sta obe ekipi zmagali in si tako zagotovili nastop na državnem prvenstvu v Ljubljani. Pri učenkah je bila najuspešnejša **Suzana Lukić**, 8. b, ki je z rezultatom 176 krogov osvojila 2. mesto in s tem srebrno kolajno. V ekipi sta nastopali še **Saša Javorac**, 8. b, 167 krogov, 4. mesto, in **Neža Praprotnik**, 9. b, 164 krogov, 6. mesto. Pri učencih pa je bil najuspešnejši **Žan Močnik**, 8. a, ki je z rezultatom 170 krogov osvojil 2. mesto in srebrno kolajno. Zmagovalno ekipo sta sestavljala še **Tim Mušič**, 8. a, 166 krogov, 4. mesto in **Klemen Laznik**, 8. a, 162 krogov, 8. mesto.

Mentor: Franc Brečko

Suzana Lukić zmagala na četrtem državnem turnirju

V soboto, 21. in v nedeljo 22. januarja je bil v Ormožu četrti turnir najboljših strelcev in strelk v streljanju z zračnim orožjem. Med trzinskimi strelci se je ponovno izkazala ekipa pionirk, ki je osvojila 2. mesto, med posameznicami pa je slavila **Suzana Lukić**, učenka 7.b razreda OŠ Trzin, ki je z odličnim rezultatom 184 krogov premagala vse konkurentke. Ekipa pionirjev tokrat ni bila popolna zaradi bolezni enega strelca. **Žan Močnik**, učenec 8.a razreda je z rezultatom 169 krogov zasedel 22. mesto.

Ekipa s puško je v 2.b ligi zasedla 6. mesto, najboljši posameznik pa je bil **Jernej Adlešič**, ki je z rezultatom 383 krogov zasedel 15. mesto. Po štirih turnirjih zaseda ekipa 3. mesto, Jernej Adlešič pa 7. mesto.

Ekipa s pištolo je v 2.b ligi zasedla 4. mesto, njen najboljši član Srečko Vinko pa je bil z rezultatom 370 krogov 8. Po štirih turnirjih zaseda ekipa 7. mesto, **Srečko Vinko** pa 6. mesto.

Predzadnji turnir bo v organizaciji SD Trbovlje organiziran v Ljubljani.

FB

Šahovski telegram

Novo koledarsko leto je s svojim začetkom prineslo tudi na črno-belih poljih nova tekmovanja. Začela se je namreč 65. Ljubljanska šahovska liga in znova se odvija na treh nivojih: deset najboljših ekip se meri v super ligi, prav tako po deset moštev pa igra prvi in drugi ligi. Trzinci imamo v slednjih dveh po eno ekipo, in sicer smo pod imenom pokrovitelja BUSCOTRADE d.o.o. združili večino svojih najboljših šahistov, ostali pa pod imenom pokrovitelja DOM – IN agencija d.o.o. nastopajo v drugi ligi.

Doslej smo odigrali po tri kola in obe ekipi sta bili kar uspešni. V prvi ligi smo igrali neodločeno (2:2) s ŠS Bor Dob in ŠD Barob Šmarca ter s 3,5:0,5 premagali moštvo ŠD Šs Loka pri Mengšu, kar nas uvršča na tretje mesto. Druga ekipa je začela še nekoliko bolje in kljub porazu (1:3) proti ŠD Kočevje z izdatnima zmagama proti ŠD Mengeš (3:1) ter ŠS Bor Dob 2 (4:0) zaseda drugo mesto v svoji konkurenci. S takšnima uvrstitvama ob koncu tekmovanja bi bili oboji sicer zadovoljni, ampak naše ambicije segajo celo nekoliko višje.

Andrej Grum

Že dolgo pričakujemo ...

... Pričakovanja!

V soboto, 3. marca 2012, ob 20.00 uri bo kot peta izmed abonmajskih predstav na vrsti drama *Pričakovanja*, v produkciji KD CUT! in koprodukciji KUD-a Franceta Kotarja Trzin. Kulturno društvo CUT! se od leta 2007 ukvarja s filmsko in drugo kulturno dejavnostjo. Med drugim je produciralo nekaj filmov, ki so bili predvajani na nacionalni televiziji in različnih filmskih festivalih. Je tudi soorganizator festivala neodvisnega filma Slovenije, ki bo letos na sporedu že tretjič.

Intimna drama o medsebojnih odnosih vas skozi iskrive komične dialoge popelje na potovanje po najtemnejših kotičkih duše. Pri tem vam odpre srčno čakro ali celo kaj več. Ste se pripravljene soočiti s tem, kar nosite v sebi?

Arne je režiser oglaševalskih spotov, ki je nezadovoljen s svojim življenjem. Poročen je s Tino, ki že dolgo več ne zadovoljuje njegovih pričakovanj. Ko mu prijatelj Jaka predstavi študentko Ano, se mu življenje postavi na glavo. Odloči se, da bo korenito spremenil svoje življenje, a pri tem ne računa na Tino in Jaka, ki imata v glavi povsem drugačen scenarij. Komična drama govori o potlačenih pričakovanjih, ki jih imamo o drugih in drugi o nas. Režiser predstave Darko Štante je režiral več kratkih in dokumentarnih filmov, ki so bili predvajani na različnih filmskih festivalih in na nacionalni televiziji. Sedaj razvija scenarij za svoj prvi ce-

lovečerni igrani film. Z gledališčem se je v preteklosti srečal kot igralec in tokrat prvič kot režiser.

Dramski tekst sta napisala Matej Mijatović in Darko Štante, igrali pa bodo: Matej Mijatović kot Arne, Gaja Višnar kot Gaja, Nataša Regovec kot Ana in Jan Hadžić kot Jaka. Scenografijo je pripravil Jan Hadžić, kostumografka predstave je Petra Grajzar, glasbeno sta predstavo opremila Borut Dolenec in Enos Kugler. Producent-sko ime je pripisati Nini Robnik.

Brigita Crljenić
Foto: Matija Brumen

Marčev Franckov živžav

Princeska na zrnju graha

V soboto, 10. marca, v Trzinu gostimo Lutkovno gledališče Kranj s predstavo *Princeska na zrnju graha*. Predstava je nastala po motivih predstave Hansa Christiana Andersena.

Kralj se hoče znebiti svoje krone in predati kraljestvo svojemu sinu edincu. Vendar pa se mora le-ta najprej poročiti. Kraljev sin nikakor ne najde prave princese kraljevskega rodu, zato pokliče na pomoč dvornega norčaka. Ta mu predlaga, naj princeso poiščejo prek javnega razglasa. Izvedbi tega načrta je napoti kraljica, ki ne trpi nobene ženske v hiši. Zato se odloči, da bo vse »princese« preizkušala s pomočjo zrna graha. Na koncu kraljev sin le najde pravo princesko in vse se dobro konča.

Predstava je namenjena otroški publiki od 3. leta starosti naprej in je narejena s tehniko namiznih ročnih lutk, senčnih in ploskih lutk. Priredil: Boštjan Sever. Animacija: Boštjan Sever. Dramaturgija: Lutkovno gledališče Kranj. Osnutki in izdelava lutk: Dušan Soklič. Kostumi: Miran Dolinar. Zvočna podoba: SONOTON. Oblikovalec luči: Mitja Naglič. Izdelava scene: Boštjan Sever, Dušan Soklič, Mitja Naglič, Ana Marija Kristan. Tehnične rešitve zvoka: Samo Stanovšek. Tehnične rešitve svetlobe: Mitja Naglič. Montaža zvočne podlage: Matjaž Zupan – Studio Bar. Fotografije: Gorazd Kavčič.

Predstava je dolga približno 40 minut. Po predstavi sledijo prijetne ustvarjalne delavnice, sladkanje z bonbončki in sokom.

Brigita Crljenić

Pameten/premeten bla-bla-bla

Tečaj retorike in javnega nastopanja

V soboto, 18. februarja, se je pričel tečaj retorike in javnega nastopanja pod vodstvom profesorja Tomaža Gubenška in v organizaciji KUD-a Franceta Kotarja Trzin. V enakem organizacijskem tandemu so bile v letu 2009 organizirane delavnice govorne tehnike, ki se jih je udeleževalo 10 tečajnikov.

Tokratni tečaj bo obsegal 6 delavnic retorike in javnega nastopanja, v katerih bodo tečajniki spoznali osnovne zakonitosti praktične retorike, spoznavanje osnovnih elementov javne komunikacije in težave, ki nastajajo pri nastopanju v javnosti in jih poskusimo odpraviti. Seminar poskuša zaobjeti retoriko in tehniko govora na način, ki uporabniku omogoča, da pridobljeno znanje takoj uporabi. Po uvodnih vajah bodo tečajniki pripravili kratke predstavitevne govore. Nadaljevali bodo z nepripravljenimi govori, si pogledali, kakšne so naše reakcije pri visoki stopnji pritiska, se pogovorili o reakcijah in o možnostih komunikacije govorec – poslušalec. Skupina največ 15 tečajnikov bo spoznala osnovne zakonitosti komunikacije v poslovnem svetu, predvsem pa se bodo posvetili težavam, s katerimi se slušatelji srečujejo pri svojem delu. Naslednja večja naloga bodo 10-minutni govori, ki jih bodo pripravili tečajniki doma. Pri analizi bomo tokrat upoštevali tudi način strukturiranja govorov, še vedno pa bomo pozorni na telesno odzivnost pri retoričnem nastopu. Na koncu si bodo z mentorjem ogledali še način javnega komuniciranja z mediji in pripravili tiskovno konferenco.

Med tečajem bodo gostili znani imeni s področja televizijskega in radijskega voditeljstva.

Brigita Crljenić

Govori se ...

... da je bilo v Slovenski Bistrici nedavno soboto toliko snega, da so gostujoči komajda prispeli na gostovanje v dvorano v kraju, kjer se domačinom ne da sprehoditi niti par sto metrov iz toplega zavetja.

... da se vedno bolj »šimfa« stvari, ki so zastonj, kot tiste, ki jih moraš plačati, zato za obiske doma odslej pobiram vstopnino! ... da je kriza usekala tudi med proizvajalce pribora in krožnikov. Dokler ne bo krize med papirničarji, bomo imeli iz česa jesti (vsaj s papirnatih krožnikov ali prtčkov), ko pa bo zares kriza, pa tudi jedli ne bomo (vsaj na občinskih prireditvah ne) več.

... da je nekdo iz mlajše dramske skupine brcnil v temo tako močno, da je ob tem izgubil ključ.

... da boste ob prihodnjih vstopih v kulturni dom doživeli presenečenje. Če še ne veste - vhod je zadaj, s strani parkirišča.

»Flavze« izvohala
vaša Francka

Občni zbor KUD-a Franca Kotarja Trzin

V **petek, 9. marca, ob 19.00 uri** vas vabimo v Kulturni dom Trzin na občni zbor KUD-Franca Kotarja Trzin. Na občnem zboru se boste lahko včlanili ali podaljšali svoje članstvo v društvu. Preverili bomo delovanje društva v preteklem letu, po obravnavi dnevnega reda pa bo sledilo prijetno druženje! Kulturno vabljeni!

KUD Franca Kotarja Trzin

POTOPISNO PREDAVANJE
INDONEZIJA IN
ZAHODNA PAPUA

TOREK, 28. 2. 2012, ob 20.00

KULTURNI DOM TRZIN
VSTOPNINA: 2€

Kulturoskop - Koledarčke iz žepov!

DATUM	KAJ?	ZVRST	VSTOP	KJE?
sobota, 18.02.2012 od 15.00-18.00	Retorika in javno nastopanje KUD Franceta Kotarja Trzin	tečaj (1.)	Celoten tečaj/6 srečanj: 50,00 EUR	Dvorana Marjan- ce Ručigaj
torek, 28.2.2012 ob 20.00 uri	INDONEZIJA IN ZAHODNA PAPUA Darja Tadič	potopisno predavanje	2,00 EUR Za imetnike abonmajskih kartic prost vstop!	Kulturni dom Trzin
sobota, 25.02.2012 15.00-18.00	Retorika in javno nastopanje KUD Franca Kotarja Trzin	tečaj (2.)	Celoten tečaj/6 srečanj: 50,00 EUR	Dvorana Marjan- ce Ručigaj
sobota, 03.03.2012 ob 20.00 uri	Pričakovanja KD CUT!	gledališka predstava	8,00 EUR Za abonma, konto in izven!	Kulturni dom Trzin
petek, 09.03.2012 ob 19.00 uri	OBČNI ZBOR KUD	občni zbor	Prost vstop, včlanjevanje/podaljšanje članstva	Kulturni dom Trzin
sobota, 10.03.2012	Retorika in javno nastopanje KUD Franca Kotarja Trzin	tečaj (3.)	Celoten tečaj/6 srečanj: 50,00 EUR	Dvorana Marjan- ce Ručigaj
sobota, 10.03.2012 ob 16.00 uri	Princeska na zrnu graha Lutkovno gledališče Kranj	otroška predstava	4,00 EUR Franckov živžav – predstava + ustvarjalnica	Kulturni dom Trzin
sobota, 17.03.2012	Retorika in javno nastopanje KUD Franca Kotarja Trzin	tečaj (4.)	Celoten tečaj/6 srečanj: 50,00 EUR	Dvorana Marjan- ce Ručigaj
sobota, 24.02.2012	Retorika in javno nastopanje KUD Franca Kotarja Trzin	tečaj (5.)	Celoten tečaj/6 srečanj: 50,00 EUR	Dvorana Marjan- ce Ručigaj
torek, 27.03.2012	ETIOPIJA Z DVEH ZORNIH KOTOV Darja Tadič, Teja Saksida	potopisno predavanje	2,00 EUR Za imetnike abonmajskih kartic prost vstop!	Kulturni dom Trzin

Rezervacija vstopnic za predstave bo kmalu možna preko spletnega naslova www.kud-trzin.si, zaenkrat pa, kot ste že vajeni, na: kud.franca.kotar@gmail.com.

Preden dokončno obrnemo list ...

... v dnevniku trzinske knjižnice za leto 2011, vam želim na hitro zložiti sestavljenko dogajanj v minulem letu.

Seveda se je vse vrtelo okoli knjig.

Nadaljevali smo z republiškimi projekti KNJIGE ZA VSAKO-GAR vse do konca leta, se ponovno pridružili »bralni znački za odrasle« z naslovom OKUSIMO BESEDO (še vedno se lahko odločite sodelovati, saj zaključujemo šele konec aprila), v KNJIŽNEM KLEPETU 1x mesečno pregledovali novosti na knjižnem trgu in izpostavili kakovostno gradivo.

Pripravili smo kopico priložnostnih manjših RAZSTAV (npr. novoletnih voščilnic, pustnih in velikonočnih običajev, razstavo risbic »vrtčevskih« in »pravljinskih« otrok, razstavo lutk sodelavke Mirjam Štih, razstavo o življenju in delu Ivana Hribarja in Tineta Orla itd.).

Poleti smo s projektom S KNJIGO NA POTEPI preselili kvalitetno leposlovje tudi na plaže in v druge dopustniške kotečke, kjer bi sicer kraljevala drugačna zvrst.

Pomembne datume (8. februar, SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK, 23. april, SVETOVNI DAN KNJIGE, 20. november, DAN SLOVENSKIH SPLOŠNIH KNJIŽNIC...) smo obeležili z razstavami, anketami, reševanjem ugank, nagradnimi igrami.

V maju smo vse, ki so si priborili »bralno značko za odrasle«, povabili na SREČANJE Z USTVARJALCI v domžalsko knjižnico, kjer smo jih tudi nagradili s knjigo.

Konec leta pa smo sodelovali pri izvedbi natečaja ZA NAJBOLJŠO ZGODBO TRZINA, ki se je razvil v zelo prijetno druženje in bo, upam vsaj, pokukal na plano vsako leto.

Kaj pa otroci?

Ni bojazni, otroški smeh, včasih tudi nekajsekundni jok, se je in se bo razlegal po naši knjižnici.

VRTCI so nas v dopoldanskih urah redno obiskovali in prav žal mi je, da nimam posnetih številnih domisljic in »modrosti« malih »bralcev«.

Popoldneve so trikrat tedensko popestrili »PRAVLJIČNI OTROCI«, ki so se brez težav potopili v domišljjski svet naše vedno bolj navdušene pravljicarke, gospe MILI. Tik pred božičem jih je obiskal sam Božiček, saj je vse do njegovega daljnega domovanja priromal glas o navdušenih malčkih iz trzinske knjižnice...

LUTKOVNE PREDSTAVE so se zvrstile v jeseni, ena bolj zabavna od druge, tokrat vse v izvedbi profesionalnega »Teatra za vse« z Jesenic. KJE JE LEŠNIK, HURA, DOJENČEK, ZIMSKA PRAVLJICA in pa MEDVEDKA NA SNEGU so naslovi predstav, ki so razveselile mnoge malčke in njihove domače, saj ni bilo treba po zabavo v Ljubljano.

Med počitnicami in v prostih trenutkih precej otrok ne ve točno, kako pregnati dolgčas, pa smo jih povabili na štiri USTVARJALNE DELAVNICE, kjer so navdušeno izdelovali pustne maske, velikonočne voščilnice, izdelke s pridihom jeseni in v začetku decembra še božično-novoletne voščilnice.

Projekt PRAVLJIČNI PALČEK, po domače bralna značka za najmlajše, je že pognal korenine, in ga ni treba posebej predstavljati, saj je število sodelujočih otrok iz vrtca in prvega razreda osnovne šole res veliko.

Med počitnicami je PRAVLJIČNI POTEPI ponujal staršem nahrbtnik s pripravljenimi knjigami in majhno nagrado za malčke, osnovnošolci pa so s svojimi predlogi »naj knjige« v IZBRANKI pomagali drugim otrokom pri izbiri dopustniškega branja.

Med šolskim letom so šolarji pridno reševali KNJIŽNO UGANKO, saj je vsak mesec eden od reševalcev dobil lepo knjižno nagrado. Tudi naša ČITALNICA je pogosto obiskana, saj ponuja mnogo časopisov in revij z različnih področij življenja in dela.

Tale knjižnična sestavljenka ima več koščkov, kot se mi je zdelo na začetku.

Poleg osnovne dejavnosti ponuja še veliko drugih možnosti in beseda dolgčas je v naši sredini neznanka.

Želim se še zahvaliti številnim darovalcem knjig, ki se zavedajo, da bo morda njihov dar drugim uporabnikom zelo dobrodošel in jih ne mečejo v smeti.

Če imate dobro idejo, ste dobrodošli. Morda najdemo skupno točko in še popestrimo dogajanje v naši in vaši knjižnici! PRIDITE, VPRAŠAJTE, PREDLAGAJTE, IZBOLJŠAJTE, PREDVSEM PA VELIKO BERITE!

14. marca nas bo obiskala SANJA LONČAR (ne spreglejte vabila!), o ostalih načrtih pa naslednjič!

NAJ BO PUST RES KRIVIH UST!

Do ponovnega snidenja,
Zdenka Kopač
Knjižnica Tineta Orla Trzin

KRAJEVNA KNJIŽNICA TINETA ORLA
TRZIN VABI NA SREČANJE S

SANJO LONČAR

...novinarko, raziskovalko in urednico priljubljene revije Skupaj za zdrave človeka in naravo. Lani septembra je svoji dosednji beri priročnikov dodala skupaj s svojimi sodelavkami novost z naslovom **Ščepci rešitve - zamolčane zdravilne moči začimb**, nato pa je izšel še ponatis njene knjige o možnostih manjše uporabe antibiotikov in nevarnih kemikalij z naslovom **Vojna ali mir z bakterijami**. Sanja Lončar se trudi živeti v sozvočju z naravo in zeli svoje bogate izkušnje deliti z ljudmi.

Pogovor bo vodila: Cveta Založnik - Oražem

SREDA, 14. MAREC 2012,
OB 19. URI

CENTER IVANA HRIBARJA TRZIN,
DVORANA MARJANCE RUČIGAJ

Vstop je prost!

Kritično oko Trzinsko

Mraz bo še hujši in nalivi še močnejši

Mešane smeti v zabojniku za embalažo

Uprava Občine Trzin in JKP Prodnik d.o.o. dobronamerno opozarjata občane, da bomo morali dražje plačevati odvoz smeti, če jih ne bomo pravilno ločevali. Najbrž se večina občanov trudi in to tudi počne, vendar so nekaterim vsa opozorila kot bob ob steno, in ne upoštevajo ničesar. Najrazličnejše odpadke, ne da bi jih ločevali, zbašejo v isto vrečo in odvržejo v zabojnike, dostikrat pa vse skupaj položijo kar ob zabojnike. Na ekoloških otokih lahko vidimo najrazličnejše nepravilnosti. Eno od njih smo tudi dokumentirali s fotografijo, če bi želeli, pa bi lahko s podobnimi dokazi o nepravilnostih vsak mesec napolnili del Odseva. Občinski upravi predlagamo, da vsaj tam, kjer je mogoče, namestijo kamere, kot so to naredili ponekod v Kamniku, in tako bomo vedeli, kdo so tisti nevestneži, ki odlagajo smeti vse povprek. Takšne posnetke pa bi potem lahko predvajali na trzinskem programu Litijske TV.

Pšata pri Kraljevem mostu je poledenela, vendar še vedno neočiščena in nič poglobljena. Strah nas je, kako bo ob odjugu in večjem spomladanskem dežju. Mogoče bi si pa morali nabaviti vsak svoj čoln, vendar bi potem morali plačati davek na luksuz, ki pa ni nizek. Zato znova pozivamo občinsko upravo, da nekaj ukrene v tej smeri, saj bomo drugače račune za škodo poslali njim. Upam, da se zavedajo, da je to javno opozorilo, ki ima težo povsod.

Poškodovana zaščitna ograja

Na glavni cesti, pred križiščem za Mengeš, na levi strani manjka del zaščitne ograje. Ker je cesta državna, bo najbrž morala občinska uprava od Direkcije za ceste zahtevati popravilo.

Cevi v jarku

Na lokalni cesti proti Plinarni Kozina – oddelek Plin Trzin je neki neozaveščenec v cestni jarek odvrigel nekaj belih kovinskih cevi. Vsaj Romom, ki pobirajo staro železje, bi jih podaril, ne pa da smeti okolje.

Izruvan količek

Pri Piramidi v industrijski coni je nekdo do polovice izruval močan obcestni kovinski drog. Prav nič ni čudno, saj vemo, kakšen kaos je vsak dan ob prometni konici od 14. do 17. ure na tem križišču. Čas bi že bil, da bi uredili cesto, ki povezuje industrijsko cono s Črnučami. Ob pogovoru na Direkciji za ceste so povedali, da bi vsekakor sodelovali, če bi občinska uprava pokazala večji interes.

Luknjasta povezava ind. Cona – Črnuče

Ogledali pa smo si tudi trzinski bajer, ki je že zaledenel, in bi bilo možno na njem drsati, če na njem ne bi bilo polno drevja in smeti. Pa kje naj se mladina drugače drsa, če od dolgoletnih obljub občine za umetno drsališče v športnem parku pri Mlakah ni nič. Poleg bajerja, katerega okolica je sicer lepo urejena, pa smo našli velik kup gradbenega materiala, ki se bo kmalu zlil z okolico, saj je že precej porasel z mahom. Za takšne odpadke bi morala občina takoj naročiti odvoz, saj so nevarni, ker so lahko med njimi tudi razne stvari, ki onesnažujejo podtalnico in uničujejo ekosistem trzinskih mokrišč.

Tekst in foto:
Zmago Knuplež – ZMAK

Kup gradbenega materiala pri bajerju

Odkritje obeležja Lokvanj

Že čisto na koncu leta 2011, 24. decembra, smo se veterani vojne za Slovenijo zbrali pod Malo Lašno, majhno vasico na severnem robu občine Lukovica.

Tam sredi gozda smo odkrili obeležje, ki nas bo nadalje spominjalo na dogodke leta 1991. LOKVANJ je bilo tajno ime učnega centra, kjer smo pred dvajsetimi leti poskrbeli za tiste mlade fante, ki so pobegnili iz vojašnic ali kako drugače uspeli priti iz tedaj sovražne vojske.

Desetina pripadnikov TO Domžale, pod poveljstvom zdaj že pokojnega Martina Planka iz Trzina, je poskrbela za prebežnike. V taboru so se tudi usposabljali za vojaško delovanje. Domov niso smeli, kajti iskala jih je vojaška policija JLA.

V spomin na to delovanje učnega centra nas bo sedaj opominjalo obeležje, do katerega vodijo smerokazi z glavne poti proti Mali Lašni.

Janez Gregorič

Primer dobre prakse: izgradnja pasivne hiše

Spodbujanje učinkovitejše rabe energije in izrabe obnovljivih virov energije pri občanah je ena izmed nalog, ki si jih je v načrtu aktivnosti pri uresničevanju Akcijskega načrta Lokalnega energetskega koncepta za letošnje leto in hkrati kot stalno nalogo zadala Delovna skupina, ustanovljena za te namene v naši občini.

Med njene naloge spada tudi organizacija predavanj in delavnic za naše občane in ostale, ki jih problematika zanima. Na predlog člana Delovne skupine, gospoda Kadunca, so tako na predavanju v četrtek, 26. januarja predstavili primer dobre prakse pri gradnji pasivne hiše. Lastnik take hiše, gospod Franci Kepec, ki je na dnevu energetske varčnosti na lanskoletnem celjskem sejmu v kategoriji pasivnih in nizkoenergijskih hiš dobil prvo nagrado, se je

prijazno odzval našemu vabilu in nam nazorno prikazal, kako se je lotil izgradnje svoje pasivne hiše.

Lahko zatrdimo, da je gospod Frenk praktično pionir na tem področju, saj se je za gradnjo zidane pasivne hiše v Hočevju pri Krki odločil že v letu 2005, v hišo so se vselili dve leti kasneje. Nekdanji študljani, po osnovnem poklicu strojni tehnik, je potrebne informacije, strokovno literaturo in proizvajalce iskal prek spleta in v tujini. Skupaj z očetom zidarjem in ob pomoči ostalih članov družine so se gradnje lotili sami, seveda pa vsega kljub vsemu niso mogli storiti sami. Izvajalcem in montažerjem je dihal za ovratnik, meter in vodna tehničar sta bila njegova stalna spremlje-

valca. Frenk ob tem meni, da so toplotne izgube še tako skrbno načrtovanega objekta najvišje prav zaradi človeškega faktorja – malomarno opravljenega dela. Za vse vgrajene materiale in stavbno pohištvo je pridobil certifikate, ki ustrezajo normativom, ki določajo energetska varčnost pasivne hiše.

Za poznavalce navajamo nekaj strokovnih podatkov:

Tip gradnje: masivna gradnja s sistemom Ytong
 Energetska varčnost: pasivna hiša
 Ogrevana površina: 180 m² (v treh etažah po 60 m²)
 Projektna temperatura: 20° C
 Potrebna toplota za ogrevanje: 15 kWh/m²a
 Spec. primarna energija: 106 kWh/m²a
 Toplotne izgube: 15 W/m²
 Zrakotesnost: 0,6 h – 1
 Zunanja stena 54 cm: U = 0,11 W/m²K
 Streha 47 cm: U = 0,094 W/m²K
 Tla proti terenu 46 cm: U = 0,139 W/m²K
 Kletna stena proti terenu 44 cm: U = 0,269 W/m²K
 Ogrevanje, sanitarna voda, hlajenje in prezračevanje: kompaktna prezračevalna naprava Paul Combo 360 DC
 Stavbno pohištvo proizvajalca Internorm (v vhodnih vratih je npr.

8 cm stirodurja, okvir iz Al)

Toplotna črpalka zrak/voda, sončni kolektorji IMP (16 m² pod kotom 37°), talno gretje, troslojna okna, polnjena s kriptonom (U = 0,5 W/m²K za steklo in U = 0,79 W/m²K za celo okno), 1.500 l hranilnik toplote s potopljenim 300 l bojlerjem za sanitarno vodo, v katerem je 90 °C (varnostni ventil se sproži pri 95 °C); zemeljski kolektor (200 m), prezračevalni sistem (cevi po tlaku Ø 80), zalogovnik za vodo 24 m³ (prej kapnica) in MČN (mala čistilna naprava)

Dodatni stroški zaradi delovanja toplotne črpalke (plačilo el. energije): med 120 in 150 EUR/letno

V živahni razpravi, ki se je razvila med samo predstavitvijo in tudi po njej, je gospod Frenk kot pomembno izpostavil toplotne mostove, ki se pojavijo zaradi prevrtavanj; neprimerno tesnenje stavbnega pohištva s poliuretansko peno (purpenom), kjer je največ toplotnih izgub – sam je stavbno pohištvo tesnil s 5 mm trakom proizvajalca Internorm, pomembno pa je tudi dobro prezračevanje. Nekoliko težav jim predstavlja suh zrak v prostorih, to nevšečnost rešujejo z vlažilci zraka. V nasprotju s splošnim stališčem večine graditeljev ob ponovni gradnji ne bi spreminjal ničesar.

Vika Kreča

Košarkarska šola na OŠ Trzin

Tudi v letošnjem šolskem letu deluje na OŠ Trzin Šola košarke Helios Domžale, ki poteka pod okriljem košarkarskega kluba Helios iz Domžal. Šola je brezplačna, vanjo pa je poleg trzinske vključenih še pet okoliških osnovnih šol (Domžale, OŠ Vencelja Perka/Domžale, Rodica, Dragomelj, Ihan in OŠ Jurija Vege iz Moravč). Na vsaki od teh šol so učenci razdeljeni v tri starostne skupine: 1.– 3. razred, 4.– 6. razred in 7.– 9. razred. Treningi potekajo dvakrat tedensko po eno uro, enkrat mesečno pa imajo mladi košarkarji tudi »Tekmovalni dan Šole košarke Helios Domžale«. Ta poteka v domžalski Hali komunalnega centra, kjer so tudi tekme poklicnih košarkarjev v mednarodni ligi ABA in domači ligi Telemach. Tu se nadobudni košarkarji pomerijo v medsebojnih tekmah, vsak tekmovalni dan jih čakata po dve tekmi, včasih tudi zaporedoma. Polčas traja tako kot pri pravih košarkarjih 20 minut, vendar pa časomerilci ne zaustavljajo ure ob prekinitvah igre.

Do sedaj so bili izvedeni trije tekmovalni dnevi za mlajšo in srednjo starostno skupino ter eden za najstarejšo. Rezultati na teh tekmah niso v ospredju, vendar pa je treba poudariti, da gre trzinskim otrokom v 2. starostni skupini (4.– 6. razred) zelo dobro. Trenutno si namreč delijo prvo mesto s svojimi vrstniki iz OŠ Rodica. Omenjena skupina kaže na tekmah izjemno predanost, zavzetost in kolektivni pristop, kar je posledica dobrega dela, ki ga opravljajo na treningih pod vodstvom marljivih trenerjev Marka Rosiča in Matica Zajca. Na ta način po svojih najboljših močeh in nadvse uspešno branijo domače trzinske barve. Skupaj je v projekt Šole košarke Helios Domžale na domžalskem območju vključenih 350 otrok, od tega je na OŠ Trzin kar 50 otrok. Glavni namen košarkarske šole je pritegniti k športnim aktivnostim (prek košarke) in aktivnemu preživljanju prostega časa čim večje število otrok. Poleg tega pa je to odlična »baza« mladih košarkarjev za kasnejše klubske selekcije Košarkarskega kluba Helios Domžale. V Trzinu se nam torej ni treba bati, da bodo v naslednjih letih košarkarska igrišča pri šoli in na novem igrišču pri Mlakah v toplejšem delu leta prazna. Morda pa bo kdo od teh mladih igralcev nekoč spet branil barve domače reprezentance, ki je tik pod vrhom evropske košarke, in prispeval k temu, da bo nekoč prišla prav na njegov vrh.

Mladi košarkarji izvajajo proste mete, prav tako imajo tudi »trico« - met za tri točke. Foto: MP

Takole so se postavili pred objektiv fotoaparata mladi košarkarji 2. starostne skupine na zadnjem turnirju v Domžalah v nedeljo, 5. februarja. Foto: MP

Naravoslovno-tehnično raziskovalni vikend v Fiesi

OŠ Trzin že tretje leto v razširjenem letnem delovnem načrtu nudi učencem, ki so sposobnejši in spretnejši na določenih področjih, dodatne dejavnosti. Ena od njih je vikend, ki je bil letos namenjen učencem z višjimi sposobnostmi in razvitejšo notranjo motivacijo na naravoslovnem in tehničnem področju.

Od 13. do 15. januarja je 32 učencev od 5. do 9. razreda odšlo v Center šolskih in obšolskih dejavnosti (CŠOD) Breženka v Fiesi. Med bivanjem so čez dan z raziskovalnimi metodami in ob avtentičnih izzivih v delavnicah poglobljali znanje s temami: poizkusi s plastenkami, zanimiva matematika, vremenoslovje, gradnja obokov, izdelava plovil iz naplavin. Delavnice so bile zaradi različne starosti učencev oblikovane na dveh zahtevnostnih ravneh. Ustvarjali so v skupinah in se učili posameznikove in skupinske odgovornosti. Ob delu, tekom drugih dnevnih dejavnostih, predvsem pa ob zabavnih večerih so se udeleženci bolje spoznali, kar zagotovo pripomore k pozitivni klimi med učenci na šoli. Med bivanjem so spoznali tudi nekaj geografskih lastnosti okolice. Na poti domov so se ustavili na Socerbu.

Analiza ankete, ki so jo izvedli učenci, je pokazala, da so bili zadovoljni, ustvarjalni in da si želijo še več takih dejavnosti, ki bi trajale še več dni. Učitelji šole, spremljevalci in izvajalci raz-

skovalnega vikenda imamo o delu in vedenju učencev na taboru pohvalno mnenje in občutek, da je naša daljnoročna in podrobna priprava na vikend padla na plodna tla.

Mag. Marja Gerbec

Naravoslovno raziskovalni tabor v Fari pri Kostelu

Tudi v letošnjem šolskem letu smo se učenci 4. razredov z učitelji odpravili na naravoslovno-raziskovalni tabor, ki je potekal od 23. – 25. 1. v CŠOD v Fari v Kostelu.

V treh dneh smo se naučili in doživeli veliko zanimivega, se družili, zabavali, igrali in se učili življenja v skupnosti.

Raziskovali smo živali v potoku Prifarski jarak in v gozdovih v okolici. Spoznali smo staro kostelsko hišo, ljudske ples, pesmi, nošo, zgodovino kraja, izdelovali lončene izdelke, obiskali lončarjev atelje, se urili na poligonu v spretnostni vožnji s kolesom in preizkusili znanje orientacije na orientacijskem teku v okolici doma. Zvečer smo se zabavali ob zanimivih humornih vprašanih kviza in se sprostili ob učenju skupinskega plesa.

Naj vam opisi pričarajo naša doživetja:

Užival sem pri delu v lončarski delavnici. Lončar nas je naučil, kako moramo oblikovati glino, da nastanejo trdni izdelki. Povedal nam je, da je potrebno izdelek žgati, premazati, da postane trden in uporaben. Iz majhnega kosa gline sem izdelal medveda grizlija. Oblikoval sem dele trupa, podolgovato glavo, močan trup in močne noge. Nastal je močan, velik medved. Sošolci so izdelali vrčke, skodelice, hišice... Izdelke smo zložili na pladenj, zadnji dan pa v skatlo in jih pripeljali v šolo, kjer jih bomo žgali in premazali, da bodo uporabni. Lončarjenje mi je bilo všeč, ker sem se sprostil, se naučil veliko novega in se zabaval. **Leopold Franc Kurent, 4. B**

Meni je bila najbolj všeč delavnica, v kateri smo opazovali živali v potoku Prifarski jarak. Zbrali smo se v učilnici. Razdelili smo se v skupine. Vsak član skupine je dobil nalogo. Moja naloga je bila z mrežo loviti živali v potoku in jih odlagati v plastično posodo. Nisem prepričana, če sem sploh ujela kakšno žival. Važno je, da sem sodelovala. Moja skupina je ujela kar nekaj vodnih živalic. Ko smo prišli v učilnico, je učitelj izbral eno žival in jo pripravil za opazovanje pod lupo. Po opazovanju smo jo narisali. S pomočjo ključev smo iskali, katero žival opazujemo. Dolgo časa smo iskali, končno smo jo našli. To je bila enodnevica. Tako se imenuje, ker živi le en dan. Učitelj nam je povedal, da je voda v potoku čista, ker v njej žive enodnevce. Vodo z živalmi smo odnesli nazaj v potok. V tej delavnici sem se naučila veliko novega. **Ajda Snoj, 4. B**

Prvi večer smo se s svetilkami odpravili na nočni pohod po Fari. Obiskali smo tudi lončarja, ki nas je povabil v lončarsko galerijo. V njej ima na policah razstavljenih veliko različnih izdelkov. Odšli smo do reke Kolpe. Učitelj Marjan nam je povedal, da izvira na hrvaški strani in teče po slovenski strani 113 kilometrov. S svetilko je posvetil na hrvaški breg. Povedal nam je, da ob močnem deževju na tistem mestu, kjer smo stali, močno poplavlja. Odšli smo še do cerkve, ki stoji nad vasjo. Opazovali smo, v kolikih hišah še gori luč. Ugotovili smo, da je več hiš zapuščenih kot naseljenih. Ljudje so že pred mnogimi leti odšli s trebuhom za kruhom. **Nike Brajkovič Mihelič, 4. A**

V torek dopoldne smo skupini Veverice in Volki začeli s streljanjem z lokom. Učitelj Marjan nam je razložil in pokazal, kako se pravilno strelja. S telesom sem se morala obrniti bočno in postaviti eno nogo naprej. Glavo sem usmerila proti tarči. Lok sem prijel z levo roko in jo iztegnila. Na tetivo sem nataknila jahač puščice. Z desno roko sem puščico napela in jo izstrelila v tarčo. Trikrat sem streljala za vajo, četrtič za točke. Čeprav sem z lokom streljala prvič, sem zasedla odlično tretje mesto. Dobila sem priznanje. Zelo sem bila vesela, da sem se naučila streljati z lokom. **Karin Podboršek, 4. B**

Pripravila vodja NRT Božena Opara

Zajčki se predstavimo

Živio! – »ZAJČKI« smo ena izmed dveh najmlajših skupinic v VVZ Trzin, doma pa smo v enoti Žabica. Stari smo med 13 in 24 mesecev, v igralnici pa nas je 14, to je 5 deklic in 9 dečkov.

Uvajalno obdobje v mesecu septembru je minilo kar hitro – že po tednu dni so se malčki od mamic in očkov poslovili že zjutraj, po desetih dneh pa so po kosilu že počivali na ležalnikih. Igralnico so hitro sprejeli za svojo »dnevno sobo«, spoznavali imenitne igrače, naju s Sonjo ter utrjevali medsebojne stike, »plazilčki« so shodili, nekaj pa jih že veselo čeblja.

In kako poteka naš vsakdan? Večina skupinice pride v vrtec okrog osme ure, po izmenjavi šaljivih pozdravov ter jutranji igri pa je na vrsti umivanje rok, pri zajtrku (skoraj vsi otroci že sami pijejo iz skodelice ter uporabljajo žlico) se trudimo biti čim bolj samostojni, nato pa pridno utrjujemo navajanje na kahlico. Malčki imajo nato na voljo raznovrstne didaktične igrače (sestavljanke, lesene gradnike, slikanice, geometrijska telesa iz blaga, velike in male avtomobile, plišaste živali ...), ob igri pa prepevamo priljubljene pesmice in ob spremljavi malih instrumentov spoznavamo enostavne ritmične in gibalne vzorce. Ne zanemarjamo niti likovnega ustvarjanja: modelirna masa, plastelin, voščenke in debele barvice so naša priljubljena izrazna sredstva.

No, okrog desete ure si privoščimo čaj in sadno malico, ob enajstih pa s slinčki okrog vratu že nestrpno pričakujemo kosilo in nato na ležalnikih utrujeni utonemo v krepčilen sen do štirinajste ure. Ko bi vedeli, kako nato tekne malica! In potem prija igra – vse dokler se na vratih ne pojavijo mame in očki ter napoči čas odhoda domov... jutri pa se znova vidimo!

Gašper Ogorelec in Sonja Pestotnik

Datum: 1. 2. 2012

Spoštovani!

Na podlagi 20. člena Zakona o vrtcih in Pravilnika o sprejemu otrok v vrtec pozivamo k oddaji vloge za vpis predšolskega otroka v Osnovno šolo Trzin, Enoto vrtec Žabica, za šolsko leto 2012/2013, najkasneje do 31. 3. 2012.

Obrazec za vpis dobite v tajništvu vrtca oziroma na spletni strani vrtca: http://279.gvs.arnes.si/joomla_vrtec/

Ravnateljica mag. Helena Mazi Golob

KOBRA NIGHTS in PRIJATELJI TRZINA

vas ob prazniku žena in materinskem dnevu
s ponosom vabijo na:

Gala večer zvezd "Od srca za matere sveta"

Kulturni dom France Kotar
Petek, 2.3.2012, ob 20.00
Velika koncertna dvorana

Nežen dotik šansona, pritažena svetloba varieteja,
vrtljak emocij, omnibus čudovitih spominov,
cvetober najlepših besed in nenazadnje –
morje lepih misli.

Kratke novice iz PD

Slab začetek – dober konec

Letos pa na začetku leta ne gre vse po načrtih. Že v januarju smo morali prestaviti (menda bo marca!) »polnolunarni« sprehod po Veliki planini, zaradi premalo prijav je odpadlo zimovanje v Čepovanu, nihče si v poštenem mrazu ni želel na Poključski maraton ... Ampak planinci smo ljudje optimizma, zato verjamemo, da slab začetek zares pomeni dober konec.

In delamo naprej.

V marcu bo nekaj zanimivih izletov – za najmlajše potep po Šumberku (10. 3.), ljubitelji turnega smučanja bodo doživljali belo opojnost na bregovih Dovške Babe (17. 3.), sodelovali bomo na čistilni akciji »Očistimo Slovenijo 2012« (24. 3.), nekje v tistem času se bo »zgodil« tudi redni občni zbor društva, konec marca se bodo starejši osnovnošolci podali za tri dni na Komno ...

Marsikdo bo v naslednjih mesecih lahko v našem programu našel kaj zase – če le želi z nami.

1. tekma Zahodne lige

V nedeljo, 29. januarja 2012, je bila v organizaciji ŠPO Rašica izvedena 1. tekma Zahodne lige v sezoni 2012. Na steni Škofjske gimnazije v Šentvidu v Ljubljani je tekmovalo 240 mladih plezalcev iz doslej največ (23) klubov zahodne Slovenije, ki so se pomerili v petih starostnih kategorijah.

Naše društvo so zastopali Tim Krašovec (delil si je 15. mesto med mlajšimi dečki) in Tjaša Jankovič ter Nina Rems (nastopili sta v kategoriji mlajše deklice), ki sta si med sabo razdelili 28. mesto. V prihajajočih tednih sledijo še tekme na Jesenicah, v Radovljici,

Žirovnici in v Šenčurju [in če bo kdaj v Trzinu res stala športna dvorana s pravo plezalno steno ... bomo tudi mi med temi gostitelji ...].

Dodajamo pa še zanimivo mnenje Aleša Pirca, ki je v imenu organizatorjev izrazil veselje nad številčno udeležbo, a tudi opozoril: »... so velike razlike v kvaliteti tudi tokrat potrdile idejo o tem, da bo v bodoče potrebno prilagoditi pravilnik Zahodne lige tako, da v njej ne bi nastopali najboljši tekmovalci z licenco državnega prvenstva. Tako bi omogočili postavitev takšnih smeri, da bi se večina ostalih plezalcev v tekmi naplezala in ne le 'razvrstila'.«

Izjava, s katero se Trzinci popolnoma strinjamo, saj so sedaj postavljene smeri (ravno zaradi najboljših tekmovalcev z licenco državnega prvenstva) za običajne mlade plezalce pretežke.

Po drugi strani pa moramo sodelujoči klubi poravnati kotizacijo in štartnine v isti višini kot tisti, ki pošiljajo na te tekme licencirane tekmovalce, ki na nek način »odžirajo« mesta v drugi smeri tistim, katerim je tekmovaljevanje v prvi vrsti namenjeno.

Na 110. mestu po številu članov

Planinska zveza Slovenije je objavila zanimivo analizo o članstvu v planinski organizaciji v letu 2011.

V letu 2011 je bilo v Planinsko zvezo Slovenije vključenih 269 planinskih društev, plezalnih klubov, postaj GRS, ... s skupaj 58.389 člani. PD Onger Trzin s 183 člani je na tej »lestvici« na 110. mestu. Morda pa ne bi bilo slabo, če bi si za cilj zastavili »uvrstitev med stoterico«?

Emil Pevec

Pismo bralca

Je to planinska prijaznost?

Vsak dan, ali skoraj vsak dan, hodim na Dobeno, to je vsaj do Trojanškove hruške in mimo Ručigaja nazaj. Če sem dobre volje, se zapodim levo po gozdu in prispem

na pašnik pod Tonetovim Kmečkim turizmom, kjer pozimi vedno spijem kuhančka, poleti pa ledeno mrzlo pivo. Saj vem, da to za zdravje ni najboljša, je pa najboljša za

počutje. Vedno pa se ne ustavim pri Tone-tu, ampak skočim naprej do kočice na Rašici, kamor pa zadnji čas ne zahajam več rad. Doživel sem neljub dogodek. Mraz je bil in usedel sem se k eni od treh praznih miz. S seboj sem imel čaj z rumom in sem si ga s partnerko natočil v pokrov termovke in počasi pil. Kaj hujšega? Kot furija je od nekod prihitela najemnica – pazite – planinske kočice, ki je last Planinske zveze Slovenije in me začela pred vsemi gosti zmerjati, da ji zasedam mize in da ona že ne-bo kurila in čistila kočice za take goste, ki nič ne napravijo pri njej. Ostali obiskovalci so gledali v tla, tu in tam se je kdo kislo nasmešnil, meni pa je bilo nerodno, da imamo v planinskih kočah takšne oskrbnike, ki ne vedo, kaj je planinski bonton. Hodil sem že po sredogorju in visokogorju in še nikjer nisem naletel na takšen odziv oskrbnika. Poleti imam pogosto goste iz tujine in že večkrat sem jih peljal na Rašico na razgledni stolp, da jim razkažem Ljubljano in okolico. Vedno smo se ustavili v koči in kaj pojedli in popili. Zato mi je bil izpad oskrbnice še toliko bolj nerazumljiv.

Tekst in foto:
Zmago Knuplež – ZMAK

Sibirske temperature ob koncu meteorološke zime

Pšata februarja, ko je zamrznila v celoti. (Foto: TM)

»Dragi moji, zdaj je pa konec heca,« je rekla letošnja starka Zima z dolgo brado, »če sem vas to zimo prikrajšala za sneg, vas vsaj proti koncu svojega letnega časa ne bom za mraz.« Tako nekako se je očitno odločila to pot nepredvidljiva »starka« in nas vsaj zadnji mesec zimskega meteorološkega trimesečja opozorila na to, da z njo ni šale. Kadar se pač odloči, da nas obišče. Tule bi sicer morali pisati o januarskem vremenu, ki pa je šel ob zadnjem mrazu kar nekako mimo nas. Tistih 20 litrov padavin na kvadratni meter iz prvega januarskega tedna (tretjina dolgoletnega povprečja), pač ni nekaj posebne omembe vrednega celo najmanj od vseh okoliških postaj – preglednica) kot tudi ne za več kot dve stopinji Celzija pretoplo vreme. Nekako smo že vajeni, da je v zadnjem desetletju pogosto topleje od dolgoletnega povprečja. Zato pa je bil letošnji januar navkljub kratkotrajnosti svetlega dela dne precej sončen (20 dni s slano in samo 5 z meglo!), saj smo ga imeli skoraj dvakrat več kot po navadi. Potem pa je prišel »nekulturno« sibirski februar, stisnil je strupeni mraz in – upajmo – pobral vsaj vso zalego mrčesa.

Nekako tako kot kani storiti stara nova vlada s kadrom, ki ji ni všeč; to je že naredila z nepotrebno omiko oziroma ministrstvom za kulturo. Zato pazite, da se boste v prihodnje čim bolj kulturno obnašali, sicer lahko odnese tudi vas. Očitno ne velja več rek iz »svinčenih« časov, ko so dejali: »Kultura in prosveta, to naša bo osveta.« Dobiček na enoto proizvoda v tej »branži« namreč ni dovolj donosen, zato je potemtakem tudi vseeno, kam pripojimo skrbniško ministrstvo, primerna je torej tudi sončna uprava ali pa iz starih stripov znano ministrstvo »za raziskovanje rudnin in izgubljanje časa«. Kaj pa nam bo Slovencem kultura, ko pa smo menda evropski rekorderji po indeksu nakupovalnih površin na prebivalca. In vsaj tu se lahko potrkamo po prsih Trzinci, ki smo še vedno brez svojega trgovskega centra in moramo, o

kakšna groza, hoditi k sosedom v Mengeš ali Domžale in, sveta pomagalka, še kam dlje! Najboljšega sosedu na Mlakah bodo to pomlad temeljito prenovili, nekoliko povečali in posodobili. Menda bo po novem vse samopostrežno, da se ne boste pomotoma zapletli v klepet s katero od prijaznih prodajalk, med katerimi je tudi nekaj Trzink. Pa ne da ste to že kdaj storili in je bilo govora tudi o vremenu? Vreme je namreč ena redkih dobrin, ki je spretni trgovci (še) ne prodajajo, naprave, s katerimi ga (iz-)merimo pa že.

Spet smo vas pripeljali okoli riti nazaj k vremenu, natančneje k uradni vremenski statistiki leta 2011, ki je, tako kot številni drugi meteorološki podatki, na voljo na spletnih straneh Agencije za okolje Republike Slovenije (ARSO). Po do sedaj zbranih podatkih je bilo v Sloveniji leto 2011 v večjem delu ozemlja za 1,5 do 2 °C toplejše od dolgoletnega povprečja. Tako velik odklon povprečne letne temperature opazno presega običajno spremenljivost, zato se uvršča lansko leto med nekaj najtoplejših doslej. Glede na običajne razmere je bilo sončnega vremena povsod več kot običajno, to je vsaj za desetino več od dolgoletnega povprečja. Tudi v osrednji Sloveniji je presežek znašal vsaj petino dolgoletnega povprečja. Večina mesecev lanskega leta je bila bolj suha od dolgoletnega povprečja. S skromnimi padavinami je izstopal predvsem november, na Primorskem pa tudi avgust. Padavine so presegle običajne le julija in oktobra. V Ljubljani (998 mm) in Portorožu (614 mm) je bilo leto 2011 od sredine minulega stoletja najbolj skromno s padavinami. Upajmo, da nas bodo ARSO-vci še naprej pridno oskrbovali s podatki. So namreč ena redkih služb v sestavu Ministrstva za okolje (MOP), ki je po novem letu niso prestavili v palačo na Litostrojski cesti na ljubljanskem Brinju, kjer pa se jim pišejo slabi časi. Novi prvi pendrek v državi je že dejal, da bodo morali

MOP-ovci – imenuje jih kar »vremenarji«, čeprav ravno teh zdaj ni tam – omenjeno palačo prepustiti organom javnega pregona, kot so nekoč rekli policistom.

Koga pa danes sploh še zanima okolje? Kako je s tem, bomo lahko videli že konec prihodnjega meseca, ko bomo spet lahko šli na okope akcije »Očistimo Slovenijo«; Trzinci smo menda v tem kar dobri. Morda bomo tudi energetsko vse bolj učinkoviti in racionalni, menda si bomo lahko že po tej zimi na osnovi aerotermografskih posnetkov ogledali, kako »toplotnotesne« so naše strehe, in v prihodnje poskrbeli, da bo topleje nam in ne na našem planetu. Vendarle pa se bomo po tem strupenem mrazu, ki nam je omogočil tudi sprehod po popolnoma zaledeneli Pšati, letos tako kot že dolgo ne razveselili spomladanske toplote. Morda pa nam jo je v teh dneh prinesel vsaj delček ravno norčavi pust, ki tokrat popolnoma opravičuje svoj obstoj – to je preganjanje zimskega mraza. Tudi če se bo ta še enkrat vrnil, so mu šteti dnevi, saj je iz dneva v dan vse dlje časa svetlo, pa čeprav se »vreme« prav vsak dan proti večeru postopoma stemni vse do nižin.

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

POSTAJA	Padavine - januar 2012 (mm)
Trzin	20
Letališče Brnik	21
Podgorje pri Kamniku	22
Brezje pri Trziču	26
Ljubljana Bežigrad	28
Radomlje	28
Domžale	29
Grosuplje	31
Stražišče pri Kranju	33

Preglednica: Mesečna količina padavin januarja 2012 na izbranih merilnih postajah (Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko)

Srce Slovenije

Skupaj smo močnejši - Mreža NVO osrednje Slovenije

V okviru Stičišča nevladnih organizacij (NVO) osrednje Slovenije vzpostavljamo Mrežo NVO osrednje Slovenije, ki naj bi povezovala nevladne organizacije v regiji in sooblikovala razvoj naše regije. Vabljeni so vsa društva, zasebni zavodi in ustanove, da pristopijo in aktivno sodelujejo v regionalni mreži NVO.

Poglaviti namen mreže je povezovanje in usklajevanje NVO v regiji na področju razvojnih vprašanj 26 občin Osrednjeslovenske regije. Nova zakonodaja o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja predvideva načelo partnerstva vseh treh sektorjev pri upravljanju in trajnostnem razvoju regije. V svetu regije bodo tako poleg županov in gospodarstvenikov imeli svoj glas tudi predstavniki NVO. Posvetovalni organ regijskih svetnikov iz vrst NVO bo kolegij mreže, Stičišče NVO osrednje Slovenije pa mrežo vzpostavlja in je njen upravitelj.

Poslovnik mreže in pristopno izjavo najdete na spletni strani Stičišča NVO osrednje Slovenije na povezavi www.srce-me-povezuje.si/mreza-nvo. Prvo srečanje mreže je predvideno v februarju, kjer bo predstavljen tudi osnutek Strategije razvoja nevladnega sektorja Osrednjeslovenske regije.

Klara Kržišnik,
Stičišče NVO osrednje Slovenije

Pridružite se akciji Očistimo Slovenijo 2012

Društvo Ekologi brez meja je pričelo z aktivnimi pripravami na ponovitev velike prostovoljske okoljske akcije Očistimo Slovenijo 2012, ki se tokrat priključuje svetovni akciji Očistimo svet 2012.

Akcija bo potekala 24. marca 2012, v šolah in vrtcih pa 23. marca 2012. K sodelovanju vabijo vse aktiviste, okoljske zagovornike, študente in druge prostovoljce, ki bi aktivno pomagali pri pripravah kot občinski koordinatorji, popisovalci divjih odlagališč, sodelavci pri organizaciji različnih dogodkov, pomočniki pri komuniciranju itd.

Stičišče NVO osrednje Slovenije se je pridružilo akciji kot regijski koordinator, kjer usklajujemo aktivnosti občinskih koordinatorjev v 26 občinah te regije. V nekaterih občinah Osrednjeslovenske regije, še vedno ni prostovoljcev, ki bi prevzeli vlogo občinskih koordinatorjev zato vas vabimo, da si ogledate trenutno stanje na spletni strani www.ocistimo.si. K akciji se priključite tudi vi in kot ključna oseba poskrbite, da bo čistilna akcija v vaši občini stekla čim bolj gladko in uspešno. Vaš interes za sodelovanje mi sporočite na barbara@srce-me-povezuje.si.

Več informacij o akciji lahko dobite na spletni strani www.ocistimo.si ali pa pošljete svoja vprašanja na e-mail info@ocistimo.si.

Vsak posameznik lahko po svojih močeh doprinese k izboljšanju trenutnega stanja in odpravljanju posledic neodgovornega človeške ravnanja v odnosu do narave in okolja kjer živimo. Vabljeni k sodelovanju.

Barbara Možina,
regijski koordinator akcije Očistimo Slovenije 2012,
Stičišče NVO osrednje Slovenije

Stičišče NVO osrednje Slovenije – Servis za društva

Kdo so NVO?

Nevladne organizacije, s kratico NVO, so neprofitne, večinoma prostovoljne organizacije, ki morajo imeti neko obliko pravne osebe. V Sloveniji so to društva, ustanove in zasebni zavodi.

Upokojenci in »Žerjavčki« iz Trzina, vzemite si čas in preberite naslednje vrstice:

- Naš redni vsakoletni **občni zbor članov bo 2.3.2012 ob 16.30 uri v OŠ Trzin.**
- Vse, ki ste že člani DU Žerjavčki, prosimo, da **članarino za leto 2012** čimprej poravnate; to lahko storite vsako sredo **med 7. in 19. uro** ali vsak **četrtek med 7. in 13. uro** v Informativnem centru.
- **»Nove« upokojence** Trzina pa vljudno vabimo, da se pridružite našemu društvu, v kolikor pa imate veselje do petja, se pridružite tudi našemu pevskeму zboru.

Upravni odbor

Društvo upokojencev »ŽERJAVČKI« Trzin obvešča svoje člane in vse ostale prebivalce Trzina, da bo **24.3.2012** pri nas ponovno gostovalo **Kulturno društvo Črneče.**

V dvorani KUD-a Franca Kotarja nam bodo **ob 19. uri** predstavili **komedijo** Georges Feydeaua **»KROJAČ ZA DAME«**. Ne bo vam žal, če si boste komedijo, polno zabavnih akcij, prišli ogledat in si polepšali večer.

Vabljeni!

Preverite veljavnost osebnih dokumentov

Ker v letošnjem letu poteče veljavnost velikega števila osebnih dokumentov, vam v želji, da bi se izognili daljšim čakalnim vrstam in nevšečnostim pri prehodu mej, predlagamo, da še pred obdobjem letnih dopustov in morebitnih potovanj v tujino preverite veljavnost osebnih dokumentov.

Osebna izkaznica in potni list sta javni listini, s katerima državljani Republike Slovenije dokazuje svojo istovetnost in državljanstvo, prav tako pa ju uporablja za prehod državne meje. Osebna izkaznica se lahko uporablja za prehod državne meje le v primerih in pod pogoji, kot je to določeno z meddržavnim sporazumom.

Slovenski državljani lahko z veljavno osebno izkaznico potujejo v vse države članice Evropske unije in nekatere druge države. Več informacij o pogojih vstopa v posamezne države najdete na spletnih straneh Ministrstva za zunanje zadeve www.mzz.gov.si.

Vlogo za zamenjavo ali izdajo osebnega dokumenta lahko podate pri katerikoli upravni enoti ali krajevem uradu v Republiki Sloveniji, ne glede na kraj stalnega prebivališča.

Kaj storiti v primeru, da pogrešate osebni dokument?

Če ste pogrešili ali izgubili svoj potni list ali so vam potni list

ukradli, morate to čim hitreje prijaviti na katerikoli upravni enoti v RS, najkasneje pa **v osmih dneh po dogodku.**

Če ste pogrešili potno listino v tujini, morate naznanitev opraviti najkasneje v osmih dneh po prihodu v domovino. Ob izgubi ali kraji potnega lista ali osebne izkaznice je treba to prijaviti pristojnim organom države (policiji), v kateri je bil dokument pogrešan.

Dokument za vrnitev domov pridobite na najbližjem diplomatsko-konzularnem predstavništvu Republike Slovenije, če pa ta država nima diplomatsko-konzularnega predstavništva, pa na kateremkoli diplomatskem ali konzularnem predstavništvu držav članic Evropske unije.

Za izdajo potnega lista za vrnitev je treba na diplomatsko-konzularnem predstavništvu Republike Slovenije predložiti **potrdilo policije o prijavi izgube ali kraje dokumenta ter sliko**. Prav tako mora prosilec dokazati svojo identiteto, za kar potrebuje drug osebni dokument s fotografijo.

Priporočljivo je, da si pred odhodom v tujino priskrbite overjeno fotokopijo potnega lista (ki jo hranite ločeno od originalnega dokumenta).

Upravna enota Domžale

SPECIALISTI ZA OGRAJE

BLUE VISION

Trajne, vremensko odporne ograje za vaš balkon, teraso, zunanje in notranje stopnišče, galerijo, vrt. Vrhunska kvaliteta z garancijo že od 120 EUR/m z montažo!

Modra vizija d.o.o., Trzin; 031 369 477; 059 022 003 (omrežje T-2)
info@alu-ograje.net www.alu-ograje.net

-10%

ZIMSKA AKCIJA

na notranje ograje

AKCIJA v IOC Trzin !!

Naši prvi kupci dobijo **UPORABNO DARILLO** ob:

- podaljšanju naročniškega razmerja
- sklenitvi novega naročniškega razmerja
- prehodu od drugega operaterja

Nudimo specialno **GPS napravo**,
vrhunske znamke **QSTARZ**,
za pohodništvo, kolesarjenje,...

pooblaščen posrednik za podjetje Mobitel d.d.
Telma trade d.o.o
Motnica 13
1236 Trzin
tel: 01 562 1586
fax: 01 562 1470
email: primoz.peternel@telma-trade.si

Obiščite nas in se prepričajte o naših kvalitetnih uslugah
odprto: ponedeljek - petek od 8.00 do 16.00

TU
JE
LAHKO
VAŠ
OGLAS

Vreme po EVROPI?

Vreme v SLOVENIJI?

Vreme na HRVAŠKEM?

vreme-info.si

VREMENSKI PORTAL za SLO | HR | EU

digitalni tisk

ugodnejši, hitrejši, manjše naklade

prospekti in katalogi

vizitke in vabila

zloženske in plakati

nalepke

knjige in brošure

dopisi in letaki

glasila in časopisi

koledarji

PREDNOSTI DIGITALNEGA TISKA:

- tisk le trenutno potrebne količine
- cenovno ugodnejši za manjše naklade
- omogoča tisk spremenljivih podatkov
- kratek dobavni rok
- presonalizacija vaše reklame z bazo podatkov
- mat, sijaj, brezlesni, eco, samolepilni papir,...